

INTRODUCERE

Motivația, scopul și obiectivele urmărite

Începând cu ultimele două decenii, dezvoltarea și aplicarea metodelor matematice avansate din domeniul stohastic au avut un rol din ce în ce mai determinant în studiul instrumentelor financiare și a burselor în care acestea își găsesc aplicabilitatea. Astfel, procedee matematice complexe, cum ar fi teoria ecuațiilor diferențiale, ecuații cu derivate parțiale deterministe sau stochastice, teoria controlului optimal determinist sau stohastic (în care se dorește maximizarea unei funcții valoare, ce se definește în funcție de modelul ales), calculul stohastic neanticipativ (de tip Itô) sau anticipativ (de tip Malliavin), analiza numerică, analiza funcțională, teoria proceselor stochastice (de tip Wiener pentru modele continue, Poisson pentru modele discontinue ce prezintă salturi la momente aleatoare de timp datorate unor cauze exogene sau procese generale de tip Levy, adică procese cu creșteri independente și staționare, cu traiectorii continue sau discontinue).

Studiul ecuațiilor de evoluție cu perturbații stochastice folosește unei varietăți largi de domenii cu aplicații multiple, printre care matematici financiare. Ecuațiile cu derivate parțiale neliniare stochastice au aplicații în modelarea ratelor dobânzii, în controlul stohastic cu informații insuficiente etc.

Lucrarea de față este o sinteză a rezultatelor obținute în cadrul proiectului „Cercetarea științifică economică, suport al bunăstării umane în context european“ (proiect finanțat din Fondul Social European de către Guvernul României prin Programul Operațional Sectorial de Dezvoltarea a resurselor Umane 2007-2013, prin contractul SOPHRD/89/1.5/S/62988), desfășurat în perioada 1 decembrie 2010 – 31 noiembrie 2012 și având ca beneficiar Institutul Național de Cercetări Economice „Constantin C. Kirițescu“ al Academiei Române, iar ca partener (unul din cei cinci parteneri afiliați proiectului), Institutul de Matematică „Simion Stoilow“ al Academiei Române.

Scopul cercetării a fost abordarea câtorva direcții privind studiul ecuațiilor cu derivate parțiale neliniare stochastice asociate cu ecuații diferențiale stochastice cu salturi și obținerea unor aplicații ale acestora în matematici financiare.

Metodologia utilizată

Metodologia utilizată este adaptată cerințelor de cercetare științifică și urmărește îndeplinirea obiectivelor proiectului în condițiile respectării normelor deontologice ale cercetătorului.

Pe parcursul întregului proiect s-au avut în vedere următoarele :

1. Studiu bibliografic. Pe întreaga perioadă de desfășurare a proiectului am studiat mai multe articole științifice de referință și cărți de specialitate. În lista de referințe bibliografice apar doar o parte din aceste articole (bibliografia din lucrare fiind una selectivă).

2. Cercetare științifică individuală. Am efectuat cercetare științifică individuală, aceasta fiind reflectată în rapoartele lunare și trimestriale elaborate, rapoarte vizate de expertul îndrumător în cadrul proiectului. De asemenea, am elaborat lucrări științifice (o lucrare a fost acceptată pentru publicare la Mathematical Reports, revista cotate ISI, lucrarea va apărea în nr. 4/2012, alte două lucrări sunt trimise pentru publicare la NODEA și .). Am participat la conferințe științifice naționale și internaționale la care am prezentat rezultatele acestor cercetări.

3. Colaborare cu alți cercetători. Un rol important al cercetării științifice efectuate a fost colaborarea cu alți specialiști din domeniu. Am colaborat cu dl. Prof. Univ. Dr. Constantin Vrsan de la Institutul de Matematică „Simion Stoilow“ al Academiei Române cu care am discutat posibile abordări ale temei propusă în proiectul de cercetare postdoctorală, precum și direcțiile de dezvoltare ale tematicii abordate. Un rol important l-a avut și colaborarea cu expertul îndrumător (Prof. Univ. Dr. Lucian Beznea, Institutul de Matematică „Simion Stoilow“ al Academiei Române) cu care am discutat diverse aspecte legate de cercetare: rezultate obținute, probleme apărute în cercetare și posibilelor soluționare. În perioada stagiului de mobilitate extern, efectuat în perioada 2 Aprilie 2012-2 Iulie 2012 la Departamentul de Statistică și Probabilități al Universității Lille 1, Știință și Tehnologie din Lille, Franța, am colaborat cu Prof. Dr. Ciprian Tudor cu care am discutat progresele înregistrate în cadrul cercetării efectuate, posibile direcții de dezvoltare ale tematicii abordate și am primit sugestii referitoare la activitatea de cercetare ulterioară.

În toate lucrările elaborate în cadrul acestui proiect am citat și autocitat (acolo unde a fost cazul) rezultatele utilizate în cercetare și am menționat sursa de finanțare. De asemenea, am avut în vedere respectarea obligațiilor ce decurg din finanțarea acestui proiect (evitarea dublei finanțări, respectarea termenelor impuse pentru raportare, prezentarea documentelor de decontare și a rapoartelor de activitate privind activitatea de cercetare desfășurată în perioada stagiului de mobilitate extern.

Structura lucrării

Lucrarea cuprinde 4 capitole, fiecare dintre acestea fiind împărțit în mai multe subcapitole. Acestea vor fi prezentate succint în cele ce urmează. Mai multe precizări și trimiteri la diverse rezultate din literatura de specialitate sunt făcute în cadrul fiecărui capitol în parte.

În primul capitol sunt prezentate noțiuni generale referitoare la Algebre Lie finit dimensionale, sisteme de tip gradient asociate acestor tipuri de algebre, precum și unele elemente de bază din teoria proceselor stocastice, cum ar fi integrala stocastică de tip Itô sau Fisk-Stratonovich, formula lui Itô de diferențiere stocastică, teorema lui Girsanov. Aceste noțiuni vor fi utilizate pe parcursul întregii lucrări.

Capitolul 2 conține 4 subcapitole. În primul subcapitol construim soluția în sens tare a unei ecuații diferențiale neliniară stocastică considerată în sens clasic, descrisă de integrala stocastică Fisk-Stratonovich dând o reprezentare gradient pentru curentul stocastic generat de ecuația diferențială stocastică asociată cu sistemul său de caracteristici. Principala ipoteză este proprietatea de comutativitate a câmpurilor vectoriale (driftul și difuzia) în raport cu paranteza Lie uzuală. Acest rezultat este apoi aplicat pentru a construi soluția unui sistem de ecuații Burgers cu perturbații stocastice și, de asemenea, pentru calculul mediilor unor funcționale care depind de valoarea finală a unui proces non-Markovian (în subcapitolul 2).

Rezultatele de mai sus sunt utilizate apoi în subcapitolul 3 unde studiem o problemă de filtrare pentru ecuații diferențiale stocastice non-Markoviene în cazul în care câmpurile vectoriale din partea de drift comută cu câmpurile vectoriale din partea de difuzie. Este descrisă de asemenea evoluția valorii medii condiționate utilizând ecuații diferențiale parabolice de tip retrograd cu parametri.

În ultimul subcapitol al acestui capitol studiem inversabilitatea curentului stocastic bazată pe reprezentarea sa integrală, în cazul în care câmpul vectorial de difuzie comută cu câmpurile vectoriale din partea de drift. Soluția unică satisface o ecuație cu derivate parțiale neliniară stocastică.

În capitolul 3 se studiaza funcționale și curenți gradient stocastici cu salturi asociați cu ecuații cu derivate parțiale neliniare stocastice. Analiza din acest capitol se prezintă în două cazuri: cazul în care salturile și câmpurile vectoriale

din partea de difuzie sunt mărginite este analizat în subcapitolul 1, iar în subcapitolul 2 sunt prezentate rezultate de același tip, dar în cazul în care salturile sunt nemărginite.

Ultimul capitol prezintă funcționale de tip valoare finală sub o formă Lagrange în condițiile în care funcțiile implicate sunt numai Lipschitz continue, iar dinamica este dată de ecuații diferențiale stochastice. Analiza se prezintă în două cazuri semnificative incluzând și parametrizarea funcționalelor relativ la traiectoriile continue ale unui proces observat care necesită rescrierea dinamică a mediei condiționate folosind aproximații netede, ecuații parabolice de tip retrograd (ecuații Kolmogorov) și transformarea măsurii de probabilitate printr-o teoremă de tip Girsanov. Realizarea finală sub formă integrală utilizează gradienti generalizați (funcții măsurabile Borel) ale unor funcții continue care reprezintă soluții generalizate ale ecuației Kolmogorov. Este prezentată și o aplicație la o problemă de control optimal din matematici financiare, strategia optimă fiind derivată în sens slab a soluției ecuației retrograde Kolmogorov de-a lungul soluției $x(t)$. În ultima parte a capitolului definim o strategie admisibilă pentru o ecuație diferențială stochastică non-Markoviană. Analiza prezentată aici poate fi utilizată în dezvoltări ulterioare cuprinzând subiecte noi.

Lucrarea se încheie cu o bibliografie selectivă conținând peste 30 de articole și cărți din cele folosite pe parcursul cercetării.

O parte din rezultatele obținute în lucrarea de față au fost trimise pentru publicare și sunt în curs de apariție, în diverse reviste (inclusiv ISI) sau au fost prezentate la diverse conferințe. De asemenea aceste rezultate vor constitui în perioada următoare un punct de plecare pentru alte direcții de studiu.

CAPITOLUL 1

NOȚIUNI ȘI REZULTATE TEORETICE PRELIMINARE

1.1. Algebre Lie

Acest subcapitol este inspirat în principal din monografia [31] [C. Vârsan, 1999, pag. 7-65]. Autorul dezvoltă teoria sistemelor hiperbolice de ecuații diferențiale utilizând ca instrument principal reprezentarea algebrică a sistemelor gradient într-o algebră Lie finit dimensională.

Definiția 1.1. *O algebră reală $\mathcal{A}$ se numește algebră Lie dacă operația de multiplicare satisface axiomele:*

- (i) $ab = -ba$, $a, b \in \mathcal{A}$;
- (ii) $a(bc) + c(ab) + b(ca) = 0$, oricare ar fi $a, b, c \in \mathcal{A}$ (identitatea lui Jacobi).

Vom considera în cele ce urmează algebra Lie a câmpurilor vectoriale $F_n = C^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^n)$ în care se consideră comutatorul sau paranteza Poisson definită prin:

$$(1.1) \quad adX(Y)(x) = [X, Y](x) \stackrel{\text{def}}{=} \frac{\partial X}{\partial x}(x) Y(x) - \frac{\partial Y}{\partial x}(x) X(x), \quad x \in \mathbb{R}^n, \\ X, Y \in F_n.$$

Un câmp vectorial $X \in F_n$ definește o derivare $\vec{X} \in \text{Der}(\mathbb{R}^n)$, care se reprezintă ca un operator diferențial prin relația:

$$(1.2) \quad \vec{X}(S) = \left\langle \frac{\partial S}{\partial x}(x), X(x) \right\rangle = \sum_{i=1}^n a_i(x) \frac{\partial S}{\partial x_i}(x),$$

unde $S \in C^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$.

Definiția 1.2. *Se numește curent local generat de câmpul X aplicația $G(t)(x) = G(t; x)$ de clasă C^∞ , $t \in (-a, a)$, $x \in V \subset \mathbb{R}^n$, soluție a sistemului de ecuații diferențiale:*

$$(1.3) \quad \begin{cases} \frac{\partial G(t; x)}{\partial t} = X(G(t; x)) \\ G(0; x) = x \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

1.1.1. Sisteme gradient în F_n

Începem prin a aminti teorema lui Frobenius, în cazul clasic, pentru sisteme gradient în F_n . Fie $X_i \in F_n$, $i = \overline{1, m}$. Se consideră sistemul:

$$(1.1.1) \quad \begin{cases} \frac{\partial y}{\partial t_i} = X_i(y), & i = \overline{1, m} \\ y(0) = x \in V \subseteq \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Definiția 1.1.1. a) Prin soluție pentru problema (2.2.11)) se înțelege o funcție

$$G(p; x) : D_m \times V \rightarrow \mathbb{R}^n$$

de clasă C^1 , care satisface problema (2.2.11) pentru orice

$$p \stackrel{\text{def}}{=} (t_1 \dots t_m) = \begin{pmatrix} t_1 \\ \vdots \\ t_m \end{pmatrix}^T \in D_m \stackrel{\text{def}}{=} \prod_{i=1}^m (-a_i, a_i)$$

și $x \in V \subseteq \mathbb{R}^n$, V o mulțime deschisă.

(b) Sistemul din (2.2.11) este complet integrabil dacă pentru orice $x_0 \in \mathbb{R}^n$ există o vecinătate $V(x_0) \subseteq \mathbb{R}^n$ și o soluție unică a problemei (2.2.11), fie aceasta $G(p; x)$, $(p, x) \in D_m \times V(x_0)$, soluție care satisface condiția $G(0; x) = x$, $x \in V(x_0)$.

Teorema 1.1.1. (Frobenius in F_n). Fie $X_i \in F_n$, $i = \overline{1, m}$. Sistemul (2.2.11) este complet integrabil dacă și numai dacă:

$$[X_i, X_j] = 0, \quad \forall i, j \in \overline{1, m},$$

unde $[X_i, X_j] = \frac{\partial X_i}{\partial y}(y) X_j(y) - \frac{\partial X_j}{\partial y}(y) X_i(y)$ este paranteza Lie. În plus, orice soluție locală $G(p, x)$, $p \in D_m$, $x \in V(x_0)$ este dată de

$$G(p; x) = G_1(t_1) \circ \dots \circ G_m(t_m)(x),$$

unde $G_i(\tau)(x)$ este curentul local generat de X_i .

Observație 1.1.1. Forma generală a condiției de integrabilitate Frobenius pentru cazul în care câmpurile nu sunt omogene, adică avem o dependență $X_i(t_1, \dots, t_m; y)$, devine:

$$(1.1.2) \quad [X_i(t, y), X_j(t, y)] = \frac{\partial X_j}{\partial t_i}(t; y) - \frac{\partial X_i}{\partial t_j}(t; y), \quad \forall i, j \in \{1, \dots, m\}$$

În numeroase demonstrații se va considera următoarea aplicație:

Fie X un câmp vectorial și difeomorfismul ce reprezintă curentul local generat de X , $t \in (-a, a)$, $y \in D$, cu mulțime deschisă din $\mathbb{R}^n$.

Notăm $H(t; y) \stackrel{\text{def}}{=} \left[\frac{\partial G_1}{\partial x}(t; y) \right]^{-1}$. Atunci această aplicație este soluția următorului sistem de ecuații:

$$(1.1.3) \quad \begin{cases} \frac{\partial H}{\partial t}(t, y) = -H(t, y) \frac{\partial X}{\partial x}(G(t; y)), & t \in (-a, a), y \in D \\ H(0; y) = I_n \end{cases}$$

Cum $G(-t; G(t; y)) = y$ și $G(t; x) = G(t; G(-t; G(t; x)))$, prin derivare în raport cu x se obțin identitățile $H(t, y)H(-t, G(t, y)) = I_n$.

Alte proprietăți ale acestei aplicații sunt prezentate în:

Lema 1.1.1. *Fie date câmpurile $X, X_1, X_2 \in C^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^n)$ și $G(t, x)$ curentul local generat de X , $t \in (-a; a)$, $y \in D$, cu D mulțime deschisă în $\mathbb{R}^n$. Atunci sunt adevărate relațiile:*

- (c1) $H(t; y)[X_1, X_2](G(t; y)) = [H(t; \cdot)X_1(G(t; \cdot)), H(t; \cdot)X_2(G(t; \cdot))](y);$
- (c2) $H(t; y)X(G(t; y)) = X(y);$
- (c3) $H(-t; y)X_1(G(-t; y)) = (\exp t \text{ad} X)X_1(y).$

Definiția 1.1.2. *Fie $p := (t_1, \dots, t_m) \in D_m := \prod_{i=1}^m (-a_i, a_i)$, $y \in V \subseteq \mathbb{R}^n$ și fie $X_j(p; y) \in \mathbb{R}^n$ de clasă C^1 pentru $j = 1, \dots, m$. Prin definiție $X_j(p; y)$, $j = \overline{1, m}$ definește un sistem gradient (sau îndeplinește condiția de integrabilitate a lui Frobenius) dacă:*

$$(1.1.4) \quad \frac{\partial X_j}{\partial t_i}(p; y) - \frac{\partial X_i}{\partial t_j}(p; y) = [X_i(p; \cdot), X_j(p; \cdot)](y), \quad \forall i, j \in \{1, \dots, m\},$$

unde:

$$[Z_1, Z_2](y) \stackrel{\text{def}}{=} \frac{\partial Z_1}{\partial y}(y)Z_2(y) - \frac{\partial Z_2}{\partial y}(y)Z_1(y) \quad (\text{paranteza Lie}).$$

Teorema 1.1.2. *Fie $Y_j \in C^2(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$, $x_0 \in \mathbb{R}^n$, $j = \overline{1, m}$, fixați. Atunci există $D_m = \prod_{i=1}^m (-a_i, a_i)$, $V(x_0) \subseteq \mathbb{R}^n$ și $X_j(p_j; y) \in \mathbb{R}^n$, $p \in D_m$, $y \in V(x_0)$ de clasă C^1 , $p_j \stackrel{\text{def}}{=} (t_1, \dots, t_{j-1})$, $X_1 = Y_1$, astfel încât:*

- (c1) $\frac{\partial y}{\partial t_1} = Y_1(y)$, $\frac{\partial y}{\partial t_2} = X_2(t_1; y)$, $\dots$, $\frac{\partial y}{\partial t_m} = X_m(t_1, \dots, t_{m-1}; y)$ este un sistem gradient $\left(\frac{\partial X_i}{\partial t_i}(p_j; y) = [X_i(p_i; \cdot), X_j(p_i; \cdot)](y), i < j \right)$ și

(c2) $G(p; x) = G_1(t_1) \circ \dots \circ G_m(t_m)(x)$, $p \in D_m$, $y = V(x_0)$ este soluție pentru (c1) cu condiția Cauchy $y(0) = x \in V(x_0)$ unde $G_i(t)$ este curentul local generat de Y_i .

1.1.2. Sisteme gradient determinate de o algebră Lie

Am observat înainte că orice compunere finită de câmpuri

$$y(p) := G_1(t_1) \circ \dots \circ G_m(t_m)(x_0)$$

poate fi asociată cu un sistem gradient

$$\frac{\partial y}{\partial t_1} = Y_1(y), \frac{\partial y}{\partial t_2} = X_2(t_1; y), \dots, \frac{\partial y}{\partial t_m} = X_m(t_1, \dots, t_{m-1}; y), y(0) = x_0$$

și soluția sa locală.

Atât soluția cât și sistemul gradient sunt în mod esențial legate de proprietatea ca $\frac{\partial}{\partial t_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial t_m}$ să fie derivări comutative în $\text{Der}(\mathbb{R}^m)$ și aceasta poate fi reconsiderată dacă $\frac{\partial}{\partial t_i}$, $i = 1, \dots, m$ sunt înlocuite de $\vec{g}_i \in \text{Der}(\mathbb{R}^n)$ (sau $g_i := \vec{g}_i I \in F_n$, $i = \overline{1, m}$) necomutativi.

Definiția 1.2.1. Prin definiție o algebră Lie reală Λ se numește finit generată (f.g.r) dacă există $\{Y_1, \dots, Y_M\} \subseteq \Lambda_M$ astfel încât orice $Y \in \Lambda$ admite reprezentarea $Y = \sum_{j=1}^M a_j Y_j$, cu $a_i \in \mathbb{R}$, depinzând de Y ; $\{Y_1, \dots, Y_M\}$ un sistem de generatori.

Amintim că pentru $Z \in \Lambda$ aplicația liniară $adZ \in \text{Der}(\Lambda)$ este definită prin $adZ(Y) = [Z, Y]$, unde $[\cdot, \cdot]$ este dată de algebra Lie Λ .

Lema 1.2.1. Fie $\{Y_1, \dots, Y_M\}$ un sistem de generatori pentru algebra Lie Λ . Fie $Z \in \Lambda$. Considerăm seria formală

$$(1.2.1) \quad \exp ad Z \stackrel{\text{def}}{=} I + \frac{t}{1!} ad Z + \dots + \frac{t^k}{k!} ad^k Z + \dots$$

Definim o matrice $(M \times M)B$ astfel încât

$$\{ad Z(Y_1), \dots, ad Z(Y_M)\} = \{Y_1, \dots, Y_M\} B.$$

Atunci $(\exp t ad Z)(X) \in \Lambda$ pentru orice $X \in \Lambda$ și $t \in \mathbb{R}$ verifică

c1) $(\exp t ad Z)(X) = \{Y_1, \dots, Y_M\} (\exp t B) v$, unde $v \in \mathbb{R}^M$ și

$$X = \sum_{k=1}^M v^k Y_k,$$

c2) $(\exp t ad Z)^{-1} = \exp -t ad Z$.

Lema 1.2.2. În ipotezele Lemei 1.2.1, soluția analitică a ecuației diferențiale $\frac{dX}{dt}(t) = [Z, X(t)]$, $t \in \mathbb{R}$ cu condiția Cauchy $X(0) = X \in \Lambda$ este unică și

$$(1.2.2) \quad X(t) = (\exp t \operatorname{ad} Z) X = \{Y_1, \dots, Y_M\} (\exp t B) v,$$

unde $v \in \mathbb{R}^M$ satisface condiția $\sum_{k=1}^m v^k Y_k = X$.

În plus, $(\exp t \operatorname{ad} Z) [X_1, X_2] = [X_1(t), X_2(t)]$ pentru orice $X_1, X_2 \in \Lambda$, unde $X_i(t) \stackrel{\text{def}}{=} (\exp t \operatorname{ad} Z) X_i$, $i = 1, 2$.

Lema 1.2.3. Fie Λ o algebră Lie f.g.r. și fie $\{Y_1, \dots, Y_M\} \subseteq \Lambda$ un sistem de generatori. Definim $X_j(p_j)$ și $\widehat{X}_j(p_j)$, $j = \overline{1, M}$, conform (1.2.6) și (1.2.7), corespunzător. Atunci:

$$(1.2.3) \quad X_{j+1}(p_{j+1}) = \widehat{X}_{j+1}(p_{j+1}),$$

pentru orice $p \in \mathbb{R}^M$, $j = \overline{0, M-1}$.

Suntem în situația să formulăm:

Teorema 1.2.1. Fie Λ o algebră Lie fiind generată (f.g. r) și fie $[Y_1, \dots, Y_M]$ un sistem fixat de generatori. Atunci $X_j(p_j)$, $j = \overline{1, M}$, definiți de (1.1.4), este un sistem gradient în Λ adică:

$$(1.2.4) \quad \frac{\partial X_j}{\partial t_i}(p_j) = [X_i(p_i), X_j(p_j)],$$

pentru $1 \leq i < j = \overline{2, M}$.

Observație 1.2.1. Se pune problema de ce se folosește un sistem de generatori $[Y_1, \dots, Y_M]$ pentru un spațiu linear finit dimensional Λ .

O explicație pentru aceasta rezultă din forma mai simplă pe care o putem obține pentru aplicațiile din (1.2.6), care definesc sistemul gradient. În cazul în care Λ este o algebră nilpotentă atunci putem lua un sistem nilpotent de generatori $[Y_1, \dots, Y_M]$, și atunci

$$(\exp t_j \operatorname{ad} Y_j) \{Y_1, \dots, Y_M\} = \{Y_1, \dots, Y_M\} (\exp t_j B_j),$$

unde matricea $(M \times M) B_j$ este nilpotentă (adică $B_j^N = 0$ pentru un anumit N natural).

1.1.3. Algebre Lie finit generate peste orbite ($f.g.o$) și sisteme gradient

Cum s-a văzut deja, o algebră Lie Λ finit dimensională, $\Lambda \subset F_n$ (sau $\text{Der}(\mathbb{R}^n)$) poate fi asociată cu algebra Lie a câmpurilor vectoriale analitice. În general, noua algebră Lie nu mai este finit dimensională, dar poate fi caracterizată folosind un sistem global de generatori cu condiția ca spațiul $\mathbb{R}$ al coeficienților să fie înlocuit cu spațiul funcțiilor analitice $C^\infty(\mathbb{R}^M; \mathbb{R})$. Aceasta revine la a spune că noua algebră Lie $L(q_1, \dots, q_m)$ poate fi determinată de un sistem

$$\{q_1, \dots, q_m, Q_{m+1}, \dots, Q_M\} \subseteq L(q_1, \dots, q_m)$$

peste inelul funcțiilor analitice. Este astfel problema generării finite pe orbite a algebrei Lie care să conserve proprietatea de dimensiune infinit (pentru algebră), ca și analiza sistemului gradient asociat.

După cum este de așteptat, sistemul gradient asociat cu o mulțime finită de câmpuri vectoriale într-o algebră Lie $\Lambda \subseteq F_n$ (sau $\text{Der}(\mathbb{R}^M)$) este definit local și depinde esențial de soluția orbită a algebrei.

Precizăm că prin orbită a algebrei Λ înțelegem doar o compunere finită de curenți locali.

Definiția 1.3.1. Fie $\Lambda \subseteq F_n$ o algebră Lie și fie $x_0 \in \mathbb{R}^n$, fixat. Prin orbită cu originea în x_0 a lui Λ se înțelege funcția

$$G(p; x_0) \stackrel{\text{def}}{=} G_1(t_1) \circ \dots \circ G_k(t_k)(x_0),$$

$$p \stackrel{\text{def}}{=} (t_1, \dots, t_k) \in D_k \stackrel{\text{def}}{=} \prod_{i=1}^k (-a_i, a_i),$$

unde $G_i(t)(x)$, $t \in (-a_i, a_i)$, $x \in V(x_0)$ este fluxul local generat de un anumit $Y_i \in \Lambda$.

Definiția 1.3.2. Spunem că $\Lambda \subseteq F_n$ este finit generată în raport cu orbitele în $x_0 \in \mathbb{R}^n(f.g.o; x_0)$ dacă există $\{Y_1, \dots, Y_M\} \subseteq \Lambda$ astfel încât orice $Y \in \Lambda$ de-a lungul unei orbite arbitrare $G(p; x_0)$, $p \in D_k$, poate fi scrisă sub forma:

$$Y(G(p; x_0)) = \sum_{j=1}^M a_j(p) Y_j(G(p; x_0))$$

cu $a_j \in C^\infty(\Omega_k)$ depinzând de Y și $G(p; x_0)$, $p \in D_k$; $\{Y_1, \dots, Y_M\}$ se numește un sistem de generatori.

Observație 1.3.1. Se vede ușor că $\{g_1, \dots, g_m\} \subseteq F_n$ în involuție, adică, $[g_i, g_j](x) = \sum_{k=1}^m a_k(x) g_k(x)$ cu $a_k \in C^\infty(\mathbb{R}^n)$, determină algebra Lie $\Lambda(g_1, \dots, g_m)$ care este finit generată pe orbite. În particular, orice algebră Lie f.g.r este o f.g.o algebră Lie cu un sistem de generatori fixat independent de originea x_0 .

În cele ce urmează originea $x_0 \in \mathbb{R}^n$ a orbitelor este fixată și pentru orice sistem de generatori $\{Y_1, \dots, Y_M\}$ în algebra Lie $\Lambda(f.g.o; x_0)$ considerăm sistemul gradient general asociat algebrei Lie. Aceasta revine la a spune că, pentru $G_i(t)(x)$, $t \in (-a_i, a_i)$, $x \in V(x_0)$, curentul local generat de Y_i , scriem:

$$(1.3.1) \quad H_i(t; y) := \left(\frac{\partial G_i}{\partial y}(t; y) \right)^{-1}, \quad y_{i+1} := G_i(-t_i; y_i), \quad y_1 := y, \\ i = 1, \dots, M-1.$$

Apoi definim câmpurile de vectori:

$$(1.3.2) \quad X_1(y) = Y(y) \\ X_2(t_1; y) = H_1(-t_1; y_1) Y_2(G_1(-t_1; y_1)) \\ X_M(t_1, \dots, t_{M-1}; y) = H_1(-t_1; y_1) \times H_2(-t_2; y_2) \times \dots \\ \dots \times H_{M-1}(-t_{M-1}; y_{M-1}) Y_M(y_M),$$

unde $x \in V(x_0)$ și $p := (t_1, \dots, t_M) \in D_M = \prod_{i=1}^M (-a_i, a_i)$.

Câmpurile vectoriale din (1.3.2) determină un sistem gradient (vezi Teorema 1.1.2)

$$(1.3.3) \quad \frac{\partial y}{\partial t_1} = X_1(y), \quad \frac{\partial y}{\partial t_2} = X_2(t_1; y), \dots, \frac{\partial y}{\partial t_M} = X_M(t_1, \dots, t_{M-1}; y),$$

pentru $p \in D_M$ și $y \in V(x_0)$, și orbita cu originea $x_0 \in \mathbb{R}^n$,

$$(1.3.4) \quad y(p) = G_1(t_1) \circ G_2(t_2) \circ \dots \circ G_M(t_M)(x_0), \quad p := (t_1, \dots, t_M) \in D_M,$$

satisface (1.3.3).

Lema 1.3.1. Fie $\Lambda \subseteq F_n \circ (f.g.o; x_0)$ algebră Lie și $x_0 \in \mathbb{R}^n$, fixat. Se consideră sistemul gradient (1.3.3) asociat cu sistemul fixat de generatori $\{Y_1, \dots, Y_M\} \subseteq \Lambda$. Atunci orbita (1.3.4) este soluția sistemului gradient (1.3.3) și există matricele nesarabile, de tip $(M \times M)$, $Z_j(t_j; t_j, \dots, t_M)$, $j = 1, \dots, M-1$ astfel încât câmpurile vectoriale $X_j(p_j; y)$ din (2.2.2), pentru $y = y(p)$ dat de

(1.3.4) satisfac:

$$X_{j+1}(p_{j+1}; y(p)) = \{Y_1(y(p)), \dots, Y_M(y(p))\} Z_1(t_1; t_1, \dots, t_M) \times \dots \\ \times Z_j(t_j; t_j, \dots, t_M) e_{j+1},$$

unde $e_1, \dots, e_M \in \mathbb{R}^M$ este baza canonică și Z_j este de clasă C^∞ în $p \in D_M$ și satisface ecuațiile diferențiale $\frac{dZ_j}{dt} = Z_j B_j(t_j - t, t_{j+1}, \dots, t_M)$, $Z_j(0) = I_M$.

Observație 1.3.2. Dacă fiecare Y_j generează un câmp global $G_j(t)(x)$, $t \in \mathbb{R}$, $x \in \mathbb{R}^n$, $j = 1, \dots, M$, atunci concluzia (c) din Lema 1.3.1 are loc pentru orice $p \in \mathbb{R}^M$.

Observație 1.3.3. În ipotezele Lemei 1.3.1 scriem:

$$Z_j(p) := Z_1(t_1; t_1, \dots, t_M) \times \dots \times Z_j(t_j; t_j, \dots, t_M),$$

unde $p := (t_1, \dots, t_M) \in D_M$, $j = 1, \dots, M-1$, iar $Z_j(t_j; t_j, \dots, t_M)$ sunt definite de Lema 4.1 și satisfac concluzia (c).

Definim matricea $(M \times M) C^\infty$ prin:

$$A(p) = (e_1, Z_1(p) e_2, \dots, Z_{M-1}(p) e_M), \quad p \in D_M.$$

Atunci câmpurile vectoriale $X_j(p_j, *)$, $j \in \{1, 2, \dots, M\}$, satisfac

$$\{Y_1, X_2(t_1), \dots, X_M(t_1, \dots, t_{M-1})\}(y) = \{Y_1, \dots, Y_M\}(y) A(p)$$

cu condiția $y = y(p)$, pentru orice $p \in D_M$, cu $A(p)$, $p \in D_M$ matricea $C^\infty(M \times M)$ dată mai sus și care satisface condiția $A(0) = I_M$.

Observație 1.3.4. Cum s-a stabilit în Lema 1.3.1 reprezentarea unui sistem gradient nu este o reprezentare globală și în plus ea depinde de soluția locală $y(p)$, $p \in D_M$. Sunt date două tipuri de proprietăți locale, una este condiționată de existența unui curent local $G_i(t)(x)$ (vezi $p \in D_M$) și a doua exprimă nesingularitatea matricei $A(p)$ (vezi 1.3.2 pentru $p \in V(0) \subseteq D_M$ (vezi $A(0) = I_M$). Important este să ne asigurăm că singura restricție reală pentru o reprezentare nedegenerată este determinată de existența locală a campului $G_i(t)(x)$.

1.2. Calcul stochastic

1.2.1. Medii condiționate

Considerăm câmpul de probabilitate $\{\Omega, \mathcal{F}, \mathbb{P}\}$ și fie $\mathcal{G}$ o sub σ -algebră a lui $\mathcal{F}$.

Definiția 2.1.1. Fie X o variabilă aleatoare cu valori reale pozitive ($X(\omega) \geq 0$, a.s. $\mathbb{P}$). Există o variabilă aleatoare Y integrabilă și $\mathcal{G}$ -măsurabilă astfel încât pentru orice $A \in \mathcal{G}$, avem

$$\int_A X(\omega) d\mathbb{P}(\omega) = \int_A Y(\omega) d\mathbb{P}(\omega),$$

Y se numește media condiționată alui X dată de $\mathcal{G}$ și notăm $E(X | \mathcal{G})$. Y este unică a.s. $\mathbb{P}$.

Dacă $\mathcal{G}$ este o σ -algebră generată de variabila aleatoare Z , adică $\mathcal{G} = \sigma(Z)$, scriem $E(X | Z)$ în loc de $E(X | \mathcal{G})$.

Proprietățile mediei condiționate

1) Liniaritatea mediei condiționate

Dacă X și Y sunt variabile aleatoare integrabile

$$E(aX + bY | \mathcal{G}) = aE(X | \mathcal{G}) + bE(Y | \mathcal{G})$$

pentru orice $a, b \in \mathbb{R}$.

2) Iterarea mediei condiționate

Fie $\mathcal{H}$ o sub σ -algebră a lui $\mathcal{G}$. Dacă X este o variabilă aleatoare integrabilă, atunci

$$E(X | \mathcal{H}) = E(E(X | \mathcal{G}) | \mathcal{H}).$$

3) Dacă X este o variabilă aleatoare integrabilă și Y este o variabilă aleatoare integrabilă $\mathcal{G}$ -măsurabilă, astfel încât variabila aleatoare XY este integrabilă, atunci

$$E(XY | \mathcal{G}) = YE(X | \mathcal{G}).$$

4) Independența

Dacă X este o variabilă aleatoare integrabilă independentă de $\mathcal{G}$, atunci

$$E(X | \mathcal{G}) = E(X).$$

5) Inegalitatea Jensen pentru medii condiționate

Dacă f este o funcție convexă și X o variabilă aleatoare integrabilă, atunci

$$E(f(X) \mid \mathcal{G}) \geq f(E(X \mid \mathcal{G})).$$

Uneori se va folosi următorul rezultat.

Propoziția 2.1.1. *Fie X o variabilă aleatoare $\mathcal{G}$ -măsurabilă cu valori într-un spațiu $(E, \mathcal{E})$ și Y o variabilă aleatoare independentă de $\mathcal{G}$ luând valori în $(H, \mathcal{H})$. Atunci, pentru orice funcție f măsurabilă Borel care este pozitivă sau mărginită, definită pe $(E \times H, \mathcal{E} \times \mathcal{H})$ funcția g definită ca*

$$g(x) := E(f(x, Y)), \forall x \in E$$

este măsurabilă Borel pe $(E, \mathcal{E})$ și avem

$$E(f(X, Y) \mid \mathcal{G}) = g(X).$$

Deducem din definiția 2.1.1 că estimatorul condiționat $E(X \mid \mathcal{G})$ este un estimator „bun” pentru X , luând în considerare informația conținută în $\mathcal{G}$. O întrebare naturală la care ne putem gândi este următoarea: $E(X \mid \mathcal{G})$ ne dă cele mai bune informații despre X dacă ne bazăm numai pe informația din $\mathcal{G}$?

Fie $Z \in L^2(\Omega, \mathcal{G}, \mathbb{P})$. Din inegalitatea lui Jensen pentru medii condiționate deducem că $E(X \mid \mathcal{G})$ aparține, de asemenea, spațiului $L^2(\Omega, \mathcal{G}, \mathbb{P})$. În continuare avem

$$\begin{aligned} E[(X - Z)^2] &= E[(X - E(X \mid \mathcal{G}) + E(X \mid \mathcal{G}) - Z)^2] = E[(X - E(X \mid \mathcal{G}))^2] + \\ &\quad + 2E[(X - E(X \mid \mathcal{G}))(E(X \mid \mathcal{G}) - Z)] + E[(E(X \mid \mathcal{G}) - Z)^2] \end{aligned}$$

și al doilea termen din partea dreaptă este egal cu

$$\begin{aligned} &2E\{E[(X - E(X \mid \mathcal{G}))(E(X \mid \mathcal{G}) - Z) \mid \mathcal{G}]\} = \\ &= 2E\{(E(X \mid \mathcal{G}) - Z)E[(X - E(X \mid \mathcal{G})) \mid \mathcal{G}] \mid \mathcal{G}\} = 0 \end{aligned}$$

unde am folosit faptul că

$$E[(X - E(X \mid \mathcal{G})) \mid \mathcal{G}] = E(X \mid \mathcal{G}) - E[E(X \mid \mathcal{G}) \mid \mathcal{G}] = 0$$

și proprietățile mediilor condiționate.

Rezultă că

$$E[(X - E(X \mid \mathcal{G}))^2] \leq E[(X - Z)^2],$$

astfel că eroarea de aproximare a lui X cu elemente din $L^2(\Omega, \mathcal{G}, \mathbb{P})$ (în sensul normei L^2) este ultima valoare pentru $Z = E(X \mid \mathcal{G})$.

Obținem de aici următorul rezultat:

Propoziția 2.1.2. Fie X o variabilă aleatoare de pătrat integrabil. Atunci media condiționată $E(X | \mathcal{G})$ coincide cu proiecția ortogonală a lui X pe spațiul Hilbert $L^2(\Omega, \mathcal{G}, \mathbb{P})$.

Acest rezultat are consecințe importante în Teoria Opțiunilor deoarece aceasta înseamnă că cea mai bună informație la momentul t a prețului stocului S_T la un anumit moment $T > t$ este dată de variabila aleatoare $E(S_T | \mathcal{F}_t)$. Definiția și proprietățile de mai sus pot fi ușor extinse pentru variabile aleatoare multi-dimensionale.

1.2.2. Diverse tipuri de procese

Fie $(\Omega, \mathcal{F}, P)$ un câmp de probabilitate dat și fie o familie $\mathcal{F}_{t \in [0, T]}$ de σ -algebre astfel încât $\mathcal{F}_t \subseteq \mathcal{F}$, $\forall t \in [0, T]$ și care satisface proprietățile:

- 1) $\{\mathcal{F}_t\}$ este ascendentă, i.e. $\mathcal{F}_s \subseteq \mathcal{F}_t$, $\forall 0 \leq s \leq t \leq T$.
- 2) $\{\mathcal{F}_t\}$ este continuă la dreapta, i.e. $\mathcal{F}_t = \bigcap_{\varepsilon > 0} \mathcal{F}_{t+\varepsilon}$, $\forall t < T$.
- 3) $\mathcal{F}_0$ conține toate submulțimile lui $\mathcal{F}$ de măsură nulă (în raport cu P).

O astfel de familie se numește filtrație ce satisface condițiile uzuale ($\mathcal{F}_t$ poate reprezenta spre exemplu cantitatea de informații despre un anumit fenomen, disponibilă la momentul t).

Fie $X(t, \omega) : [0, T] \times \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ o aplicație măsurabilă în raport cu σ -algebra produs $\beta([0, T]) \times \mathcal{F}$. Spunem că $X(t, \omega)$ este un proces stochastic măsurabil.

Procesul $X(t, \omega)$ se spune că este $\mathcal{F}_t$ -adaptat dacă pentru orice $t \in [0, T]$, X_t este variabilă aleatoare $\mathcal{F}_t$ -măsurabilă.

Dacă aplicația $t \in [0, T] \rightarrow X_t(\omega) \in \mathbb{R}^n$ este continuă pentru ω a.s. spunem că procesul are traiectorii continue sau este un proces continuu. O aplicație $\tau : \Omega \rightarrow \mathbb{R}_+$ spunem că este un timp de stopare în raport cu filtrația $(\mathcal{F}_t)$ dacă mulțimea $\{\omega | \tau(\omega) < t\} \in \mathcal{F}_t$, $\forall 0 < t \leq T$.

Definiția 2.2.1. Fie $X^*(t)$ un proces continuu, $\mathcal{F}_t$ -adaptat.

(i) $(X(t))$ este un martingal dacă $E|X(t)| < \infty$ și $E[X(t)|\mathcal{F}_s] = X(s)$, $\forall 0 \leq s \leq t \leq T$.

Am notat $E|X(t)| \stackrel{def}{=} \int_{\Omega} |X(t, \omega)| dP(\omega)$.

(ii) $(X(t))$ se numește martingal local dacă există un șir crescător $(T_n)_{n \geq 1}$ de timpi de stopare ai filtrației $\mathcal{F}$ astfel încât $\lim_{n \rightarrow \infty} T_n(\omega) = +\infty$, ω a.s. și procesele stopate $X_t^{(n)}(\omega) \stackrel{def}{=} X_{t \wedge T_n(\omega)}(\omega)$ sunt martingale.

(iii) $(X(t))$ se numește proces crescător dacă aplicația: $t \in [0, T] \rightarrow X_t(\omega)$, $X_t(\omega) \in \mathbb{R}$, este monoton crescătoare, continuă la dreapta și $X_0(\omega) = 0$ pentru ω a.s.

(iv) $(X(t))$ se numește proces cu variație mărginită dacă poate fi scris ca diferența a două procese crescătoare.

(v) $(X(t))$ se numește semimartingal dacă poate fi scris sub forma:

$$X(t) = X(0) + M_t + B_t, \quad \forall t \in [0, T]$$

unde (M_t) este un martingal local iar (B_t) este un proces cu variație mărginită.

(vi) Fie $(X(t))$ un martingal continuu la dreapta. Dacă $E(X_t^2) < \infty$, $\forall t \in [0, T]$ spunem că $(X(t))$ este un martingal de pătrat integrabil. Dacă, în plus, $X(0) = 0$, ω a.s., atunci scriem $(X(t)) \in \mathcal{M}_2$ (sau $\mathcal{M}_2^c$ dacă procesul are traiectorii continue). Spațiul $\mathcal{M}_2^c$ devine un spațiu Banach dacă pe acest spațiu se definește norma: $[X]_T = [E(X_t^2)]$.

Definiția 2.2.2. Fie procesul $(X(t)) \in \mathcal{M}_2^c$ și fie

$\Delta = \{0 = t_0 < t_1 < \dots < t_m = T\}$ o diviziune a intervalului $[0, T]$.

Definim variația pătratică a lui X asociată diviziunii Δ prin:

$$(2.2.1) \quad V_t^{(2)}(\Delta) \stackrel{\text{def}}{=} \sum_{i=0}^{k-1} (X(t_{i+1}) - X(t_i))^2 + (X(t) - X(t_k))^2$$

unde $t \in [0, T]$ și k este ales astfel încât $t_k \leq t < t_{k+1}$.

Propoziția 2.2.1. Fie $(\Delta_n)_{n \geq 1}$ un șir de diviziuni ce satisfac $\|\Delta_n\| \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0$ unde $\|\Delta_n\|$ este norma diviziunii Δ_n . Dacă $(X(t)) \in \mathcal{M}_2^c$ atunci $V_t^2(\Delta_n)$ converge în probabilitate, pentru orice $t \in [0, T]$, limita fiind independentă de șirul de diviziuni ales. Limita se notează $\langle X \rangle(t)$ și se numește variația pătratică a procesului X pe intervalul $[0, T]$.

Observație 2.2.1. $(\langle X \rangle(t))$ este un proces continuu și crescător astfel încât $\langle X \rangle(0) = 0$, ω a.s. În plus, procesul $(X^2(t) - \langle X \rangle(t))$ este un martingal continuu.

Definiția 2.2.3. Fie $X(t), Y(t)$ din $\mathcal{M}_2^c$. Putem defini un proces, notat $(\langle X, Y \rangle(t))$, astfel:

$$(2.2.2) \quad \langle X, Y \rangle(t) = \frac{1}{4} [\langle X + Y \rangle_t - \langle X - Y \rangle_t], \quad 0 \leq t \leq T$$

Lema 2.2.1. *Procesul $(\langle X, Y \rangle(t))$ este un proces $\mathcal{F}_t$ -adaptat, continuu, cu variație mărginită care satisface $\langle X, Y \rangle(0) = 0$, a.s. și astfel încât procesul*

$$(X(t) \cdot Y(t) - \langle X, Y \rangle(t))$$

este un martingal.

Definiția 2.2.4. *Fie $(X(t))$ un martingal local continuu. Se definește $V_t^{(2)}(\Delta)$ ca în relația (2.2.1).*

Propoziția 2.2.2. *Există un proces notat $(\langle X \rangle(t))$, $t \in [0, T]$ care este un martingal local, continuu și crescător și în plus procesul $(X^2(t) - \langle X \rangle(t))$ este un martingal local continuu.*

Observație 2.2.2. *Se poate defini, ca în relația (1.2.12), procesul $(\langle X, Y \rangle(t))$ dacă $(X(t))$, respectiv $(Y(t))$ sunt martingale locale continue. Acest proces este un proces adaptat, continuu și cu variație mărginită ce satisface $\langle X, Y \rangle(0) = 0$ și în plus procesul $(X(t)Y(t) - \langle X, Y \rangle(t))$ este un martingal local.*

Definiția 2.2.5. *Fie $w(t, \omega) : [0, \infty) \times \Omega \rightarrow \mathbb{R}^d$ un proces continuu, $\mathcal{F}_t$ -adaptat ce satisface:*

- a) $w(0, \omega) = 0$, ω a.s.
- b) $E(w_t - w_s | \mathcal{F}_s) = 0$
- c) $w_t - w_s \in N(0, \sqrt{t-s})$ unde $N(m, \sigma)$ reprezintă clasa repartițiilor normale de medie m și dispersie σ^2 .

În aceste condiții spunem că $w(t)$ este o mișcare browniană unidimensională standard.

Dacă $w(t)$ ia valori în $\mathbb{R}^d$ și componentele $w_1(t), \dots, w_d(t)$ ale lui $w(t)$ satisfac definiția 1.10 și sunt procese independente, spunem că $w(t)$ este o mișcare browniană d -dimensională standard.

1.2.3. Integrala stocastică

Fie $(M_t)_{t \in [0, T]}$ un martingal continuu, de pătrat integrabil și fie:

$$\mathcal{L}_0 = \left\{ X = (X_t)_{t \in [0, T]} \mid X_t(\omega) = \xi_0(\omega) \cdot \chi_{\{0\}}(T) + \sum_{k=0}^{n-1} \xi_k(\omega) \cdot \chi_{(t_k, t_{k+1}]}(t), \right.$$

unde $\Delta : 0 = t_0 < t_1 < \dots < t_m = T$ și $\xi_k(\omega)$ este o variabilă aleatoare $\mathcal{F}_{t_k}$ -măsurabilă, mărginită, $\forall 1 \leq k \leq n$ }.

Un proces din $\mathcal{L}_0$ se numește proces simplu. Pentru $X \in \mathcal{L}_0$ se definește procesul $(I_t(X))_{0 \leq t \leq T}$ prin:

$$(2.3.1) \quad I_t(X) \stackrel{def}{=} \sum_{i=0}^{n-1} \xi_i(M_{t_{i+1}} - M_{t_i}) + \xi_n(M_t - M_{t_n}).$$

Propoziția 2.3.1. $\mathcal{L}_0$ este densă în $\mathcal{L}$ în raport cu norma

$$\|X\| = E \left[\int_0^T X_t^2 d\langle M \rangle_t \right]$$

Fie $X \in \mathcal{L}$. Există atunci un șir $(X^{(n)})$ de procese din $\mathcal{L}$ astfel încât $\lim_{n \rightarrow \infty} \|X^{(n)} - X\| = 0$. Se arată că $\lim_{m, n \rightarrow \infty} E|I_t(X^{(m)}) - I_t(X^{(n)})|^2 = 0$, i.e. $(I_t(X^{(n)}))_{t \in [0, T]}$, $n \geq 1$ este un șir Cauchy de procese din M_2^c și deci există procesul $(I_t(X))_{t \in [0, T]}$ din M_2^c ce satisface: $\lim_{n \rightarrow \infty} [I(X^{(n)}) - I(X)] = 0$. Procesul limită nu depinde de șirul de procese approximate considerat.

Folosim scrierea $I_t(X) = \int_0^t X_s dM_s$, $0 \leq t \leq T$ și procesul se numește integrala stohastică a lui X în raport cu procesul $M \in M_2^c$.

Propoziția 2.3.2. Fie $X \in \mathcal{L}$. Atunci procesul $I(X) = (I_t(X))_{0 \leq t \leq T}$ este un martingal de pătrat integrabil, continuu ce satisface:

a) $I_0(X) = 0$, ω a.s.

$$b) E[I_t^2(X)] = E \left[\int_0^t X_s^2 d\langle M \rangle_s \right] \quad ([I(X)] = \|X\|), \forall t \in [0, T]$$

$$c) E[(I_t(X) - I_s(X))^2 | \mathcal{F}_s] = E \left[\int_s^t X_u^2 d\langle M \rangle_u | \mathcal{F}_s \right], \forall s, t \in [0, T], \omega \text{ a.s.}$$

Fie acum $(M_t)_{0 \leq t \leq T}$ un martingal local, continuu astfel încât $M_0 = 0$, ω a.s. și fie :

$$\mathcal{P} = \left\{ X = (X_t)_{0 \leq t \leq T} \text{ proces masurabil și } \mathcal{F}_t\text{-adaptat,} \right. \\ \left. \mathbb{P} \left(\omega \mid \int_0^T X_t^2(\omega) d\langle M \rangle_t < \infty \right) = 1 \right\}.$$

Pentru $X \in \mathcal{P}$ se poate construi de asemenea un proces $(I_t(X))_{0 \leq t \leq T}$ numit integrala stohastică a lui X în raport cu M .

Propoziția 2.3.3. Procesul $(I_t(X))$ este un martingal local continuu ce satisface:

- a) $I_0(X) = 0$, ω a.s.; b) $\langle I(X) \rangle_t = \int_0^t X_s^2 d\langle M \rangle_s$, $\forall t \in [0, T]$;
c) Dacă $X, Y \in P$ atunci $\langle I(X), I(Y) \rangle_t = \int_0^t X_s Y_s dM_s$, $\forall t \in [0, T]$.

Se folosește notația $I_t(X) \stackrel{\text{def}}{=} \int_0^t X_s dM_s$, $0 \leq t \leq T$.

Teorema 2.3.1. (Formula lui Itô) Fie $(M_t) = (M_t^{(1)}, \dots, M_t^{(d)})_{0 \leq t \leq T}$ un vector cu componentele martingale locale, continue și $(B_t) = (B_t^{(1)}, \dots, B_t^{(d)})$ un vector cu componentele procese $\mathcal{F}_t$ -adaptate și cu variație mărginită, cu $B_0 = 0$.

Fie $X_t = X_0 + M_t + B_t$, $0 \leq t \leq T$, unde X_0 este $\mathcal{F}_0$ -măsurabilă cu valori în $\mathbb{R}^d$. Fie de asemenea $f(t, x) : [0, \infty) \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ o aplicație de clasă $C^{1,2}$. Atunci are loc formula:

$$(2.3.2) \quad \begin{aligned} f(t, X_t) = f(0, X_0) &+ \int_0^t \frac{\partial f}{\partial t}(s, X_s) ds + \sum_{i=1}^d \int_0^t \frac{\partial f}{\partial x_i}(s, X_s) dB_s^{(i)} + \\ &+ \sum_{i=1}^d \frac{\partial f}{\partial x_i}(s, X_s) dM_s^{(i)} + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^d \sum_{j=1}^d \int_0^t \frac{\partial^2 f}{\partial x_i \partial x_j}(s, X_s) d\langle M^{(i)}, M^{(j)} \rangle_s, \end{aligned}$$

ω a.s., $\forall 0 \leq t \leq T$.

Observație 2.3.1. Formula lui Itô precizează faptul că o funcție de clasă $C^{1,2}$ ce depinde de un semimartingal este tot un semimartingal și ne furnizează și scrierea corespunzătoare.

Corolarul 2.3.1. Fie $(X_t)_{0 \leq t \leq T}$, $(Y_t)_{0 \leq t \leq T}$ două semimartingale continue.

$$X_t = X_0 + M_t + B_t, \quad Y_t = Y_0 + N_t + C_t, \quad 0 \leq t \leq T$$

unde (M_t) și (N_t) sunt martingale locale continue iar (B_t) și (C_t) sunt procese continue, $\mathcal{F}$ -adaptate cu variație mărginită și $B_0 = C_0$, ω a.s. Este adevărată formula de integrare prin părți:

$$(2.3.3) \quad \int_0^t X_s dY_s = X_t Y_t - X_0 Y_0 - \int_0^t Y_s dX_s - \langle M, N \rangle_t, \quad \forall 0 \leq t \leq T,$$

unde:

$$(2.3.4) \quad \int_0^t X_s dY_s \stackrel{\text{def}}{=} \int_0^t X_s dM_s + \int_0^t X_s dB_s$$

(o formulă asemănătoare are loc și pentru $\int_0^t Y_s dX_s$).

Observație 2.3.2. Această formulă diferă de formula de integrare prin părți clasică, din cazul determinist, prin termenul de corecție $\langle M, N \rangle_t$. O metodă de a elimina acest termen este de a-l „absorbi” în definiția integralei, obținându-se astfel un nou tip de integrală stocastică care este mai utilă atunci când calculul ordinar se intersectează cu calculul stocastic. Această nouă integrală se numește integrala Fisk-Stratonovich și se definește astfel:

Fie $(X_t)_{0 \leq t \leq T}$ și $(Y_t)_{0 \leq t \leq T}$ două semimartingale continue ca și în corolarul precedent. Atunci integrala Fisk-Stratonovich a lui Y în raport cu X este:

$$(2.3.5) \quad \int_0^t Y_s \circ dX_s \triangleq \int_0^t Y_s dM_s + \int_0^t Y_s dB_s + \frac{1}{2} \langle M, N \rangle_t, \quad 0 \leq t \leq T.$$

Vom da acum o formulă de tip Itô folosind integrala Fisk-Stratonovich.

Propoziția 2.3.4. Fie $\{X_t : 0 \leq t \leq T\}$ ca în teorema 2.3.1 și fie $f : \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ un difeomorfism de clasă C^∞ . Atunci:

$$(2.3.6) \quad f(X_t) = f(X_0) + \sum_{i=1}^d \int_0^t \frac{\partial f}{\partial x_i}(X_s) \circ dX_i(s).$$

Observație 2.3.3. Vom defini acum integrala:

$$(2.3.7) \quad \int_0^T f(t)w(t)dw(t)$$

unde $w(t)$ este o mișcare browniană și $f(t)$ este o funcție stocastică. Putem defini :

$$(2.3.8) \quad I(T) = f(T)w(T) - \int_0^T f'(t)w(t)dt$$

dacă f este absolut continuă pentru fiecare $\cdot$. Mai mult, dacă f este doar continuă, sau doar integrabilă, definiția dată nu are sens. Definim integrala de mai sus pentru funcții treaptă.

Definiția 2.3.1. Un proces stochastic $f(t)$ definit pe $[\alpha, \beta]$ se numește funcție treaptă, dacă există o diviziune $\alpha = t_0 < t_1 < \dots < t_r = \beta$ astfel încât $f(t) = f(t_i)$ dacă $t_i < t < t_{i+1}$, $0 \leq i \leq r-1$.

Definiția 2.3.2. Spunem ca $f(t)$ este nonanticipativă relativ la $\mathcal{F}$ dacă:

- (i) $f(t)$ este măsurabil;
- (ii) $f(t)$ este proces separabil;
- (iii) Pentru fiecare $t \in [\alpha, \beta]$, $f(t)$ este $\mathcal{F}_t$ -măsurabil sau $\mathcal{F}$ -adaptat unde $\mathcal{F}$ este o familie crescătoare de σ -algebre generată de $\{w(t), t \in [\alpha, \beta]\}$.

Definiția 2.3.3. Spunem că $f(t)$ este funcție treaptă nonanticipativă în $L^2_\omega[\alpha, \beta]$, dacă $f(t) = f_i$, $t_i < t < t_{i+1}$, unde f_i este $\mathcal{F}_{t_i}$ -măsurabilă și $f_i \in L^2_\omega$, $0 \leq i \leq r-1$ unde $\alpha = t_0 < t_1 < \dots < t_r = \beta$.

Definiția 2.3.4. Se numește integrală stochastică a lui f relativ la mișcarea browniană, variabila aleatoare:

$$(2.3.9) \quad \sum_{k=0}^{r-1} f(t_k) [w(t_{k+1}) - w(t_k)].$$

Această variabilă aleatoare se notează $\int_{\alpha}^{\beta} f(t)dw(t)$ și se numește integrala Itô.

Observație 2.3.4. Dacă $f \in L^2_\omega[\alpha, T]$ pentru tot $T > 0$, atunci spunem că $f \in L^2_\omega[\alpha, \infty]$.

1.2.4 Diferențiala stochastică

Definiția 2.4.1. Fie $\xi(t)$ ($0 \leq t \leq T$) un proces astfel încât pentru orice $0 \leq t_1 < t_2 \leq T$:

$$(2.4.1) \quad \xi(t_2) - \xi(t_1) = \int_{t_1}^{t_2} a(t) dt + \int_{t_1}^{t_2} b(t) dw(t)$$

unde $a \in L^1_\omega [0, T]$, $b \in L^2_\omega [0, T]$. Atunci spunem că $\xi(t)$ are diferențială stohastică $d\xi$, pe $[0, T]$, dată de:

$$(2.4.2) \quad d\xi(t) = a(t) dt + b(t) dw(t).$$

Observăm că $\xi(t)$ este funcție nonanticipativă. Este de asemenea un proces continuu. Rezultă că $\xi \in L^\infty_\omega [0, T]$.

Definiția 2.4.2. Fie $\xi(t)$ ca în definiția de mai sus și $f(t)$ o funcție în $L^\infty_\omega [0, T]$. Definim:

$$(2.4.3) \quad f(t) d\xi(t) = f(t) a(t) dt + f(t) b(t) dw(t).$$

Observație 2.4.1. $f(t)d\xi(t)$ este o diferențială stohastică, unde:

$$(2.4.4) \quad \eta(t) = \int_0^t f(s) a(s) ds + \int_0^t f(s) b(s) dw(s).$$

Teorema 2.4.1. Dacă $d\xi_i(t) = a_i(t) dt + b_i(t) dw(t)$ ($i = 1, 2$), atunci:

$$(2.4.5) \quad d(\xi_1(t) \xi_2(t)) = \xi_1(t) d\xi_2(t) + \xi_2(t) d\xi_1(t) + b_1(t) b_2(t) dt.$$

Teorema 2.4.2. (Regula Itô de diferențiere stohastică). Fie

$$d\xi(t) = a(t) dt + b(t) dw(t)$$

și $f(x, t)$ o funcție continuă în $(x, t) \in \mathbb{R} \times [0, \infty)$ împreună cu derivatele sale f_x, f_{xx}, f_t . Atunci procesul $f(\xi(t), t)$ are diferențială stohastică, dată de:

$$(2.4.6) \quad \begin{aligned} df(\xi(t), t) &= f_t(\xi(t), t) dt + f_x(\xi(t), t) a(t) dt \\ &+ \frac{1}{2} f_{xx}(\xi(t), t) b^2(t) dt + f_x(\xi(t), t) b(t) dw(t) \end{aligned}$$

Aceasta se numește formula Itô. Dacă $w(t)$ este continuu diferențiabilă în t , atunci (prin formula standard de calcul al derivatelor totale) termenul $\frac{1}{2} f_{xx} b^2$ nu va apărea.

1.2.5. Ecuații diferențiale stochastice – rezultate clasice privind existența și unicitatea soluției

Fie aplicațiile $b(t, x) = (b_i(t, x))_{1 \leq i \leq d}$ și

$$\sigma(t, x) = (\sigma_{ij}(t, x)) = (\sigma_{ij}(t, x))_{1 \leq i \leq d, 1 \leq j \leq r}$$

unde componentele $b_i(t, x)$ și $\sigma_{ij}(t, x)$ sunt aplicații măsurabile definite pe $[0, T] \times \mathbb{R}^d$ cu valori în $\mathbb{R}$. Fie, de asemenea, $(w_t)_{0 \leq t \leq T} = (w_t^{(1)}, \dots, w_t^{(r)})$ o mișcare

browniană r -dimensională standard și o variabilă aleatoare $\mathcal{F}_0$ -măsurabilă cu valori în $\mathbb{R}^d$.

Definiția 2.5.1. *Procesul d -dimensional $X = (X_t^{(1)}, \dots, X_t^{(d)})_{0 \leq t \leq T}$, unde $X_t^{(i)}$, $i \in \{1, \dots, d\}$, sunt procese continue, este soluție în sens tare a ecuației diferențiale stochastice:*

$$(2.5.1) \quad dX_t = b(t, X_t) dt + \sigma(t, X_t) dw_t,$$

sau pe componente:

$$(2.5.1') \quad dX_t^{(i)} = b_i(t, X_t) dt + \sum_{j=1}^r \sigma_{ij}(t, X_t) dw_t^{(j)}; \quad 1 \leq i \leq d, \quad t \in [0, T]$$

dacă sunt verificate următoarele proprietăți:

- (a) $(X_t^{(i)})$ este un proces F -adaptat, $\forall 1 \leq i \leq d$;
- (b) $X_0 = \xi, \omega a.s.$;
- (c) $P \left[\int_0^t |b_i(s, X_s)| ds + \int_0^t \sigma_{ij}^2(s, X_s) ds < \infty \right] = 1, \quad \forall 1 \leq i \leq d, \quad 1 \leq j \leq r, \quad 0 \leq t \leq T$;
- (d) X satisface sistemul integral:

$$(2.5.2) \quad X_t = \xi + \int_0^t b(s, X_s) ds + \int_0^t \sigma(s, X_s) dw_s; \quad 0 \leq t \leq T, \quad \omega a.s.$$

sau echivalent:

$$(2.5.2') \quad X_t^{(i)} = \xi^{(i)} + \int_0^t b_i(s, X_s) ds + \int_0^t \sigma_{ij}(s, X_s) dw_s^{(j)}, \quad \omega a.s.,$$

unde $1 \leq i \leq d, 0 \leq t \leq T$, și $\xi = (\xi^{(1)}, \dots, \xi^{(d)})$.

Teorema 2.5.1. *Presupunem că aplicațiile $b(t, x) = (b_i(t, x))_{1 \leq i \leq d}$ și $\sigma(t, x) = (\sigma_{ij}(t, x))_{1 \leq i \leq d, 1 \leq j \leq r}$ satisfac condițiile de creștere liniară și sunt global Lipschitz continue în raport cu variabila x , i.e. există o constantă strict pozitivă K astfel încât:*

$$(2.5.3) \quad \begin{aligned} & \|b(t, x) - b(t, y)\| + \|\sigma(t, x) - \sigma(t, y)\| \leq K \|x - y\| \\ & \|b(t, x)\|^2 + \|\sigma(t, x)\|^2 \leq K^2 (1 + \|x\|^2), \end{aligned}$$

adevărate pentru orice $t \in [0, T]$, $x, y \in \mathbb{R}^d$. Fie $(\Omega, \mathcal{F}, P)$ un câmp de probabilitate și fie $\mathcal{F}_{t \in [0, T]}$ o filtrație ce satisface condițiile uzuale. Considerăm de asemenea

o mișcare browniană r -dimensională $w = (w_t)_{0 \leq t \leq T}$ și ξ o variabilă aleatoare din $L^2(\Omega; \mathbb{R}^d)$. În aceste condiții ecuația diferențială stochastică (2.5.1) admite soluție unică. Unicitatea are loc în sensul următor: Dacă $X = (X_t)_{0 \leq t \leq T}$ și $Y = (Y_t)_{0 \leq t \leq T}$ sunt soluții, atunci are loc:

$$(2.5.4) \quad P(X_t = Y_t, \forall t \in [0, T]) = 1.$$

În plus, variabila aleatoare $X_t \in L^2(\Omega; \mathbb{R}^d)$ pentru orice $t \in [0, T]$ și există o constantă C ce depinde de K astfel încât:

$$(2.5.5) \quad M \|X_t\|^2 \leq C (1 + M \|\xi\|^2) \cdot e^{ct}, \quad \forall 0 \leq t \leq T.$$

Existența se obține utilizând o metodă a aproximațiilor succesive, șirul aproximațiilor fiind un șir Cauchy în raport cu norma convergenței uniforme din spațiul Banach $C([0, T]; \mathbb{R}^d)$, pentru ω a.s.

1.3. Teorema Cameron-Martin-Girsanov

1.3.1. O clasă de probabilități absolut continue

Orice variabilă aleatoare nenegativă g definește o măsură absolut continuă P_g a cărei derivată Random-Nikodim este g , i.e., $P_g(A) = \int_A g dP$ pentru orice mulțime măsurabilă A . Vom arăta că variabila aleatoare:

$$(3.1.1) \quad g = \exp \left\{ \int_0^T f(s) dw(s) - \frac{1}{2} \int_0^T |f(s)|^2 ds \right\}$$

definește o probabilitate P_g , i.e., $Eg = 1$, cu condiția $f \in L_w^2[0, T]$ și satisface o condiție de creștere.

Teorema 3.1.1. Fie $f \in L_w^2[0, T]$, $f = (f_1, \dots, f_n)$ și presupunem că există numerele pozitive astfel încât:

$$(3.1.2) \quad E \exp [\mu |f(t)|^2] \leq C \text{ pentru } 0 \leq t \leq T.$$

Atunci:

$$(3.1.3) \quad E \exp \left\{ \int_{t_1}^{t_2} f(s) dw(s) - \frac{1}{2} \int_{t_1}^{t_2} |f(s)|^2 ds \right\} = 1 \text{ dacă } 0 \leq t_1 < t_2 \leq T.$$

Lema 3.1.1. *Dacă în teorema 3.1.1 condiția (3.1.1) este înlocuită cu:*

$$(3.1.4) \quad E \exp \left\{ \lambda \int_0^T |f(s)|^2 ds \right\} < \infty, \text{ pentru } \lambda > 1,$$

atunci concluzia (3.1.3) este adevărată.

Lema 3.1.2. *În condițiile lemei 3.1.1,*

$$(3.1.5) \quad E \left\{ \exp \left[\int_{t_1}^{t_2} f(s) dw(s) - \frac{1}{2} \int_{t_1}^{t_2} |f(s)|^2 ds \right] \middle| \mathcal{F}_{t_1} \right\} = 1 \text{ a.s.}$$

pentru orice $0 \leq t_1 < t_2 \leq T$.

Corolar 3.1.1. *În condițiile teoremei 3.1.1, relația (3.1.5) are loc pentru orice $0 \leq t_1 < t_2 \leq T$.*

Observație 3.1.1. *Dacă $f(t) = w(t)$, atunci condiția (3.1.2) este îndeplinită cu $\mu = \frac{1}{2T}$.*

1.3.2. Transformarea mișcării browniene

Un proces $\{w(t), 0 \leq t \leq T\}$ care satisface toate condițiile impuse de o mișcare browniană n -dimensională (inclusiv continuitatea) în intervalul $0 \leq t \leq T$ se numește mișcare browniană în intervalul $[0, T]$.

Fie $w(t)$ o mișcare browniană n -dimensională în intervalul $[0, T]$. Fie $\mathcal{F}_t$ o familie descrescătoare de σ -câmpuri astfel încât $\mathcal{F}(w(\lambda), \lambda \leq t)$ este o submulțime a lui $\mathcal{F}_t$ și $\mathcal{F}(w(\lambda + t) - w(t), 0 \leq \lambda \leq T - t)$ este independentă de $\mathcal{F}_t$, pentru toți $t \in [0, T]$. Putem defini $L_w^2[0, T]$ și integrala stochastică $\int_0^t f dw$ ($0 < t \leq T$) în raport cu actuala familie $\mathcal{F}_t$.

Dacă $\tilde{P}$ este o măsură pe $(\Omega, \mathcal{F})$ dată de:

$$\tilde{P}(A) = \int_A f dP \quad (A \in \mathcal{F}),$$

atunci scriem: $d\tilde{P}(\omega) = f(\omega) dP(\omega)$.

Teorema 3.2.1. (Teorema Cameron-Martin-Girsanov) *Fie o mișcare browniană n -dimensională în intervalul $[0, T]$ și fie $\Phi = (\Phi_1, \dots, \Phi_n)$ o funcție din*

$L_w^2[0, T]$. Definim

$$(3.2.1) \quad \xi_s^t(\Phi) = \int_s^t \Phi(u) dw(u) - \frac{1}{2} \int_s^t |\Phi(u)|^2 du,$$

$$(3.2.2) \quad \tilde{w}(t) = w(t) - \int_0^t \Phi(s) ds,$$

Dacă:

$$(3.2.3) \quad d\tilde{P}(\omega) = \exp[\zeta_0^T(\Phi)] dP(\omega)$$

$$(3.2.4) \quad \tilde{P}(\Omega) = 1,$$

atunci $\tilde{w}(t)$, $0 \leq t \leq T$ este o mișcare browniană în spațiul probabilitate $(\Omega, \mathcal{F}, \tilde{P})$.

Teorema 3.2.2. (Teorema Girsanov) Presupunem că este o mișcare browniană cu filtrația $\{\mathcal{F}_t\}_{t \geq 0}$ și că $\{\theta_t\}_{t \geq 0}$ este un proces $\mathcal{F}_t$ -adaptat astfel încât:

$$(3.2.5) \quad E \left[\exp \left(\frac{1}{2} \int_0^T \theta_t^2 dt \right) \right] < \infty.$$

Definim:

$$(3.2.6) \quad L_t = \exp \left(- \int_0^t \theta_s dw_s - \frac{1}{2} \int_0^t \theta_s^2 ds \right)$$

și fie $P^{(L)}$ măsura probabilitate definită prin:

$$(3.2.7) \quad P^{(L)}[A] = \int_A L_t(\omega) P(d\omega).$$

Atunci în raport cu măsura probabilitate $P^{(L)}$, procesul $\{w_t^{(L)}\}_{0 \leq t \leq T}$, definit prin:

$$(3.2.8) \quad w_t^{(L)} = w_t + \int_0^t \theta_s ds,$$

este o mișcare browniană standard.

Notație. Scriem:

$$(3.2.9) \quad \left. \frac{dP^{(L)}}{dP} \right|_{\mathcal{F}_t} = L_t$$

(L_t este derivata Radon-Nikodin a lui $P^{(L)}$ în raport cu P).

Observație 3.2.1. a) *Condiția*

$$E \left[\exp \left(\frac{1}{2} \right) \int_0^T \theta_t^2 dt \right] < \infty,$$

cunoscută ca și condiția Novikov, este suficientă pentru a garanta că $\{L_t\}_{t \geq 0}$ este un $(P, \{\mathcal{F}\}_{t \geq 0})$ martingal. Deoarece L_t este pozitivă și are media 1, $P^{(L)}$ definește într-adevăr o măsură probabilitate.

b) P și $P^{(L)}$ sunt echivalente.

c) Dacă vrem să calculăm media în raport cu $P^{(L)}$ avem:

$$E^{P^{(L)}} [\Phi_t] = E [\Phi_t L_t].$$

Mai general,

$$E^{P^{(L)}} [\Phi_t | \mathcal{F}_s] = E^P \left[\Phi_t \frac{L_t}{L_s} | \mathcal{F}_s \right].$$

CAPITOLUL 2

FUNCȚIONALE ASOCIATE CU CURENȚI GRADIENT STOCHASTICI ȘI ECUAȚII CU DERIVATE PARȚIALE NELINIARE STOCHASTICE

Rezultatele din subcapitolele 1 și 2 ale acestui capitol au fost publicate în articolul Iftimie, Marinescu, Vârsan (2011) [11].

Subcapitolele 3 și 4 conțin rezultate ale cercetărilor proprii efectuate în perioada desfășurării stagiului de cercetare postdoctorală, trimise spre publicare, în curs de apariție.

Stadiul actual al cercetării în domeniu

2.1. Reprezentarea soluției unei ecuații cu derivate parțiale neliniară stochastică

2.1.1. Introducere

Studiul ecuațiilor de evoluție cu perturbații stochastice folosește unei varietăți largi de domenii, cu aplicații multiple, printre care matematici financiare. Ecuatiile cu derivate parțiale neliniare stochastice au aplicații în modelarea ratelor dobânzii, în controlul stochastic cu informații insuficiente (așa cum se specifică în Lions și Souganidis [19]). Alte aplicații ale ecuațiilor cu derivate parțiale stochastice (incluzând finanțele) pot fi găsite în Da Prato și Tubaro ([?]).

În ultimele trei decenii, au fost studiate intensiv ecuații cu derivate parțiale stochastice de forma

$$\begin{cases} du(t, x) = L(t, x, u(t, x), \nabla u(t, x), D^2 u(t, x))dt \\ \quad + \sum_{i=1}^n P_i(t, x, u(t, x), \nabla u(t, x))dW_i(t), \\ u(0, x) = \varphi(x), x \in \mathbb{R}^n \end{cases}$$

impunând condiții adecvate coeficienților. Aici $W(t)$ reprezintă procesul Wiener n -dimensional și operatorii de ordinul întâi $P_i(t, x, u, p)$ sunt liniari în raport cu u, p , adică $P_i(t, x, u, p) = \langle b_i(t, x), p \rangle + c_i(t, x)u$.

Cazul în care L este operator diferențial liniar

$$L(t, x, u, p, q) = \sum_{i,j=1}^n a_{ij}(t, x)q_{ij} + \sum_{i=1}^n a_i(t, x)p_i + a_0(t, x)u$$

și $c_i(t, x) = 0$ a fost studiat în [30]. Ideea este de a transforma ecuația cu derivate parțiale stochastice într-o ecuație liniară de tip parabolic cu parametrul aleator ω (pentru care autorul utilizează teoria semigrupurilor, abordare bazată pe teoria Kato-Tanabe), via metoda caracteristicilor stochastice (care a fost introdusă de Kunita pentru ecuații cu derivate parțiale stochastice de ordinul întâi, vezi [17]). Mai precis, soluția $\xi(t, x)$ a ecuației diferențiale stochastice

$$\begin{aligned}
 (1.1.1) \quad \xi(t) &= x + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n \int_0^t \nabla b_i(s, \xi(s)) \cdot b_i(s, \xi(s)) ds - \sum_{i=1}^n \int_0^t b_i(s, \xi(s)) dW_i(s) \\
 &= x + \sum_{i=1}^n \int_0^t (-b_i(s, \xi(s))) \circ dW_i(s),
 \end{aligned}$$

numită *caracteristici stochastice*, este un difeomorfism în raport cu x și dacă notăm $\eta(t, x)$ inversa sa, atunci funcția aleatoare $v(t, x, \omega) := u(t, \xi(t, x, \omega), \omega)$ rezolvă ecuația cu derivate parțiale liniară de tip parabolic. Soluția unică u se obține ca $u(t, x) = v(t, \eta(t, x))$. Integrala stochastică ce apare în ultima linie a formulei (1.1.1) este înțeleasă în sens Fisk-Stratonovich.

Cazul în care operatorul L este semiliniar, adică

$$L(t, x, u, p, q) = \sum_{i,j=1}^n a_{ij}(t, x) q_{ij} + a_0(t, x, u, p)$$

a fost tratat de mai mulți autori (vezi de exemplu [5]), în timp ce cazul cvasilinar

$$L(t, x, u, p, q) = \sum_{i,j=1}^n a_{ij}(t, x, p) q_{ij} + a_0(t, x, u, p)$$

a fost studiat numai de câțiva autori (vezi de exemplu [2], unde a fost utilizată metoda *splitting up* pentru operatori L în formă divergentă, sau [8] unde a fost preferată o abordare bazată pe semigrupuri).

În toate situațiile de mai sus, funcțiile $a_0(t, x, u, p)$, $a_{ij}(t, x, u, p)$ au fost presupuse (local) Lipschitz continue în raport cu u, p .

În [6] autorii tratează cazul în care operatorul $L(t, x, u, p, q)$ este complet neliniar în condiții adecvate și, în particular, L este local Lipschitz continuu în raport cu u, p și q , uniform în raport cu t, x .

Prezența termenului auxiliar $c(t, x)u$ în partea de difuzie a ecuației cu derivate parțiale stochastice nu modifică foarte mult abordarea folosită în [30].

Într-adevăr, cu notațiile de mai sus, prin transformarea

$$w(t, x) := \rho(t, x)u(t, \xi(t, x)),$$

unde

$$\rho(t, x) = \exp \left[- \sum_{i=1}^n \int_0^t c_i(s, \xi(s, x)) dW_i(s) + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n \int_0^t c_i^2(s, \xi(s, x)) ds \right],$$

ecuația cu derivate parțiale stochastică este transformată într-o ecuație deterministă neliniară cu parametru aleator, în necunoscuta $w(t, x, \omega)$. În sfârșit, u este ușor de obținut din w și ρ via difeomorfismul η .

Buckdahn și Ma au tratat în [4] ecuații cu derivate parțiale neliniare stochastice, descrise de integrale Fisk-Stratonovich, de forma

$$\begin{cases} du(t, x) &= \tilde{L}(t, x, u(t, x), \nabla u(t, x), D^2 u(t, x)) dt \\ &+ \sum_{i=1}^m g_i(t, x, u(t, x)) \circ dW_i(t), \\ u(0, x) &= u_0(x), t \in [0, T], x \in \mathbb{R}^n, \end{cases}$$

unde

$$\tilde{L}(t, x, u, p, q) = \sum_{i,j=1}^n a_{ij}(x) q_{ij} + \sum_{i=1}^n b_i(x) p_i + f(t, x, u, \sigma^*(x)p),$$

unde $a = \sigma \sigma^*$, în ipoteza că f este Lipschitz în raport cu u, p . Cu notațiile de mai sus,

$$L(t, x, u, p, q) = \tilde{L}(t, x, u, p, q) + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m \nabla_u g_i(t, x, u) \cdot g_i(t, x, u).$$

Ei demonstrează, în condiții mai slabe pentru coeficienți, existența (și într-o lucrare ulterioară unicitatea) așa numitei *stochastic viscosity solution*, introdusă de Lions și Souganidis pentru o clasă mai generală de ecuații cu derivate parțiale stochastice în [19], via *curentul stochastic* corespunzător $\xi(t, x, y)$, soluția ecuației diferențiale stochastice determinată de perturbația stochastică a ecuației cu derivate parțiale stochastică, adică

$$\begin{aligned} \xi(t, x, y) &= y + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m \int_0^t \nabla_u g_i(s, x, \xi(s, x, y)) \cdot g_i(s, x, \xi(s, x, y)) ds = \\ &+ \sum_{i=1}^m \int_0^t g_i(s, x, \xi(s, x, y)) dW_i(s) = y + \sum_{i=1}^m \int_0^t g_i(s, x, \xi(s, x, y)) \circ dW_i(s). \end{aligned}$$

Aceasta nu este caracteristica stocastică obișnuită, care nu poate fi asociată aici deoarece partea de difuzie a ecuației cu derivate parțiale stocastică depinde numai de u (neliniar), fiind independentă de gradientul său.

În acest capitol pornim cu problema Cauchy asociată cu ecuația cu derivate parțiale neliniară stocastică de ordinul întâi, considerată în sens tare

$$(1.1.2) \quad \begin{cases} du(t, x) = \langle \nabla u(t, x), g_0(x) \rangle u(t, x) dt + \sum_{i=1}^m \langle \nabla u(t, x), g_i(x) \rangle \circ dW_i(t), \\ u(0, x) = \varphi(x), t \in [0, T], x \in \mathbb{R}^n, \end{cases}$$

sau echivalent

$$(1.1.3) \quad \begin{aligned} u(t, x) = \varphi(x) &+ \int_0^t \langle \nabla u(s, x), g_0(x) \rangle u(s, x) ds + \\ &+ \sum_{i=1}^m \int_0^t \langle \nabla u(s, x), g_i(x) \rangle \circ dW_i(s), \end{aligned}$$

unde integrala stocastică este înțeleasă în sens Fisk-Stratonovich.

În cazul nostru $P_i(t, x, u, p) := \langle g_i(x), p \rangle$ și driftul $L(t, x, u, p, q)$ conține termenul $\langle g_0(x), p \rangle u$ care nu este Lipschitz în raport cu u, p și aceasta este principala diferență între rezultatele menționate mai sus și cazul nostru. Astfel, dacă încercăm să reducem ecuația cu derivate parțiale stocastică la o ecuație cu derivate parțiale oarecare utilizând caracteristicile stocastice, atunci existența soluției nu este ușor de obținut.

Pentru a rezolva această problemă adoptăm o altă abordare, considerând sistemul de caracteristici definit de (1.1.2) (care este definit în analogie cu caracteristicile asociate cu ecuațiile cu derivate parțiale deterministe). Suntem conduși astfel la un sistem de ecuații diferențiale stocastice și ecuații diferențiale ordinare, pentru care existența soluției nu este greu de demonstrat.

Aceasta tehnică de a considera sistemul de caracteristici asociat cu ecuația cu derivate parțiale stocastică de tip parabolic a fost utilizată deja de Iftimie și Vârsan în [12].

Principala ipoteză este proprietatea de comutativitate a câmpurilor vectoriale $g_i, i = 0, \dots, m$ în raport cu paranteza Lie uzuală (vezi presupunerea (A.4)). Kunita a făcut de asemenea această preupunere (vezi [17], paginile 236 și 238) și unii autori s-au referit la ea ca la o condiție de compatibilitate referitoare la câmpurile vectoriale menționate (vezi [4], Remarca 3.3).

În aceste ipoteze, obținem reprezentarea gradient pentru curentul stochastic asociat cu ecuația diferențială stochastică obținută în principal din sistemul de caracteristici definit de ecuația cu derivate parțiale stochastică (1.1.2) și soluția fundamentală corespunzătoare $\psi(t, x)$ a aceleiași ecuații cu derivate parțiale stochastice. $\psi(t, x)$ va fi descris ca o compunere între soluția fundamentală a unor ecuații deterministe neliniare Hamilton-Jacobi (vezi (1.3.4) de mai jos) și soluția fundamentală a ecuației cu derivate parțiale redusă (vezi ecuația (??)).

Turbulența mișcării fluidului poate fi descrisă de ecuația Burgers

$$\frac{\partial u}{\partial t}(t, x) = \nu \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}(t, x) + u(t, x) \frac{\partial u}{\partial x}(t, x),$$

unde $u(t, x)$ reprezintă viteza câmpului și constanta pozitivă ν este vâscozitatea. Ecuațiile Burgers cu termenul forță, dat de perturbația aleatoare sunt mai realiste.

În [3], autorii stabilesc un rezultat de existență pentru soluția în sens slab a problemei Cauchy cu additive *space-time white noise*, dată de

$$\frac{\partial u}{\partial t}(t, x) = \nu \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}(t, x) - u(t, x) \frac{\partial u}{\partial x}(t, x) + \varepsilon \frac{\partial^2 W}{\partial t \partial x}(t, x),$$

unde $W(t, x)$ este *space-time white noise* și derivatele parțiale $\frac{\partial^2 W}{\partial t \partial x}(t, x)$ sunt înțelese în sens generalizat. Utilizând așa numita transformare Cole-Hopf, ecuația integrală inițială, obținută prin convoluție cu nucleul căldurii, este transformată într-o ecuație cu derivate parțiale liniară determinată de integrala stochastică Fisk-Stratonovich.

O altă clasă de ecuații stochastice Burgers poate fi obținută din ecuația cu derivate parțiale stochastică

$$\begin{aligned} \frac{\partial u}{\partial t}(t, x) &= \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}(t, x) + f(t, x, u(t, x)) + \frac{\partial g}{\partial x}(t, x, u(t, x)) \\ &+ \sigma(t, x, u(t, x)) \frac{\partial^2 W}{\partial t \partial x}(t, x), \end{aligned}$$

unde din nou $W(t, x)$ este *space-time white noise* și aplicația $g(t, x, u)$ are creștere pătratică în raport cu u . Demonstrația existenței și unicității soluției în sens generalizat (care se dovedește a fi, de asemenea, soluție în sens slab) a problemei Cauchy se bazează pe mai multe estimări ale derivatelor parțiale ale nucleului căldurii.

Fiind motivați de aceste rezultate, studiem un sistem de ecuații Burgers cu perturbații stochastice definit de procesul Wiener, pentru care sunt utilizate

câmpuri vectoriale constante, în partea de difuzie și în partea de drift, în scopul de a obține existența soluției clasice globale. Sperăm că acest exemplu va fi de interes pentru specialiștii în domeniu.

O altă aplicație constă în calculul mediilor unor funcționale depinzând de valoarea finală a unui proces non-Markovian, obținut via soluția unei ecuații diferențiale stochastice care se obține scriind sistemul de caracteristici stochastice asociat sistemului (1.1.2). De obicei, aceste tipuri de medii sunt legate de ecuațiile parabolice Kolmogorov de tip retrograd, dar această procedură nu este aplicabilă în cazul nostru din cauza naturii non-Markoviene a procesului implicat. În condiții corespunzătoare și evitând tehnicile ecuațiilor cu derivate parțiale stochastice, media condiționată parametrizată este soluția ecuației parabolice Kolmogorov de tip retrograd cu parametru.

2.1.2. Preliminarii

Fie $\{W(t), t \geq 0\}$ procesul Wiener m -dimensional pe spațiul de probabilitate complet filtrat $\{\Omega, \mathcal{F}, \{\mathcal{F}_t\}, P\}$. T este un orizont de timp fixat.

Facem următoarele presupuneri:

- (A.1) Câmpurile vectoriale $g_1, \dots, g_m$ aparțin spațiului $C^2(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ și au derivatele de ordin întâi și doi mărginite; $g_0 \in \mathbb{C}_b^1(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ și derivatele sale parțiale sunt mărginite.
- (A.2) Condiția inițială $\varphi \in \mathbb{C}^2(\mathbb{R}^n)$ admite derivate parțiale de ordinul întâi mărginite.
- (A.3) $\rho := TMK < 1$, unde $M := \sup\{|\nabla\varphi(x)|, x \in \mathbb{R}^n\}$ și $K := \sup\{|g_0(x)|, x \in \mathbb{R}^n\}$.

În tot capitolul vom utiliza notațiile $\langle, \rangle$ pentru produsul interior și ∇h pentru gradientul în raport cu x a unei funcții (vectoriale) $h(t, x)$.

Dacă $Y(t)$ și $X(t)$ sunt semimartingale unu-dimensionale continue, atunci integrala Fisk-Stratonovich a lui $Y(t)$ în raport cu $X(t)$ se definește astfel

$$(1.2.1) \quad \int_0^t Y(s) \circ dX(s) := \int_0^t Y(s) dX(s) + \frac{1}{2} \langle Y, X \rangle_t,$$

unde integrala stocastică ce apare în partea dreaptă este integrala Itô uzuală și $\langle Y, X \rangle_t$ reprezintă variația pătratică a proceselor $(Y(t))$ și $(X(t))$.

Dacă $Y(t)$ este d -dimensional, putem defini în continuare integrala

$$\int_0^t Y(s) \circ dX(s) := \left(\int_0^t Y_i(s) \circ dX(s) \right)_{1 \leq i \leq d}.$$

Menționăm formula Itô implicată în integrala Fisk-Stratonovich (vezi, spre exemplu, [14], Problema 3.14, pag. 156 sau [28], Teorema 34, pag. 82).

Propoziția 1.2.1. *Fie $Y(t)$ semimartingal continuu d -dimensional și o funcție vectorială $f : \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}^k$ cu componentele aparținând spațiului $\mathbb{C}^3(\mathbb{R}^d)$. Atunci*

$$(1.2.2) \quad f(Y(t)) = f(Y(0)) + \sum_{i=1}^d \int_0^t \frac{\partial f}{\partial x_i}(Y(s)) \circ dY_i(s).$$

Avem nevoie, de asemenea, de următorul rezultat:

Lema 1.2.1. *Fie $X(t)$, $Y(t)$ semimartingale continue cu descompunerea*

$$X(t) = X(0) + A(t) + \int_0^t M(s) dW(s)$$

și

$$Y(t) = Y(0) + B(t) + \int_0^t N(s) dW(s),$$

unde $A(t)$, $B(t)$ sunt procese continue, adaptate și cu variație mărginită, și procesele definite de integralele stochastice sunt martingale (locale) (această descompunere are loc pentru orice semimartingale continue, deoarece filtrarea $(\mathcal{F}_t)$ reprezintă completarea filtrării naturale generată de W , vezi [28], Teorema 43, Capitolul IV). Atunci

$$(1.2.3) \quad \int_0^t X(s) \circ d \left(\int_0^s Y(r) \circ dW(r) \right) = \int_0^t X(s) Y(s) \circ dW(s).$$

Demonstrație. Primul termen din partea stângă a formulei poate fi rescris astfel:

$$\begin{aligned} \int_0^t X(s) \circ d \left(\int_0^s Y(r) \circ dW(r) \right) &= \int_0^t X(s) \circ d \left(\int_0^s Y(r) dW(r) + \frac{1}{2} \int_0^s N(r) dr \right) = \\ &= \int_0^t X(s) d \left(\int_0^s Y(r) dW(r) + \frac{1}{2} \int_0^s N(r) dr \right) + \frac{1}{2} \int_0^t M(s) Y(s) ds = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= \int_0^t X(s)Y(s)dW(s) + \frac{1}{2} \int_0^t X(s)N(s)ds + \frac{1}{2} \int_0^t M(s)Y(s)ds = \\
&= \int_0^t X(s)Y(s)dW(s) + \frac{1}{2} \langle XY, W \rangle_t,
\end{aligned}$$

unde am folosit de asemenea formula de integrare prin părți (pentru semimartingale), în scopul de a deriva martingalul $X(t)Y(t)$.

Sistemul de caracteristici corespunzător (vezi, de exemplu, [18], Capitolul 6) este dat de

$$(1.2.4) \quad \begin{cases} d\hat{x}(t; \lambda) = -\hat{u}(t; \lambda)g_0(\hat{x}(t; \lambda))dt + \sum_{i=1}^m (-g_i)(\hat{x}(t; \lambda)) \circ dW_i(t); \\ \hat{x}(0, \lambda) = \lambda; \\ d\hat{u}(t, \lambda) = 0, \hat{u}(0, \lambda) = \varphi(\lambda); \lambda \in \mathbb{R}^n, \end{cases}$$

Observația 1.2.1. *Observăm că integralele*

$$\int_0^t (-g_i)(\hat{x}(s; \lambda)) \circ dW_i(s) \quad \text{și} \quad - \int_0^t g_i(\hat{x}(s; \lambda)) \circ dW_i(s)$$

nu sunt egale deoarece termenii din partea de drift au semne opuse.

Deducem că $\hat{u}(t, \lambda) = \varphi(\lambda)$ și $\hat{x}$ este soluția următoarelor ecuații diferențiale stochastice

$$\begin{aligned}
(1.2.5) \quad \hat{x}(t; \lambda) &= \lambda - \varphi(\lambda) \int_0^t g_0(\hat{x}(s; \lambda))ds + \sum_{i=1}^m \int_0^t (-g_i)(\hat{x}(s; \lambda)) \circ dW_i(s) = \\
&= \lambda - \int_0^t \left[\varphi(\lambda)g_0(\hat{x}(s; \lambda)) - \frac{1}{2} \nabla g_i(\hat{x}(s; \lambda)) \cdot g_i(\hat{x}(s; \lambda)) \right] ds - \\
&\quad - \sum_{i=1}^m \int_0^t g_i(\hat{x}(s; \lambda))dW_i(s).
\end{aligned}$$

Conform formulei (1.2.1) o parte a martingalului (local)

$$\int_0^t (-g_i)(\hat{x}(s; \lambda)) \circ dW_i(s)$$

este dată de $-\int_0^t g_i(\widehat{x}(s; \lambda)) dW_i(s)$, care este de asemenea martingal (local), parte a procesului $\widehat{x}(t; \lambda)$ (vezi (1.2.4)). Deoarece, în baza Lemei Itô, o parte a martingalului $(-g_i)(\widehat{x}(t; \lambda))$ este $\int_0^t \nabla g_i(\widehat{x}(s; \lambda)) \cdot g_i(\widehat{x}(s; \lambda)) dW_i(s)$ și aceasta implică faptul că

$$\langle (-g_i^j)(\widehat{x}(\cdot; \lambda)), W_i(\cdot) \rangle_t = \int_0^t (\nabla g_i(\widehat{x}(s; \lambda)) \cdot g_i(\widehat{x}(s; \lambda)))^j ds,$$

pentru $j = 1, \dots, n$.

Presupunerile făcute asupra coeficienților g_i , $i = 0, \dots, m$ asigură existența soluției unice $\widehat{x}_\varphi(t; \lambda)$ a sistemului (1.2.5). În aceleași ipoteze, câmpurile vectoriale g_i , $i = 0, 1, \dots, m$ sunt complete, adică ele generează curentul global definit astfel $G_i(t, x) = G_i(t)(x)$, care satisface

$$\frac{\partial G_i}{\partial t}(t, x) = g_i(G_i(t, x)), \text{ pentru toți } t \in \mathbb{R}, x \in \mathbb{R}^n; G_i(0, x) = x.$$

Se știe că pentru orice t , aplicația $(t, x) \in \mathbb{R} \times \mathbb{R}^n \mapsto G_i(t, x)$ este netedă, $G_i(t)(\cdot)$ este difeomorfism și $G_i(t_1 + t_2, x) = G_i(t_1)(G_i(t_2, x))$. Ultima proprietate implică faptul că $(G_i(t))^{-1}(\cdot) = G_i(-t)(\cdot) := H_i(t)(\cdot)$.

Definim $G(p)(x)$, $p = (t_1, \dots, t_m) \in \mathbb{R}^m$, $x \in \mathbb{R}^n$ ca o compunere a curenților asociați câmpurilor $g_1, \dots, g_m$, adică

$$(1.2.6) \quad G(p)(x) = G(p, x) := G_1(t_1) \circ \dots \circ G_m(t_m)(x).$$

Avem nevoie acum de următoarea presupunere:

(A.4) Câmpurile vectoriale $g_0, \dots, g_m$ comută în raport cu paranteza Lie uzuală, adică

$$[g_i, g_j](x) := \nabla g_i(x)g_j(x) - \nabla g_j(x)g_i(x) = 0$$

și aceasta înseamnă că $G_i(t_i) \circ G_j(t_j) = G_j(t_j) \circ G_i(t_i)$, pentru $0 \leq i, j \leq m$.

În această ipoteză, compunerea curenților globali $G(p, x)$ este soluție a sistemului gradient definit de câmpurile vectoriale originale, adică

$$\frac{\partial G}{\partial t_i}(p, x) = g_i(G(p, x)).$$

Notăm $H(p, x) := G(-p, x)$, pentru $p = (t_1, \dots, t_m)$.

2.1.3. Reprezentarea gradient a curentului stochastic și construcția soluției ecuației cu derivate parțiale neliniară

Următoarele două leme asigură reprezentarea gradient pentru curentul stochastic $\hat{x}_\varphi(t; \lambda)$.

Lema 1.3.1. *Curentul stochastic generat de soluția ecuațiilor diferențiale stochastice (1.2.5) poate fi reprezentat astfel*

$$(1.3.1) \quad \hat{x}_\varphi(t; \lambda) = G(-W(t)) \circ G_0(-t\varphi(\lambda))(\lambda) = H(W(t)) \circ H_0(t\varphi(\lambda))(\lambda).$$

Urmează rezultatul de unicitate a soluțiilor ecuațiilor diferențiale stochastice.

Următorul pas constă în găsirea aplicației inverse a difeomorfismului $\lambda \rightarrow \hat{x}_\varphi(t; \lambda)$, adică rezolvăm ecuația

$$(1.3.2) \quad \hat{x}_\varphi(t; \lambda) = x$$

în raport cu necunoscuta λ . Luând în considerare formula (1.3.1) și proprietățile curenților G_i (care sunt păstrate de G), aceasta este echivalentă cu

$$G_0(-t\varphi(\lambda))(\lambda) = G(W(t))(x) := z(t, x).$$

Considerăm mai întâi ecuația $G_0(-t\varphi(\lambda))(\lambda) = z$, pentru $t \in [0, T]$ arbitrar și $z \in \mathbb{R}^n$, care poate fi rescrisă astfel

$$(1.3.3) \quad G_0(t\varphi(\lambda))(z) = \lambda.$$

Notăm $V(t, z, \lambda) := G_0(t\varphi(\lambda))(z)$.

Lema 1.3.2. *Ecuația (1.3.3) admite soluție unică, dată de funcția deterministă netedă $\hat{\psi}(t, z) \in C^{1,1} [0, T] \times \mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n$, care satisface estimarea*

$$\left| \hat{\psi}(t, z) - z \right| \leq \frac{TK}{1 - \rho} |\varphi(z)|.$$

În plus, $\hat{\psi}(t, z)$ este soluția unică a următoarelor ecuații Hamilton-Jacobi

$$(1.3.4) \quad \begin{cases} \frac{\partial \hat{\psi}}{\partial t}(t, z) = \nabla \hat{\psi}(t, z) \cdot g_0(z) \cdot \varphi(\hat{\psi}(t, z)), \\ \hat{\psi}(0, z) = z. \end{cases}$$

Următorul rezultat este o consecință directă a acestei leme.

Corolarul 1.3.1. *Ecuatia curent (1.3.2) admite soluția unică $\lambda = \psi(t, x)$, care poate fi reprezentată astfel*

$$\psi(t, x) := \widehat{\psi}(t, z(t, x)),$$

unde reamintim că

$$z(t, x) = G(W(t))(x).$$

Mai mult, funcția $\psi(t, x)$ este netedă în raport cu (t, x) și este $(\mathcal{F}_t)$ -adaptată, pentru x fixat.

Compunerea curenților $G(p, x)$ este soluție a următoarelor ecuații Hamilton-Jacobi

$$(1.3.5) \quad \frac{\partial G}{\partial t_i}(p, x) = \nabla G(p, x)g_i(x), \quad i = \overline{1, m}; \quad G(0, x) = x.$$

Acum putem formula rezultatul principal al acestui paragraf.

Teorema 1.3.1. *Fie $u(t, x) := \varphi(\psi(t, x))$. Atunci, în ipotezele (A.1)-(A.4), $u(t, x)$ este soluția clasică a ecuației cu derivate parțiale neliniară (1.1.2).*

Observația 1.3.1. *Funcția vectorială netedă aleatoare $\psi(t, x)$ este soluția fundamentală a ecuației cu derivate parțiale stohastică (1.1.2), fiind construită via n soluții liniar independente. Aceasta se obține ca o compunere între aplicația deterministă netedă $\widehat{\psi}(t, x)$ (care satisface ecuațiile Hamilton-Jacobi (1.3.4)) și $z(t, x)$ care este soluția fundamentală a ecuației cu derivate parțiale stohastică redusă SPDE (??). $\psi(t, x)$ verifică ecuația cu derivate parțiale stohastică*

$$(1.3.6) \quad \begin{cases} d\psi(t, x) &= \langle \nabla \psi(t, x), g_0(x) \rangle \varphi(\psi(t, x))dt + \\ &+ \sum_{i=1}^m \langle \nabla \psi(t, x), g_i(x) \rangle \circ dW_i(t), \\ \psi(0, x) &= x, t \in [0, T], x \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Utilizând același tip de argumente, putem extinde analiza noastră la ecuații diferențiale stohastice de forma

$$(1.3.7) \quad y(t) = \lambda + \sum_{i=1}^d \int_0^t \varphi_i(\lambda) f_i(y(s)) ds + \sum_{j=1}^m \int_0^t g_j(y(s)) \circ dW_j(s), \quad t \in [0, T].$$

Aici presupunem că:

- $f_1, \dots, f_d, g_1, \dots, g_m$ comută în raport cu paranteza Lie uzuală;

- câmpurile vectoriale $g_1, \dots, g_m$ aparțin spațiului $\mathbb{C}^2(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ cu derivatele parțiale de ordinul întâi și doi mărginite; $f_1, \dots, f_d \in \mathbb{C}_b^1(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ și derivatele sale parțiale sunt mărginite;
- $\varphi_1, \dots, \varphi_d \in \mathbb{C}^2(\mathbb{R}^n)$ și admit derivate parțiale de ordinul întâi și doi mărginite.
- $\rho := TMK < 1$, where $M := \sup \{|\nabla \varphi_i(x)|, x \in \mathbb{R}^n, i = 1, \dots, d\}$ și $K := \sup \{|f_i(x)|, x \in \mathbb{R}^n, i = 1, \dots, d\}$.

Notăm $G_j(t, x) = G_j(t)(x)$ curentul global asociat fiecărui câmp vectorial complet $g_j(x)$ și $F_i(t, x) = F_i(t)(x)$ curentul global generat de câmpul vectorial complet $f_i(x)$.

Notăm compunerea curenților $G(p)(x) = G(p, x) := G_1(t_1) \circ \dots \circ G_m(t_m)(x)$, pentru $p = (t_1, \dots, t_m) \in \mathbb{R}^m$ și $F(q)(x) = F(q, x) := F_1(t_1) \circ \dots \circ F_p(t_d)(x)$, pentru $q = (t_1, \dots, t_d) \in \mathbb{R}^d$.

Folosind același tip de argumente ca în lema 1.3.2, se poate demonstra:

Lema 1.3.3. *Există și este unică aplicația netedă $\hat{\psi}(t, z)$ astfel încât*

$$G(p(t, \hat{\psi}(t, z))) (\hat{\psi}(t, z)) = z, \quad \hat{\psi}(0, z) = z.$$

Mai mult,

$$|\hat{\psi}(t, z) - z| \leq \frac{TK}{1 - \rho} |\varphi(z)|$$

și $\hat{\psi}(t, z)$ satisface ecuația Hamilton-Jacobi

$$(1.3.8) \quad \frac{\partial \hat{\psi}}{\partial t}(t, z) + \sum_{i=1}^d \nabla \hat{\psi}(t, z) \cdot f_i(z) \varphi_i(\hat{\psi}(t, z)) = 0.$$

Formulăm acum următoarea teoremă.

Teorema 1.3.2. *În aceleași ipoteze ca mai sus, curentul stochastic asociat ecuației diferențiale stochastice (1.3.7) are forma*

$$(1.3.9) \quad \hat{y}(t; \lambda) = G(W(t)) \circ F(p(t, \lambda))(\lambda), \quad t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n,$$

unde $p(t, \lambda) := (t\varphi_1(\lambda), \dots, t\varphi_d(\lambda))$.

În plus, ecuația curent $\hat{y}(t; \lambda) = x$ admite soluția $\lambda = \psi(t, x) := \hat{\psi}(t, z(t, x))$, unde $z(t, x) := G(-W(t))(x)$.

Demonstrația acestei teoreme este foarte asemănătoare cu demonstrația teoremei 1.3.1.

2.2. Aplicații

2.2.1. Soluții Pathwise ale ecuațiilor Burgers cu perturbații stochastice

În acest paragraf construim soluția unui sistem de ecuații Burgers cu perturbații stochastice, utilizând rezultatele obținute în subcapitolul anterior. Ecuațiile cu derivate parțiale stochastice considerate sunt date de

$$(2.1.1) \quad \begin{cases} du_i(t, x) = \left[\frac{1}{2} \Delta u_i(t, x) + \langle \nabla u_i(t, x), u(t, x) \rangle \right] dt \\ \quad + \sum_{k=1}^n \frac{\partial u_i}{\partial x_k}(t, x) dW_k(t), t \in [0, T], \\ u_i(0, x) = \varphi_i(x), x \in \mathbb{R}^n, i = 1, \dots, n. \end{cases}$$

Aici $(W(t))$ este mișcarea Browniană n -dimensional standard pe spațial de probabilitate complet filtrat $\{\Omega, \mathcal{F}, \{\mathcal{F}_t\}, P\}$, $\varphi_i \in \mathbb{C}^2(\mathbb{R}^n)$ cu derivatele de ordinul întâi mărginite și integrala stohastică este integrala Itô uzuală.

Căutăm soluții netede în raport cu variabila spațială și care sunt $\mathcal{F}_t$ -adaptate pentru x fixat. Diferențiind în raport cu x_l obținem

$$\begin{aligned} \frac{\partial u_i}{\partial x_l}(t, x) &= \frac{\partial \varphi_i}{\partial x_l}(x) + \sum_{k=1}^n \int_0^t \left[\frac{1}{2} \frac{\partial^3 u_i}{\partial x_l \partial x_k^2}(s, x) + \frac{\partial^2 u_i}{\partial x_l \partial x_k}(s, x) u_k(s, x) + \right. \\ &\quad \left. + \frac{\partial u_i}{\partial x_k}(s, x) \frac{\partial u_k}{\partial x_l}(s, x) \right] ds + \sum_{k=1}^n \int_0^t \frac{\partial^2 u_i}{\partial x_l \partial x_k}(s, x) dW_k(s), \end{aligned}$$

unde derivatele în raport cu x_l trebuie să fie înțelese în sens L^2 și, deoarece aplicația $u(t, \cdot)$ este netedă, ele coincid cu cele clasice. Deducem

$$\left\langle \frac{\partial u_i}{\partial x_l}(\cdot, x), W_l(\cdot) \right\rangle_t = \int_0^t \frac{\partial^2 u_i}{\partial x_l^2}(s, x) ds.$$

Prin urmare, utilizând formula (1.2.1), este ușor de văzut că sistemul (2.1.1) poate fi rescris astfel

$$(2.1.2) \quad \begin{cases} du_i(t, x) = \left\langle \nabla u_i(t, x), \sum_{k=1}^n u_k(t, x) e_k \right\rangle dt + \\ \quad + \sum_{k=1}^n \langle \nabla u_i(t, x), e_k \rangle \circ dW_k(t), \\ u_i(0, x) = \varphi_i(x), \end{cases}$$

unde sistemul $\{e_1, \dots, e_n\}$ reprezintă baza canonică a spațiului $\mathbb{R}^n$. Procedând în mod asemănător ca în ecuația (1.1.2), asociem următorul sistem de caracteristici

$$(2.1.3) \quad \begin{cases} d\hat{x}(t; \lambda) &= - \sum_{k=1}^n \hat{u}_k(t; \lambda) e_k dt - \sum_{k=1}^n e_k \circ dW_k(t), \quad \hat{x}(0, \lambda) = \lambda \in \mathbb{R}^n; \\ d\hat{u}_i(t, \lambda) &= 0, \quad t \in [0, T], \hat{u}_i(0, \lambda) = \varphi_i(\lambda). \end{cases}$$

Se obține $\hat{u}_i(t, \lambda) = \varphi_i(\lambda)$ și $\hat{x}(t; \lambda)$ care satisface sistemul de ecuații diferențiale stochastice

$$(2.1.4) \quad \begin{aligned} \hat{x}(t; \lambda) &= \lambda - \sum_{k=1}^n \int_0^t \varphi_i(\lambda) e_k ds - \sum_{k=1}^n \int_0^t e_k \circ dW_k(s), \\ &= \lambda + \sum_{k=1}^n \int_0^t \varphi_i(\lambda) (-e_k) ds + \sum_{k=1}^n \int_0^t (-e_k) \circ dW_k(s), \quad 0 \leq t \leq T. \end{aligned}$$

Presupunem că $TK = \rho < 1$, unde $K := \sup\{|\nabla \varphi_i(\lambda)|; \lambda \in \mathbb{R}^n, i = 1, \dots, n\}$. Cu notațiile din teorema 1.3.2, $d = m = n$ și $f_i(y) = g_i(y) = -e_i$, pentru $1 \leq i \leq n$. Prin urmare, $F_i(t, x) = G_i(t, x) = -te_i + x$ și pentru $t = (t_1, \dots, t_n)$,

$$F(t, x) = G(t, x) = - \sum_{i=1}^n t_i e_i + x = -t + x.$$

Notăm $p(t, \lambda) := t\varphi(\lambda)$, unde $\varphi(\lambda) = (\varphi_1(\lambda), \dots, \varphi_n(\lambda))$. Atunci $G(W(t)) \circ F(p(t, \lambda))(\lambda) = -W(t) + F(t\varphi(\lambda))(\lambda) = -W(t) - t\varphi(\lambda) + \lambda$.
Aplicăm acum teorema 1.3.2 și obținem

Teorema 2.1.1. *Curentul stochastic $\hat{x}(t; \lambda)$ poate fi reprezentat astfel*

$$\hat{x}(t; \lambda) = \lambda - t\varphi(\lambda) - W(t)$$

și ecuația curent $\hat{x}(t; \lambda) = x$ are soluție unică dată de

$$\lambda = \psi(t, x) = \hat{\psi}(t, x + W(t)),$$

unde $\hat{\psi}(t, z)$ este soluția ecuațiilor Hamilton-Jacobi

$$\begin{cases} \frac{\partial \hat{\psi}}{\partial t}(t, z) &= \sum_{i=1}^n \frac{\partial \hat{\psi}}{\partial z_i}(t, z) \varphi_i(\hat{\psi}(t, z)), \\ \hat{\psi}(0, z) &= z. \end{cases}$$

Notăm $u_i(t, x) := \varphi_i(\psi(t, x))$, pentru $i = 1, \dots, n$. Atunci

$$u(t, x) = (u_1(t, x), \dots, u_n(t, x)) = \varphi(\psi(t, x))$$

este soluție a sistemului de ecuații stochastice Burgers (2.1.2).

2.2.2. O problemă de filtrare pentru ecuații diferențiale stochastice asociate cu ecuații parabolice de tip retrograd parametrizate

Cu notațiile de mai sus, considerăm următoarea ecuația diferențială stochastică (ușor modificată):

$$(2.2.1) \quad \begin{cases} dx(t) = \varphi(\lambda)g_0(x(t))dt + \sum_{i=1}^m g_i(x(t)) \circ dW_i(t), \\ x(0) = \lambda \end{cases}$$

(care se obține din ecuația diferențială stochastică (1.2.5) prin înlocuirea lui g_i cu $-g_i$) și admite ca soluție curentul stochastic $\hat{x}_\varphi(t, \lambda)$. Ecuația curent $\hat{x}_\varphi(t, \lambda) = x$, în raport cu necunoscuta λ , are soluția unică $\lambda = \psi(t, x)$.

Notăm $\hat{x}_\varphi(s; t, x), t \leq s \leq T$ curentul stochastic asociat ecuației diferențiale stochastice

$$(2.2.2) \quad dx(s) = \varphi(\psi(t, x))g_0(x(s))ds + \sum_{i=1}^m g_i(x(s)) \circ dW_i(s),$$

obținută din ecuația diferențială stochastică (2.2.1) cu parametrul $\lambda = \psi(t, x)$.

Scopul principal este să calculăm mediile de forma $E(h(\hat{x}_\varphi(T; t, x)))$, în care este implicat procesul non-Markovian $\hat{x}_\varphi(s; t, x)$.

De obicei, când vrem să calculăm $u(t, x)$ definită ca media unei funcționale care depinde de valoare finală $\xi(T; t, x)$ a unui proces de difuzie $\xi(s; t, x)$, $t \leq s \leq T$, începând la momentul t din punctul x , utilizăm faptul că funcția $u(t, x)$ este soluție a unei ecuații parabolice de tip retrograd, numită ecuație Kolmogorov (a se vedea de exemplu [9], Teorema 6.1).

Această procedură nu poate fi aplicată în cazul nostru dacă luăm în considerare natura non-Markoviană a procesului implicat.

Fie $h \in \mathbb{C}^2(\mathbb{R}^n)$ cu derivatele parțiale de ordinul întâi mărginite.

Pentru a calcula media $E(h(\hat{x}_\varphi(T; t, x)))$, considerăm media condiționată $v(t, x) := E[h(\hat{x}_\varphi(T; t, x)) | \psi(t, x)]$. Un calcul direct al lui $v(t, x)$ presupune cunoașterea procesului $\psi(t, x)$, pentru care o situație favorabilă implică o ecuație cu derivate parțiale neliniară.

O descriere mai potrivită a lui $v(t, x) = u(t, x, \psi(t, x))$ se obține utilizând versiunea parametrizată $u(t, x, \lambda)$, care este soluție a unei ecuații Kolmogorov de tip retrograd cu parametru.

Utilizând rezultatele obținute în secțiunea 1.3 din acest capitol, observăm că reprezentarea gradient a curentului stochastic $\widehat{x}_\varphi(T; t, x)$ este dată de

$$(2.2.3) \quad \widehat{x}_\varphi(T; t, x) = G(W(T) - W(t)) \circ G_0((T - t)\varphi(\psi(t, x)))(x).$$

Notăm:

$$v(t, x) := E[h(\widehat{x}_\varphi(T; t, x))|\psi(t, x)]$$

și

$$y_\varphi(s; t, x, \lambda) := G(W(s) - W(t)) \circ G_0((s - t)\varphi(\lambda))(x), \text{ pentru } t \leq s \leq T.$$

Deoarece $\psi(t, x) = \widehat{\psi}(t, G(-W(t), x))$ (vezi Corolarul 1.3.1) și $\widehat{\psi}(t, z)$ este determinist (amintim Lema 1.3.2), rezultă că variabilele aleatoare $\psi(t, x)$ și $y_\varphi(T; t, x, \lambda)$ sunt independente. Observăm că $\widehat{x}_\varphi(T; t, x) = y_\varphi(T; t, x, \psi(t, x))$.

Prin urmare, Lema independenței (vezi [29], Lema 2.3.4) ne conduce la reprezentarea

$$v(t, x) = E[h(y_\varphi(T; t, x, \lambda))]\Big|_{\lambda=\psi(t, x)}.$$

Definim $u(t, x; \lambda) := E[h(y_\varphi(T; t, x, \lambda))]$. Evident $y_\varphi(s; t, x, \lambda)$ este soluție a ecuației diferențiale stochastice

$$y(s) = x + \varphi(\lambda) \int_t^s g_0(y(r))dr + \sum_{i=1}^m \int_t^s g_i(y(r)) \circ dW_i(r), \quad s \in [t, T].$$

$y_\varphi(s; t, x, \lambda)$ este proces Markovian. Aplicând acum Teorema 6.1 din [9], rezultă că $u(t, x; \lambda)$ satisface ecuația parabolică de tip retrograd pamaterizată (ecuația Kolmogorov)

$$(2.2.4) \quad \begin{cases} \frac{\partial u}{\partial t}(t, x; \lambda) + \langle \nabla u(t, x; \lambda), g(x, \lambda) \rangle + \\ \quad + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m \langle D^2 u(t, x; \lambda) g_i(x), g_i(x) \rangle = 0, \\ u(T, x; \lambda) = h(x), t \in [0, T], \end{cases}$$

unde $g(x, \lambda) := g_0(x)\varphi(\lambda) + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m \nabla g_i(x)g_i(x)$ și $D^2 u$ reprezintă matricea Jacobi a lui u .

Analiza de mai sus poate fi sintetizată în următorul enunț.

Teorema 2.2.1. *În aceleași ipoteze (A.1)-(A.4), media condiționată*

$$v(t, x) = E[h(\widehat{x}_\varphi(T; t, x))|\psi(t, x)]$$

poate fi reprezentată astfel

$$v(t, x) = u(t, x; \lambda)|_{\lambda=\psi(t, x)},$$

unde $u(t, x; \lambda)$ este soluția ecuației parabolice de tip retrograd (2.2.4). În plus, media $E(h(\hat{x}_\varphi(T; t, x)))$ poate fi calculată astfel

$$E(h(\hat{x}_\varphi(T; t, x))) = E(v(t, x)).$$

Rezultate obținute

2.3. O problemă de filtrare pentru ecuații cu derivate parțiale neliniare stochastice non-Markoviene

2.3.1. Introducere

În acest subcapitol este studiată o problemă de filtrare pentru ecuații diferențiale non-Markoviene în care sunt implicate ecuații cu derivate parțiale neliniare stochastice parabolice de tip retrograd cu parametri. Această problemă are la bază un sistem Markovian de ecuații diferențiale stochastice cu parametri pentru care este utilizată reprezentarea integrală a curentului stochastic

$$\{\hat{x}(t; \lambda) : t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n\}$$

În plus, sistemul fundamental de integrale prime stochastice:

$$\left\{ \lambda = \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, \hat{T}] ; x \in \mathbb{R}^n \right\}$$

poate fi construit ca soluția unică a ecuației curent $\hat{x}(t; \lambda) = x$.

Subiectele menționate mai sus sunt rezolvate în Teoremele 3.3.1 și 3.3.2 din paragraful următor (vezi Problemele A și B).

Soluțiile Problemelor A și B sunt utilizate pentru a asocia o ecuație diferențială stochastică non-Markoviană și funcționale pentru care se rezolvă Problema de filtrare (Problema C) în Teorema 3.3.3 din paragraful 2.3.3.

Acest subiect a fost tratat și în referințele bibliografice [11] și [23], dar analiza prezentată în acest subcapitol include o familie de câmpuri vectoriale în partea de drift

$$\{f(x; \lambda) \in \mathbb{R}^n : x \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}^n\}$$

fără presupunerea de comutativitate a acestor câmpuri.

2.3.2. Formularea problemelor

Fie $\{w(t) \in \mathbb{R} : t \in [0, \infty)\}$ procesul scalar Wiener peste spațiul de probabilitate complet filtrat $\{\Omega, \mathcal{F} \supseteq \{\mathcal{F}^t\}, P\}$.

Considerăm că $\{\hat{x}(t; \lambda) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n\}$ este curentul stochastic care satisface următoarea ecuație diferențială stochastică Markoviană:

$$(3.2.1) \quad \begin{cases} d_t x = f(x; \lambda) dt + g(x) \circ dw(t), & t \in [0, T], x \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}^n \\ x(0) = \lambda \end{cases}$$

unde integrala Fisk-Stratonovich „ $\circ$ ” se calculează astfel:

$$g(x) \circ dw(t) = g(x) \cdot dw(t) + \frac{1}{2} [\partial_x g(x)] g(x) dt,$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ ”.

Facem următoarea presupunere:

(P) câmpurile vectoriale f și g comută în raport cu paranteza Lie uzuală, adică $[g, f_\lambda](x) = 0$, $x \in \mathbb{R}^n$, pentru oricare $\lambda \in \mathbb{R}^n$,

unde $f_\lambda \stackrel{def}{=} f(x; \lambda)$, iar $f \in (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^{2n}; \mathbb{R}^n)$ și $g \in (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^n)$.

Problema A. Utilizând presupunerea de mai sus, găsim soluția unică netedă și $\mathcal{F}^t$ -adaptată

$$\left\{ \lambda = \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n : (t, x) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n \right\},$$

care satisface ecuația curent

$$\widehat{x}(t; \psi(t, x)) = x, \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad x \in \mathbb{R}^n.$$

Problema B. Descriem evoluția procesului $\{\psi(t, x)\}$ utilizând ecuațiile cu derivate parțiale neliniare stochastice

$$(3.2.2) \quad \psi(t, \widehat{x}(t; \lambda)) = \lambda, \quad t \in [0, \widehat{T}],$$

$$(3.2.3) \quad \begin{cases} d_t \psi(t, x) + \partial_x \psi(t, x) f(x; \psi(t, x)) dt + \\ \quad + [\partial_x \psi(t, x) g(x)] \widehat{\circ} dw(t) = 0 \\ \psi(0, x) = x \in \mathbb{R}^n, t \in [0, \widehat{T}]. \end{cases}$$

Aici integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\circ}$ ” se calculează astfel

$$(\alpha) \quad h(t, x) \widehat{\circ} dw(t) = h(t, x) \cdot dw(t) - \frac{1}{2} \partial_x h(t, x) g(x) dt,$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ ”, unde $h(t, x) = \partial_x \psi(t, x) g(x)$ este un proces mărginit care satisface $|h(t, x)| \leq \frac{k}{1-\rho}$ pentru constantele $\rho \in (0, 1)$ și $k = \sup \{|g(x)| : x \in \mathbb{R}^n\}$.

Pentru fiecare $(t, x) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n$ fixat, considerăm $\lambda = \psi(t, x)$ și definim procesul $\{z_\psi(s; t)[y] : s \in [t, \widehat{T}], y \in \mathbb{R}^n\}$ care verifică ecuația diferențială stochastică non-Markoviană

$$(3.2.4) \quad \begin{cases} d_s z = f(z; \psi(t, x)) ds + g(z) \circ dw(s), s \in [t, \widehat{T}] \\ z(t) = y \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Problema C. Descriem evoluția funcționalei valoare medie condiționată

$$v(t, x) = E \{ \varphi(z_\psi(T; t)[x]) | \psi(t, x) \}, t \in [0, \widehat{T}], x \in \mathbb{R}^n,$$

utilizând funcționala parametrizată $u(t, x; \lambda) = E\varphi(z_\lambda(T; t)[x])$ și ecuațiile Kolmogorov corespunzătoare.

Observația 3.2.1. În ipoteza (P), soluția

$$\{\widehat{x}(t; \lambda) : (t, \lambda) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n\}$$

care satisface ecuația diferențială stohastică Markoviană (2.2.1) poate fi reprezentată astfel

$$(3.2.5) \quad \widehat{x}(t; \lambda) = G(w(t)) \circ F(t; \lambda), t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n,$$

unde $\{G(\sigma)[x] : \sigma \in \mathbb{R}, x \in \mathbb{R}^n\}$ curentul global generat de câmpul vectorial $\{g\}$ și $\{F(t; \lambda) \in \mathbb{R}^n : t \in [-T, T], \lambda \in \mathbb{R}^n\}$ este curentul global generat de câmpul vectorial $\{f_\lambda\}$, care verifică următoarea ecuație diferențială ordinară

$$(3.2.6) \quad \begin{cases} \frac{dF(t; \lambda)}{dt} = f(F(t; \lambda); \lambda), t \in [-T, T], \\ F(0; \lambda) = \lambda \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Observația 3.2.2. Soluția $\{\lambda = \psi(t, x)\}$ a ecuației curent (vezi Problema A) va fi găsită ca o compunere

$$(3.2.7) \quad \psi(t, x) = \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x)), \quad t \in [0, \widehat{T}], x \in \mathbb{R}^n,$$

unde $\widehat{z}(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} G(-w(t))[x]$ și aplicația deterministă netedă $\widehat{\psi} \in C^{1,2}([0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ este soluția unică ce verifică ecuațiile funcționale

$$(3.2.8) \quad F(t; \widehat{\psi}(t, z)) = z, t \in [0, \widehat{T}], z \in \mathbb{R}^n.$$

Observația 3.2.3. $\widehat{\psi} \in C^{1,2}([0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ care satisface ecuațiile (2.2.8), reprezintă sistemul fundamental de integrale prime asociat cu ecuația diferențială ordinară (2.2.6). În plus, vor fi adevărate următoarele ecuații neliniare Hamilton-Jacobi

$$(3.2.9) \quad \begin{cases} \partial_t \widehat{\psi}(t, z) + [\partial_z \widehat{\psi}(t, z)] f(z; \widehat{\psi}(t, z)) = 0, t \in [0, \widehat{T}], \\ \widehat{\psi}(0, z) = z \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Această aplicație netedă se găsește aplicând teorema de punct fix a lui Banach și utilizând ecuațiile funcționale (2.2.8) pe care le rescriem sub forma următoarelor ecuații integrale

$$(3.2.10) \quad F(t; \lambda) = z \Leftrightarrow \lambda = z - \int_0^t f(F(s; \lambda); \lambda) ds \stackrel{def}{=} \widehat{V}(t, z; \lambda).$$

Căutăm $\widehat{T} > 0$ suficient de mic astfel încât

$$(3.2.11) \quad \left| \partial_\lambda \widehat{V}(t, z; \lambda) \right| \leq \rho \in (0, 1), t \in [0, \widehat{T}], z \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}^n.$$

Aceasta ne asigură că aplicația $\widehat{V}(t, z; \lambda)$ este Lipschitz continuă în raport $\lambda \in \mathbb{R}^n$ și verifică

$$(3.2.12) \quad \left| \widehat{V}(t, z; \lambda'') - \widehat{V}(t, z; \lambda') \right| \leq \rho |\lambda'' - \lambda'|, t \in [0, \widehat{T}], \lambda', \lambda'' \in \mathbb{R}^n,$$

pentru orice $z \in \mathbb{R}^n$, unde $\rho \in (0, 1)$ este o constantă.

2.3.3. Câteva rezultate auxiliare

Lema 3.3.1. Considerăm ecuațiile funcționale

$$(3.3.1) \quad \lambda = \widehat{V}(t, z; \lambda) \stackrel{def}{=} z - \int_0^t f(F(s; \lambda); \lambda) ds, t \in [0, T], z \in \mathbb{R}^n,$$

unde $\{F(t; \lambda)\}$ satisface ODE (2.2.6).

Definim

$$k_1 = \sup \{ |\partial_x f(x; \lambda)| + |\partial_\lambda f(x; \lambda)| : x \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}^n \}$$

și

$$k_2(T) = (1 + k_1 T) \exp k_1 T.$$

Atunci

$$(3.3.2) \quad |\partial_\lambda F(t; \lambda)| \leq k_2(T), t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n;$$

$$(3.3.3) \quad \left| \partial_\lambda \widehat{V}(t, z; \lambda) \right| \leq \rho \stackrel{def}{=} T k_1 [1 + k_2(T)], t \in [0, T], z \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}^n.$$

Demonstrație. Concluziile lemei rezultă din ecuația (2.2.6) și lema lui Gronwall.

Lema 3.3.2. În aceleași ipoteze ca în Lema 3.3.1 considerăm $\widehat{T} > 0$ astfel încât

$$\rho \stackrel{def}{=} \widehat{T} k_1 [1 + k_2(\widehat{T})] \in (0, 1)$$

(vezi (2.2.14)). Atunci există soluția netedă $\widehat{\psi} \in C^{1,2}([0, T] \times \mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ care satisface următoarele ecuații funcționale

$$(3.3.4) \quad \begin{cases} (a) & \widehat{V}(t, z; \widehat{\psi}(t, z)) = \widehat{\psi}(t, z), F(t; \widehat{\psi}(t, z)) = z; \\ (b) & \widehat{\psi}(0, z) = z \in \mathbb{R}^n, \widehat{\psi}(t, F(t; \lambda)) = \lambda, t \in [0, \widehat{T}]; \\ (c) & \left| \partial_z \widehat{\psi}(t, z) \right| \leq \frac{1}{1-\rho}, \left| \widehat{\psi}(t, z) - z \right| \leq \frac{1}{1-\rho} R(\widehat{T}, z), \\ & (t, z) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Demonstrație. Aplicând lema 3.3.1 și teorema de punct fix a lui Banach funcției $\widehat{V}(t, z; \lambda)$ rezultă concluziile lemei (pentru mai multe detalii a se vedea preprintul articolului [13]).

Lema 3.3.3. În aceleași ipoteze ca în Lema 3.3.2, considerăm soluția unică

$$\left\{ \lambda = \widehat{\psi}(t, z) : t \in [0, \widehat{T}], z \in \mathbb{R}^n \right\},$$

care satisface ecuațiile funcționale (2.2.15).

Atunci $\widehat{\psi} \in C^{1,2}([0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ verifică următoarele ecuații neliniare Hamilton - Jacobi

$$(3.3.5) \quad \begin{cases} \partial_t \widehat{\psi}(t, z) + \partial_z \widehat{\psi}(t, z) f(z; \widehat{\psi}(t, z)) = 0; \\ \widehat{\psi}(0, z) = z \in \mathbb{R}^n, t \in [0, \widehat{T}]. \end{cases}$$

În plus, $\widehat{\psi}(t, \cdot) \in (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$, $t \in [0, \widehat{T}]$ și

$$\left| \partial_z \widehat{\psi}(t, z) \right| \leq \frac{1}{1-\rho}, t \in [0, \widehat{T}], z \in \mathbb{R}^n,$$

pentru o constantă $\rho \in (0, 1)$.

Demonstrație. Concluziile Lemei rezultă aplicând lema 3.3.2.

Lema 3.3.4. Presupunem că $g \in (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ și definim procesul continuu $\widehat{z}(t, x) = G(-w(t))[x] \stackrel{\text{not}}{=} H(w(t))[x]$, $t \in [0, \widehat{T}]$, $x \in \mathbb{R}^n$. Atunci următoarea ecuație cu derivate parțiale de tip parabolic va fi adevărată

$$(3.3.6) \quad \begin{cases} d_t \widehat{z}(t, x) + [\partial_x \widehat{z}(t, x) g(x)] \widehat{\circ} dw(t) = 0, t \in [0, \widehat{T}], x \in \mathbb{R}^n \\ \widehat{z}(0, x) = x \end{cases},$$

unde integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\circ}$ ” se calculează ca în (α) .

Demonstrație. Aplicând regula standard de derivare stohastică procesului $\widehat{z}(t, x)$ și folosind identitățile $H(\sigma) \circ G(\sigma)[\lambda] = \lambda \in \mathbb{R}^n$ și $x = G(\sigma)[\lambda]$, obținem (2.3.2).

Suntem acum în măsură să dăm soluțiile problemelor **A** și **B**.

Teorema 3.3.1. (soluție pentru **Problema A**). Considerăm câmpurile vectoriale

$$f \in (C_b^1 \cap C^2) (\mathbb{R}^{2n}; \mathbb{R}^n) \quad \text{și} \quad g \in (C_b \cap C_b^1 \cap C_b^2) (\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$$

care satisfac ipoteza (P) și definim curentul stochastic

$$\{\hat{x}(t; \lambda) : t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n\}$$

care verifică ecuația diferențială stochastică (2.2.1).

Fie $\{\hat{\psi}(t; z) : t \in [0, \hat{T}], z \in \mathbb{R}^n\}$ unica soluție construită în Lema 3.3.3.

Atunci procesul continuu și $\mathcal{F}^t$ -adaptat

$$(3.3.7) \quad \left\{ \psi(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} \hat{\psi}(t, \hat{z}(t, x)) : t \in [0, \hat{T}], x \in \mathbb{R}^n \right\}$$

satisface ecuația curent

$$(3.3.8) \quad \hat{x}(t; \psi(t, x)) = x, t \in [0, \hat{T}], x \in \mathbb{R}^n,$$

unde $\{z = \hat{z}(t, x) : t \in [0, \hat{T}], x \in \mathbb{R}^n\}$ este descrisă în lema 3.3.4.

Demonstrație. Prin definiție, $\{\hat{\psi}(t, z)\}$ verifică următoarele ecuații funcționale (vezi Lema 3.3.3)

$$(3.3.9) \quad F(t; \hat{\psi}(t, z)) = z, t \in [0, \hat{T}], z \in \mathbb{R}^n.$$

Utilizând ipoteza (P), reprezentăm $\{\hat{x}(t; \lambda)\}$ astfel

$$(3.3.10) \quad \hat{x}(t; \lambda) = G(w(t)) \circ F(t; \lambda), t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n.$$

Ecuațiile funcționale

$$(3.3.11) \quad \hat{x}(t; \lambda) = x \in \mathbb{R}^n \text{ (see } F(t; \lambda) = G(-w(t))[x])$$

vor fi rezolvate ținând cont de soluția unică a ecuației (2.3.5))

$$\psi(t, x) = \hat{\psi}(t, \hat{z}(t, x)), t \in [0, \hat{T}], x \in \mathbb{R}^n.$$

Teorema 3.3.2. (soluție pentru **Problema B**). În aceleași ipoteze ca în Teorema 3.3.1, considerăm procesul continuu și $\mathcal{F}^t$ -adaptat

$$\left\{ \lambda = \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, \hat{T}], x \in \mathbb{R}^n \right\}$$

definit în (2.3.3). Atunci $h(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} [\partial_x \psi(t, x)] g(x)$ (vezi **Problema B**) este un proces mărginit.

În plus, este adevărată următoarea ecuație cu derivate parțiale stochastică

$$(3.3.12) \quad \begin{cases} d_t \psi(t, x) + [\partial_x \psi(t, x)] f(x; \psi(t, x)) + [\partial_x \psi(t, x) g(x)] \widehat{\circ} dw(t) = 0 \\ \psi(0, x) = x \in \mathbb{R}^n, t \in [0, \widehat{T}] \end{cases}$$

unde integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\circ}$ ” se calculează ca în formula (α).

Demonstrație. A se vedea preprintul articolului [13].

2.3.4. Rezultat principal

Cu aceleași notații ca în paragraful precedent, considerăm procesul continuu și $\mathcal{F}^t$ -adaptat $\left\{ \lambda = \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, \widehat{T}], x \in \mathbb{R}^n \right\}$ descris în teoremele 3.3.1 și 3.3.2. Pentru fiecare $(t, x) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n$ fixat și $\lambda = \psi(t, x)$, fie

$$\left\{ z_\psi(s; t)[y] : s \in [t, \widehat{T}], y \in \mathbb{R}^n \right\}$$

soluția care verifică ecuația diferențială stochastică non-Markoviană

$$(3.4.1) \quad \begin{cases} d_s z = f(z; \psi(t, x)) ds + g(z) \circ dw(s), s \in [t, \widehat{T}]; \\ z(t) = y \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Aici integrala Fisk-Stratonovich „ $\circ$ ” se calculează ca în formula

$$g(z) \circ dw(s) = g(z) \cdot dw(s) + \frac{1}{2} [\partial_z g(z)] g(z) ds$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ ”.

Notăm $C_p^k(\mathbb{R}^n)$ spațiul tuturor funcțiilor scalare $\varphi \in C^k(\mathbb{R}^n)$ care satisfac o condiție de creștere polinomială împreună cu derivatele lor parțiale până la ordinul k .

Scopul principal este de a descrie evoluția valorii medii condiționate

$$E \left\{ \varphi \left(z_\psi \left(\widehat{T}; t \right) [x] \right) / \psi(t, x) \right\} \stackrel{def}{=} v(t, x), 0 \leq t < \widehat{T}, x \in \mathbb{R}^n,$$

utilizând funcționala parametrizată

$$u(t, x; \lambda) \stackrel{def}{=} E \varphi \left(z_\lambda \left(\widehat{T}; t \right) [x] \right),$$

unde $x \in \mathbb{R}^n$, $0 \leq t \leq \widehat{T}$, și ecuația parabolică de tip retrograd corespunzătoare (ecuația Kolmogorov) pentru fiecare $\lambda \in \mathbb{R}^n$ și $\varphi \in C_p^2(\mathbb{R}^n)$.

Pentru realizarea acestui scop, ipoteza principală (P) din secțiunea anterioară trebuie înlocuită cu următoarea ipoteză

$$(I) \quad \begin{aligned} &\text{câmpurile vectoriale } f_\lambda(z) = f(z; \lambda), g(z) \text{ comută, adică} \\ &[g, f_\lambda](z) = 0, z \in \mathbb{R}^n, \text{ pentru fiecare } \lambda \in \mathbb{R}^n, \end{aligned}$$

unde $g \in (C_b \cap C_b^1 \cap C_b^2 \cap C_p^3)(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^n)$ și $f \in (C_b^1 \cap C_p^2)(\mathbb{R}^{2n}, \mathbb{R}^n)$

Observația 3.4.1. În ipoteza (I) și utilizând curenții determiniști

$$\{G(\sigma)[z] : \sigma \in \mathbb{R}, z \in \mathbb{R}^n\}$$

și

$$\left\{ z = F_\lambda(s; t)[y] : s \in [t, \hat{T}], y \in \mathbb{R}^n \right\}$$

generați de $\{g\}$ și respectiv $\{f_\lambda\}$, observăm că soluția ecuației diferențiale stochastice (1.2.4) poate fi reprezentată astfel

$$(3.4.2) \quad z_\psi(s; t)[y] = G(w(s) - w(t)) \circ F_\psi(s; t)[y],$$

unde $s \in [t, \hat{T}]$, $y \in \mathbb{R}^n$

Aici $z = F_\psi(s; t)[y]$, $s \in [t, \hat{T}]$, $y \in \mathbb{R}^n$ reprezintă procesul continuu și $\mathcal{F}^t$ -măsurabil care satisface ecuația diferențială ordinară cu parametru aleator

$$(3.4.3) \quad \frac{dz}{ds} = f(z; \psi(t, x)), s \in [t, \hat{T}], z(t) = y \in \mathbb{R}^n.$$

Reprezentarea integrală (1.2.5) arată că $z_\psi(\hat{T}; t)[x]$ (vezi $s = \hat{T}$ și $y = x$ în (1.2.5)) și $\varphi(z_\psi(\hat{T}; t)[x])$ sunt aplicații continue de vectorii aleatori independenți $z_1 = w(\hat{T}) - w(t)$ (z_1 este independent de $\mathcal{F}^t$) și $z_2 = \psi(t, x)$ (z_2 este $\mathcal{F}^t$ -măsurabil).

Este sugestiv să calculăm funcționala medie condiționată

$$(3.4.4) \quad v(t, x) = E \left\{ \varphi(z_\psi(\hat{T}, t)[x]) / \psi(t, x) \right\}, 0 \leq t < \hat{T}, x \in \mathbb{R}^n$$

în felul următor

$$(3.4.5) \quad v(t, x) = u(t, x; \psi(t, x)), 0 \leq t < \hat{T}, x \in \mathbb{R}^n,$$

unde funcționala parametrizată $u(t, x; \lambda)$ este dată de

$$(3.4.6) \quad u(t, x; \lambda) = E \varphi(z_\lambda(\hat{T}, t)[x]), 0 \leq t \leq \hat{T}, x \in \mathbb{R}^n.$$

Aici $z_\lambda(\hat{T}, t)[x]$ se obține din (1.2.5) înlocuind vectorul aleator $\psi(t, x)$ cu $\lambda \in \mathbb{R}^n$.

Observația 3.4.2. Pentru $\varphi \in C_p^2(\mathbb{R}^n)$ fixat, asociem funcționala (1.2.9), unde „ E ” reprezintă media în raport cu probabilitatea $\{P\}$ și utilizăm dinamica Markoviană obținută din ecuația diferențială stochastică (1.2.4) unde vectorul aleator $\psi(t, x)$ este înlocuit cu $\lambda \in \mathbb{R}^n$.

Aplicând acum teorema 6.1 din [9], pag. 124-125, obținem că funcționala definită de (1.2.9) satisface o ecuație parabolică de tip retrograd (ecuație Kolmogorov) de forma

$$(3.4.7) \quad \begin{cases} u(T, x; \lambda) = \varphi(x); \\ \partial_t u(t, x; \lambda) + L_\lambda(u)(t, x; \lambda) = 0, \quad 0 \leq t \leq \widehat{T}, \quad x \in \mathbb{R}^n, \end{cases}$$

pentru fiecare $\lambda \in \mathbb{R}^n$, unde

$$(3.4.8) \quad \begin{aligned} L_\lambda(u)(t, x; \lambda) &= \langle \partial_x u(t, x; \lambda), f(x; \lambda) \rangle + \\ &+ \frac{1}{2} \langle \partial_x \langle \partial_x u(t, x; \lambda), g(x) \rangle, g(x) \rangle. \end{aligned}$$

Ca o concluzie a acestor observații formulăm următoarea teoremă.

Teorema 3.4.1. (soluție pentru **Problema C**) Câmpurile vectoriale $\{g(z)\}$ și $\{f(z; \lambda)\}$ verifică ipoteza (I). Pentru fiecare $(t, x) \in [0, \widehat{T}) \times \mathbb{R}^n$ fixat și $\lambda = \psi(t, x)$ considerăm soluția $\{z_\psi(s; t)[y] : s \in [t, \widehat{T}], y \in \mathbb{R}^n\}$ care satisface ecuația diferențială stohastică non-Markoviană (1.2.4), unde

$$\left\{ \lambda = \psi(t, x) : t \in [0, \widehat{T}], x \in \mathbb{R}^n \right\}$$

are proprietățile descrise în Teorema 3.3.1 și Teorema 3.3.2. Pentru $\varphi \in C_p^2(\mathbb{R}^n)$ fixat, considerăm funcționala valoare medie condiționată $\{v(t, x)\}$ definită în (1.2.7). Atunci $v(t, x) = u(t, x; \psi(t, x))$, $t \in [0, \widehat{T})$, $x \in \mathbb{R}^n$, unde funcționala parametrizată $u(t, x; \lambda)$, $\lambda \in \mathbb{R}^n$ este dată în (1.2.9) și verifică ecuația parabolică de tip retrograd (3.4.7).

2.4. Curenți stochastici inversabili asociați cu ecuații cu derivate parțiale neliniare stochastice

În acest subcapitol studiem inversabilitatea curentului stohastic bazată pe reprezentarea sa integrală, în cazul în care câmpul vectorial de difuzie comută cu câmpurile vectoriale din partea de drift. Soluția unică satisface o ecuație cu derivate parțiale neliniară stohastică.

2.4.1. Introducere

Analizăm problema valoare inițială asociată cu un sistem de ecuații cu derivate parțiale neliniare stochastice, considerată în sens clasic

$$(4.1.1) \quad \begin{cases} d_t u_i(t, x) + \langle \partial_x u_i(t, x), \sum_{j=1}^d u_j(t, x) f_j(x) \rangle dt + \\ \quad + \langle \partial_x u_i(t, x), g(x) \rangle \widehat{d}w(t) = 0; \\ u_i(0, x) = \varphi_i(x), \quad t \in [0, T], x \in \mathbb{R}^n, i \in \{1, \dots, d\}, \end{cases}$$

unde integrala Fisk-Stratonovitch „ $\widehat{d}$ “ se calculează astfel

$$(\alpha) \quad h(t, x) \widehat{d}w(t) = -\frac{1}{2} \partial_x h(t, x) g(x) dt + h(t, x) \cdot dw(t)$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ “. Principala presupunere este proprietatea de comutativitate $[g, f_i] = 0$, $i \in \{1, \dots, d\}$, utilizând paranteza Lie uzuală. Obținem astfel curentul stochastic asociat cu ecuația diferențială stohastică, definit prin intermediul sistemului de caracteristici stohastice. Sistemul fundamental de integrale prime stohastice $\{\psi(t, x)\}$, asociat curentului stochastic inversabil, este construit ca o compunere $\psi(t, x) = \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x))$ între soluția fundamentală a ecuațiilor deterministe neliniare Hamilton-Jacobi, $\{\widehat{\psi}(t, z)\}$ și soluția fundamentală $\{z = \widehat{z}(t, x)\}$ a ecuației cu derivate parțiale stohastică redusă (vezi Teorema 4.4.1 din paragraful 2.4.4). Soluția sistemului neliniar (4.1.1) de ecuații cu derivate parțiale stohastice va fi reprezentată de $u_i(t, x) = \varphi_i(\psi(t, x))$, $i \in \{1, \dots, d\}$ (vezi Teorema 4.4.2 din paragraful 2.4.4). Nu ne putem aștepta ca proprietatea de unicitate să aibă loc, din cauza naturii neliniare a problemei. În [4] sunt considerate sisteme de ecuații cu derivate parțiale neliniare stohastice cu termenul de difuzie independent de gradientul soluției, unde analiza este bazată pe transformările de tip Doss-Sussman. Analiza prezentată în [21] și [24] implică sistemele de ecuații cu derivate parțiale neliniare stohastice unde este utilizată proprietatea de comutativitate în sens tare $[f_i, f_j] = 0$, $i, j \in \{1, \dots, d\}$.

2.4.2. Formularea problemei

Considerăm o mulțime finită de câmpuri vectoriale complete

$$\{g, f_1, \dots, f_d\} \subseteq (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$$

și funcțiile scalare

$$\{\varphi_1, \dots, \varphi_d\} \subseteq (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n).$$

Fie $\{w(t) \in \mathbb{R} : t \in [0, \infty)\}$ procesul scalar Wiener pe spațiul de probabilitate complet filtrat $\{\Omega, \mathcal{F} \supseteq \{\mathcal{F}^t\}, P\}$.

Definim curentul stochastic $\{\widehat{x}_\varphi(t; \lambda) : t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n\}$ care satisface ecuația diferențială stocastică

$$(4.2.1) \quad \begin{cases} d_t x = \sum_{i=1}^d \varphi_i(\lambda) f_i(x) dt + g(x) \circ dw(t), & t \in [0, T], x \in \mathbb{R}^n; \\ x(0) = \lambda, & \lambda \in \mathbb{R}^n \end{cases}$$

unde integrala Fisk-Stratonovich „ $\circ$ ” se calculează astfel

$$g(x) \circ dw(t) = \frac{1}{2} [\partial_x g(x)] g(x) dt + g(x) \cdot dw(t)$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ ”.

Câmpurile vectoriale $\{f_1, \dots, f_d\}$ din partea de drift a ecuației diferențiale stochastice (4.2.1) nu comută (utilizând paranteza Lie) așa cum s-a presupus în referințele bibliografice [21] și [24].

Principala ipoteză utilizată aici este următoarea

$$(I) \quad g \text{ comută cu } \{f_1, \dots, f_d\}$$

utilizând paranteza Lie, adică $[g, f_i](x) = 0, i \in \{1, \dots, d\}$.

Problema pe care dorim să o rezolvăm aici este să descriem evoluția funcțiilor stochastice

$$u(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} h(\psi(t, x)), \quad (t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n, \quad h \in (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n)$$

incluzând $u_i(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} \varphi_i(\psi(t, x)), 1 \leq i \leq d$, unde

$$\left\{ \lambda = \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n : (t, x) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n \right\}$$

este soluția unică netedă și $\mathcal{F}^t$ -adaptată ce satisface ecuația

$$\widehat{x}_\varphi(t; \lambda) = x, \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad x \in \mathbb{R}^n.$$

Această soluție va fi găsită ținând cont de ipoteza (I) și de:

$$(4.2.2) \quad \begin{cases} \psi(t, \widehat{x}_\varphi(t; \lambda)) = \lambda, & t \in [0, \widehat{T}], \text{ for each } \lambda \in \mathbb{R}^n; \\ \psi(0, x) = x. \end{cases}$$

Următorul pas în rezolvarea problemei este să scriem ecuațiile stochastice Hamilton-Jacobi corespunzătoare, verificate de

$$\left\{ \lambda = \psi(t, x) : (t, x) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n \right\}$$

utilizând următoarea ecuație cu derivate parțiale neliniară stocastică

$$(4.2.3) \quad d_t \psi(t, x) + \partial_x \psi(t, x) \left[\sum_{i=1}^d \varphi_i(\psi(t, x)) f_i(x) \right] dt + \\ + [\partial_x \psi(t, x) g(x)] \widehat{\circ} dw(t) = 0.$$

Aici integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\circ}$ ” se calculează ca în formula (α) .

Fie acum $\{G(\sigma)[x] : \sigma \in \mathbb{R}, x \in \mathbb{R}^n\}$ curentul global generat de câmpul vectorial complet $\{g\}$ și $\{F(t; \lambda) : t \in [-T, T], \lambda \in \mathbb{R}^n\}$ curentul global generat de câmpul vectorial $\{f_\lambda\}$, unde $f_\lambda(x) \stackrel{\text{def}}{=} \sum_{i=1}^d \varphi_i(\lambda) f_i(x)$.

Observația 4.2.1. În ipoteza (I), o soluție

$$\{\widehat{x}_\varphi(t; \lambda) : (t; \lambda) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n\}$$

care satisface ecuația diferențială stocastică (4.2.1) poate fi reprezentată astfel

$$(4.2.4) \quad \widehat{x}_\varphi(t; \lambda) = G(w(t)) \circ F(t; \lambda), \quad (t; \lambda) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n,$$

unde $F(t, \lambda)$ satisface următoarea ecuație diferențială ordinară

$$(4.2.5) \quad \begin{cases} \frac{dF(t; \lambda)}{dt} = f_\lambda(F(t; \lambda)), \quad t \in [-T, T], \\ F(0; \lambda) = \lambda, \quad \lambda \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Observația 4.2.2. Soluția $\{\lambda = \psi(t, x)\}$ care satisface ecuația curent și ecuațiile (4.2.2) va fi găsită ca o compunere astfel

$$(4.2.6) \quad \begin{cases} \psi(t, x) = \widehat{\psi}(t, z(t, x)); \\ z(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} G(-w(t))[x], \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad x \in \mathbb{R}^n, \end{cases}$$

unde aplicația netedă deterministă $\lambda = \widehat{\psi}(t, z)$ este soluția unică a ecuațiilor funcționale

$$(4.2.7) \quad F(t; \lambda) = z, \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad z \in \mathbb{R}^n.$$

Observația 4.2.3. $\{\lambda = \widehat{\psi}(t, z) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, \widehat{T}], z \in \mathbb{R}^n\}$ care satisface ecuațiile (4.2.7) reprezintă sistemul fundamental de integrale prime asociat cu ecuația diferențială ordinară (4.2.5). În plus, vor fi valabile următoarele ecuații neliniare Hamilton-Jacobi.

$$(4.2.8) \quad \begin{cases} \partial_t \widehat{\psi}(t, z) + \partial_z \widehat{\psi}(t, z) \left[\sum_{i=1}^d \varphi_i(\widehat{\psi}(t, z)) f_i(z) \right] = 0, \quad t \in [0, \widehat{T}] \\ \widehat{\psi}(0, z) = z \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Prin definiție, $\{F(t; \lambda) : t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n\}$ satisface

$$(4.2.9) \quad F(t; \lambda) = \lambda + \sum_{i=1}^d \int_0^t \varphi_i(\lambda) f_i(F(s; \lambda)) ds, \quad t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n$$

și ecuațiile funcționale (4.2.7) pot fi rescrise astfel

$$(4.2.10) \quad \begin{cases} F(t; \lambda) = z \Leftrightarrow \lambda = z - \sum_{i=1}^d \varphi_i(\lambda) \int_0^t f_i(F(s; \lambda)) ds; \\ \lambda = \widehat{V}(t, z; \lambda). \end{cases}$$

Aici aplicația netedă $\widehat{V}(t, z; \lambda) : [0, T] \times \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ este definită de

$$(4.2.11) \quad \widehat{V}(t, z; \lambda) = z - \sum_{i=1}^d \varphi_i(\lambda) \int_0^t f_i(F(s; \lambda)) ds,$$

și căutăm $\widehat{T} > 0$ suficient de mic astfel încât

$$(4.2.12) \quad \left| \widehat{V}(t, z; \lambda'') - \widehat{V}(t, z; \lambda') \right| \leq \rho |\lambda'' - \lambda'|, \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad z \in \mathbb{R}^n, \quad \lambda', \lambda'' \in \mathbb{R}^n,$$

pentru o constantă $\rho \in [0, 1)$.

Aceasta ne permite rezolvarea ecuațiilor funcționale (4.2.10) prin aplicarea teoremei de punct fix a lui Banach. Acest lucru va fi analizat în următoarele două leme.

2.4.3. Rezultate auxiliare

Lema 4.3.1. *Considerăm ecuațiile funcționale*

$$(4.3.1) \quad \lambda = \widehat{V}(t, z; \lambda) \stackrel{\text{def}}{=} z - \sum_{i=1}^d \varphi_i(\lambda) \int_0^t f_i(F(s; \lambda)) ds, \quad t \in [0, T], \quad z \in \mathbb{R}^n$$

unde $\{F(t; \lambda)\}$ satisface (4.2.9) pentru

$$\begin{aligned} \{f_1, \dots, f_d\} &\subseteq (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n) \quad \text{date și} \\ \{\varphi_1, \dots, \varphi_d\} &\subseteq (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n). \end{aligned}$$

$$\text{Definim } K_1 = \sup \left\{ \sum_{i=1}^d |\partial_\lambda \varphi_i(\lambda)| |f_i(x)| : \lambda \in \mathbb{R}^n, x \in \mathbb{R}^n \right\},$$

$$K_2 = \sup \left\{ \sum_{i=1}^d |\varphi_i(\lambda)| |\partial_x f_i(x)| : \lambda \in \mathbb{R}^n, x \in \mathbb{R}^n \right\} \text{ și}$$

$$K_3(T) = (1 + K_1 T) \exp K_2 T.$$

Atunci

$$(4.3.2) \quad |F(t; \lambda'') - F(t; \lambda')| \leq K_3(T) |\lambda'' - \lambda'|, \quad t \in [0, T], \quad \lambda', \lambda'' \in \mathbb{R}^n,$$

$$(4.3.3) \quad \begin{aligned} \left| \widehat{V}(t, z; \lambda'') - \widehat{V}(t, z; \lambda') \right| &\leq T [K_1 + K_2 K_3(T)] |\lambda'' - \lambda'|, \\ t &\in [0, T], \quad z \in \mathbb{R}^n, \quad \lambda', \lambda'' \in \mathbb{R}^n. \end{aligned}$$

Demonstrație. Concluziile (4.3.2) și (4.3.3) sunt consecințe directe ale unor calcule directe aplicate în (4.2.9) și (4.2.11).

Lema 4.3.2. *În aceleași ipoteze ca în Lema 2.2.1, considerăm $\widehat{T} > 0$ astfel încât*

$$(4.3.4) \quad \left| \widehat{V}(t, z; \lambda'') - \widehat{V}(t, z; \lambda') \right| \leq \rho |\lambda'' - \lambda'|, \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad z \in \mathbb{R}^n, \quad \lambda', \lambda'' \in \mathbb{R}^n,$$

unde $\rho \stackrel{\text{def}}{=} \widehat{T} [K_1 + K_2 K_3(\widehat{T})] \in (0, 1)$. Atunci există o soluție unică netedă $\left\{ \lambda = \widehat{\psi}(t, z) : t \in [0, \widehat{T}], z \in \mathbb{R}^n \right\}$ care satisface următoarele ecuații funcționale

$$(4.3.5) \quad \begin{cases} \widehat{V}(t, z; \widehat{\psi}(t, z)) = \widehat{\psi}(t, z), \quad F(t; \widehat{\psi}(t, z)) = z, \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad z \in \mathbb{R}^n, \\ \widehat{\psi}(0, z) = z \in \mathbb{R}^n, \quad \widehat{\psi}(t, F(t; \lambda)) = \lambda, \quad t \in [0, \widehat{T}], \end{cases}$$

unde $\left\{ \widehat{V}(t, z; \lambda) \right\}$ satisface (4.3.4).

Lema 4.3.3. *În aceleași ipoteze ca în Lema 2.2.2 considerăm soluția unică*

$$\left\{ \lambda = \widehat{\psi}(t, z) : t \in [0, \widehat{T}], \quad z \in \mathbb{R}^n \right\},$$

care satisface ecuațiile funcționale (4.3.5). Atunci $\widehat{\psi} \in C^{1,2}([0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ și următoarele ecuații Hamilton-Jacobi sunt adevărate.

$$(4.3.6) \quad \begin{cases} \partial_t \widehat{\psi}(t, z) + \partial_z \widehat{\psi}(t, z) \left[\sum_{i=1}^d \varphi_i(\widehat{\psi}(t, z)) f_i(z) \right] = 0, \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad z \in \mathbb{R}^n; \\ \widehat{\psi}(0, z) = z, \quad \left| \widehat{\psi}(t, z) - z \right| \leq \frac{1}{1 - \rho} R(\widehat{T}). \end{cases}$$

Lema 4.3.4. *Presupunem ca $g \in (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ și considerăm*

$$\widehat{z}(t, x) = G(-w(t))[x], \quad t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^n,$$

unde $\{G(\sigma)[x] : \sigma \in \mathbb{R}, x \in \mathbb{R}^n\}$ este curentul global generat de $\{g\}$. Atunci este adevărată următoarea ecuație cu derivate parțiale stochastică de tip parabolic

$$(4.3.7) \quad d_t \widehat{z}(t, x) + [\partial_x \widehat{z}(t, x) g(x)] \widehat{\circ} dw(t) = 0, \quad t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^n,$$

unde integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\circ}$ ” se calculează ca în formula (α) .

Reamintim că evoluția procesului $\widehat{z}(t, x) = H(w(t))[x]$, prin aplicarea regulii standard de derivare stohastică, ne conduce la următoarea ecuație

$$(4.3.8) \quad \begin{aligned} d_t \widehat{z}(t, x) &= \partial_\sigma \{H(\sigma)[x]\}_{\sigma=w(t)} \cdot dw(t) + \frac{1}{2} \partial_\sigma^2 \{H(\sigma)[x]\}_{\sigma=w(t)} dt = \\ &= -g(\widehat{z}(t, x)) \cdot dw(t) + \frac{1}{2} \partial_z g(\widehat{z}(t, x)) g(\widehat{z}(t, x)) dt \end{aligned}$$

pentru orice $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$, unde coeficienții din partea de difuzie și din partea de drift sunt funcții mărginite.

Rescriind membrul drept al ecuației (4.3.8) obținem ecuația cu derivate parțiale stohastică de tip parabolic dată în (4.3.7) unde coeficienții din partea de difuzie și din partea de drift sunt funcții mărginite.

2.4.4. Rezultate principale

Soluția $\{\lambda = \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, \widehat{T}], x \in \mathbb{R}^n\}$ care satisface ecuația curent va fi găsită ca o compunere

$$(4.4.1) \quad \psi(t, x) = \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x)), \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad x \in \mathbb{R}^n,$$

unde $\{\widehat{\psi}(t, z) \in \mathbb{R}^n : (t, z) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n\}$ este analizat în Lemele 2.2.2 și 2.2.3, iar

$$\widehat{z}(t, x) = G(-w(t))[x], \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad x \in \mathbb{R}^n$$

este descris în Lema 1.2.4.

Observația 4.4.1. Prin definiție, $\{\lambda = \psi(t, x) : (t, x) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n\}$ dată în (4.4.1) este unica soluție netedă și $\mathcal{F}^t$ -adaptată care verifică ecuațiile funcționale (vezi observația 4.2.1)

$$(4.4.2) \quad \widehat{x}_\varphi(t; \lambda) = G(w(t)) \circ F(t; \lambda) = x, \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad x \in \mathbb{R}^n.$$

În acest sens, observăm că $\lambda = \widehat{\psi}(t, z)$ satisface $F(t; \widehat{\psi}(t, z)) = z$, ceea ce implică $G(w(t)) \circ F(t; \psi(t, x)) = x$, pentru orice $t \in [0, \widehat{T}]$, $x \in \mathbb{R}^n$, cu condiția

$$z = G(-w(t))[x].$$

Ecuația cu derivate parțiale neliniară stohastică dată în (4.2.3) va fi analizată în teorema următoare.

Teorema 4.4.1. Preupunem că $g \in (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ comută cu

$$\{f_1, \dots, f_d\} \subseteq (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$$

(vezi (I)) și $\{\varphi_1, \dots, \varphi_n\} \subseteq (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n)$ sunt fixate.

Considerăm unica soluție netedă și $\mathcal{F}^t$ -adaptată

$$\lambda = \psi(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x)), \quad t \in [0, \widehat{T}], \quad x \in \mathbb{R}^n$$

definită în (4.4.1) și care satisface (4.4.2). Atunci este adevărată următoarea ecuație cu derivate parțiale neliniară stohastică

$$(4.4.3) \quad \begin{cases} d_t \psi(t, x) + \partial_x \psi(t, x) \left[\sum_{i=1}^d \varphi_i(\psi(t, x)) f_i(x) \right] dt + \\ \quad + [\partial_x \psi(t, x) g(x)] \widehat{\circ} dw(t) = 0; \\ \psi(0, x) = x, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t \in [0, \widehat{T}]. \end{cases}$$

Observația 4.4.2. O soluție pentru problema pe care ne-am propus să o rezolvăm va fi găsită utilizând argumente similare ca în Teorema 2.3.1.

Teorema 4.4.2. În aceleași ipoteze ca în Teorema 2.3.1, considerăm

$$h \in (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n) \text{ and } \left\{ \lambda = \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n : (t, x) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n \right\}$$

care satisface ecuația cu derivate parțiale neliniară (4.4.3).

Atunci $u(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} h(\psi(t, x))$, $(t, x) \in [0, \widehat{T}] \times \mathbb{R}^n$, este o soluție a următoarei ecuații cu derivate parțiale stohastică

$$\begin{cases} d_t u(t, x) + \langle \partial_x u(t, x), \left[\sum_{i=1}^d \varphi_i(\psi(t, x)) f_i(x) \right] \rangle dt + \\ \quad + \langle \partial_x u(t, x), g(x) \rangle \widehat{\circ} dw(t) = 0; \\ u(0, x) = h(x), \quad t \in [0, \widehat{T}]. \end{cases}$$

Aici integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\circ}$ ” se calculează ca în formula (α) .

CAPITOLUL 3

PROBLEME BAZATE PE ECUAȚII CU DERIVATE PARȚIALE NELINIARE STOCHASTICE CU SALTURI

3.1. Funcționale și curenți gradient stochastici cu salturi mărginite

3.1.1. Introducere

În acest subcapitol sunt investigate două probleme bazate pe ecuații diferențiale stochastice cu salturi impunând condiția de comutativitate pentru câmpurile vectoriale $\{f_1, f_2, g\} \subseteq (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ care descriu mișcarea. Aceasta implică utilizarea reprezentării integrale pentru orice soluție a ecuației diferențiale stochastice considerate. În plus, sistemul fundamental de integrale prime stochastice poate fi construit dacă sunt îndeplinite condițiile din teorema contracției. O soluție pentru Problema (I), conținând subiectele menționate mai sus, este dată în Teorema 1.3.1 a paragrafului 3.

Soluția problemei (I) este utilizată pentru a asocia ecuația diferențială stochastică non-Markoviană cu salturi pentru care este rezolvată o problemă de filtrare în Teorema 1.3.2.

În paragraful 2 al acestui subcapitol sunt date câteva preliminarii, incluzând a aplicație a teoremei de punct fix a lui Banach pentru rezolvarea ecuațiilor integrale stochastice cu salturi. Teoremele 1.3.1 și 1.3.2 reprezintă rezultatele principale și se referă la evoluția unor funcționale utilizând ecuațiile cu derivate parțiale neliniare stochastice de tip parabolic sau introducând ecuațiile retrograde parametrizate de tip parabolic.

Metoda generală utilizată aici se bazează pe funcții netede pe porțiuni, construite ca soluții fundamentale ale unor ecuații (Hamilton-Jacobi) cvasiliniare cu salturi. Atunci soluția pentru Problema (I) este definită combinând funcțiile test netede pe porțiuni cu soluția continuă a ecuației diferențiale stochastice considerate. Această metodă are multe în comun cu rezultatele conținute în [11] unde sunt studiate ecuații diferențiale stochastice și ecuații cu derivate parțiale stochastice cu traiectorii continue. Rezultatele date în [12] utilizează o abordare diferită. Unele rezultate ale acestui subcapitol sunt conținute în referința [31], unde este tratată o situație mai generală care include mai multe câmpuri vectoriale în involuție în partea de difuzie.

3.1.2. Preliminarii și formularea problemelor

Considerăm două procese independente $\{(w(t), y(t)) : t \in [0, T]\}$ pe spațiul de probabilitate complet filtrat $\{\Omega, \mathcal{F} \supseteq \{\mathcal{F}^t\}, \mathbb{P}\}$ (vezi $\Omega = \Omega_1 \times \Omega_2$, $\mathcal{F} = \mathcal{F}_1 \times \mathcal{F}_2$, $\mathcal{F}^t = \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$, $\mathbb{P} = \mathbb{P}_1 \otimes \mathbb{P}_2$), unde $\{w(t) \in \mathbb{R} : t \in [0, T]\}$ este mișcarea Browniană pe spațiul $\{\Omega_1, \mathcal{F}_1 \supseteq \{\mathcal{F}_1^t\}, \mathbb{P}_1\}$ și

$$\{y(t) \in [-\gamma, \gamma] : t \in [0, T], y(0) = 0\}$$

este un proces constant pe porțiuni definit pe spațiul de probabilitate $\{\Omega_2, \mathcal{F}_2, \mathbb{P}_2\}$. Procesul constant pe porțiuni $\{y(t)\}$ satisface

$$y(t, \omega_2) = y(\theta_i(\omega_2), \omega_2) \stackrel{\text{not}}{=} y_i(\omega_2), \quad t \in [\theta_i(\omega_2), \theta_{i+1}(\omega_2))$$

unde $0 = \theta_0(\omega_2) < \theta_1(\omega_2) < \dots < \theta_{N-1}(\omega_2) < \theta_N(\omega_2) = T$ este o partiție astfel încât $y_i(\omega_2) : \Omega_2 \rightarrow \mathbb{R}$ este o variabilă aleatoare $\mathcal{F}_2$ -măsurabilă pentru orice $i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$.

Considerăm câmpurile vectoriale $\{g, f_1, f_2\} \subseteq (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ și două funcții scalare $\{\varphi_1, \varphi_2\} \subseteq (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n)$ astfel încât

$$(A1) \quad \{g, f_1, f_2\} \text{ comută în raport cu paranteza Lie}$$

$$(A2) \quad (\gamma + T)VK = \rho \in [0, 1), \text{ unde } \{|y(t)| \leq \gamma : t \in [0, T]\},$$

și

$$V = \sup \{|\partial_x \varphi_1(x)|, |\partial_x \varphi_2(x)| : x \in \mathbb{R}^n\},$$

$$K = \sup \{|f_1(x)|, |f_2(x)| : x \in \mathbb{R}^n\}.$$

Fie $\{\hat{x}_\varphi(t; \lambda) : t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n\}$ curentul stochastic generat de următoarea ecuație diferențială stochastică cu salturi

$$(1.2.1) \quad \begin{cases} d_t \hat{x} = [f_1(\hat{x}(t-)) \varphi_1(\lambda) dt + f_2(\hat{x}(t-)) \varphi_2(\lambda) \delta y(t)] + \\ \quad + g(\hat{x}(t-)) \circ dw(t); \\ \hat{x}(0) = \lambda \in \mathbb{R}^n, t \in [0, T], \delta y(t) = y(t) - y(t-), \hat{x}(t-) = \lim_{s \nearrow t} \hat{x}(s), \end{cases}$$

unde integrala Fisk-Stratonovich "o" se calculează astfel

$$(\alpha) \quad g(\hat{x}(t-)) \circ dw(t) = \frac{1}{2} ([\partial_x g] g)(\hat{x}(t-)) dt + g(\hat{x}(t-)) \cdot dw(t)$$

utilizând integrala Itô „·“.

Pentru fiecare interval de continuitate $t \in [\theta_i, \theta_{i+1})$ (făcând un abuz, variabilele $(\omega_1, \omega_2) \in \Omega_1 \times \Omega_2$ sunt omise) asociem următorul sistem de ecuații cu derivate parțiale neliniare stochastice de tip parabolic

$$(1.2.2) \quad \begin{cases} d_t \psi(t, x) + [\partial_x \psi(t, x)] f_1(x) \varphi_1(\psi(t, x)) dt + \\ \quad + [\partial_x \psi(t, x)] g(x) \widehat{d}w(t) = 0; \\ \psi(\theta_i, x) = F_2[-\varphi_2(\psi(\theta_i-, x)) \delta y(\theta_i)](\psi(\theta_i-, x)), \\ \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\}; \\ \psi(0, x) = x \in \mathbb{R}^n, \end{cases}$$

unde $F_2(\sigma)[z]$, pentru $\sigma \in \mathbb{R}$, $z \in \mathbb{R}^n$, este curentul global generat de câmpul vectorial complet $\{f_2\}$.

Integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\cdot}$ ” din (1.2.2) se calculează astfel:

$$(\beta) \quad h(t, x) \widehat{d}w(t) = h(t, x) \cdot dw(t) - \frac{1}{2} \partial_x h(t, x) g(x) dt,$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ ”.

Problema (I). În ipotezele (A1) și (A2) există o soluție $\mathcal{F}^t$ -adaptată $\lambda = \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n$ astfel încât

$$(1.2.3) \quad \widehat{x}_\varphi(t; \lambda) = x, \quad t \in [0, T], \quad \psi(0, x) = x \in \mathbb{R}^n;$$

$$(1.2.4) \quad \{\psi(t, x) : t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), x \in \mathbb{R}^n\} \text{ este aplicație continuă;}$$

$$(1.2.5) \quad \{\psi(t, x) : t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), x \in \mathbb{R}^n\} \text{ este aplicație continuu diferențiabilă}$$

de ordinul 2 în raport cu $x \in \mathbb{R}^n$, care satisface ecuația cu derivate parțiale neliniară stochastică de tip parabolic dată în (1.2.2), $i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$.

Problema (II). Utilizând soluția unică $\{\lambda = \psi(t, x)\}$ a Problemei (I), descriem evoluția valorii medii condiționate

$$(1.2.6) \quad v_i(t, x) = E_1 \{h(z_\psi(T; t, x)) \mid \psi(t, x)\}, \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n,$$

pentru orice $h \in C_p^2(\mathbb{R}^n)$ și $i \in \{0, 1, 2, \dots, N-1\}$ unde $C_p^2(\mathbb{R}^n)$ reprezintă spațiul funcțiilor continuu diferențiabile de ordinul 2 astfel încât $h, \partial_{x_i} h, \partial_{x_i x_j}^2 h$ satisfac o condiție de creștere polinomială pentru $i, j \in \{1, 2, \dots, n\}$.

Aici $\{z_\psi(s; t, x) : s \in [t, T]\}$ este soluția unică a următoarei ecuații diferențiale stochastice non-Markoviene cu salturi

$$(1.2.7) \quad \begin{cases} dz_s = [f_1(z(s-))\varphi_1(\psi(t, x)) ds + f_2(z(s-))\varphi_2(\psi(t, x))\delta y(s)] + \\ \quad + g(z(s-)) \circ dw(s); \\ z(t) = x, \quad s \in [t, T]. \end{cases}$$

Observația 1.2.1. Utilizând ipoteza (A1), soluția unică $\{\hat{x}_\varphi(t; \lambda)\}$ a ecuației diferențiale stochastice (1.2.1) poate fi reprezentată astfel

$$(1.2.8) \quad \hat{x}_\varphi(t; \lambda) = G(w(t)) \circ F_1(\tau_1(t, \lambda)) \circ F_2(\tau_2(t, \lambda))[\lambda], \quad t \in [0, T], \quad \lambda \in \mathbb{R}^n,$$

unde $G(\sigma)[z]$ și $F_i(\sigma)[z]$ sunt curenții globali generați de câmpurile vectoriale complete $\{g\}$ și respectiv $\{f_i\}$, iar $\tau_1(t, \lambda) = \varphi_1(\lambda)t$, $\tau_2(t, \lambda) = \varphi_2(\lambda)y(t)$. Reprezentarea integrală (1.2.8) ne ajută să înlocuim $\hat{x}_\varphi(t; \lambda) = x$ prin următoarele ecuații integrale

$$(1.2.9) \quad \lambda = V(t, x; \lambda) := F(-\tau(t, \lambda)) [G(-w(t))[x]],$$

unde $F(\sigma_1, \sigma_2)[z] \stackrel{\text{def}}{=} F_1(\sigma_1) \circ F_2(\sigma_2)[z]$ și $\tau(t, \lambda) = (\tau_1(t, \lambda), \tau_2(t, \lambda))$.

Prin calcul direct și folosind ipoteza (A2), obținem

$$(1.2.10) \quad |\partial_\lambda V(t, x; \lambda)| \leq \rho \in [0, 1), \quad \text{for any } x, \lambda \in \mathbb{R}^n, \quad t \in [0, T],$$

care ne permite să utilizăm teorema de punct fix a lui Banach pentru a rezolva ecuațiile integrale (1.2.9).

În acest sens, soluția unică a ecuațiilor (1.2.9) poate fi găsită ca o compunere

$$(1.2.11) \quad \psi(t, x) = \hat{\psi}(t, \hat{z}(t, x)),$$

unde $\hat{z}(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} G(-w(t))[x]$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$, este un proces continuu și $\mathcal{F}_1^t$ -adaptat.

Pe de altă parte, pentru fiecare $z \in \mathbb{R}^n$, procesul neted pe porțiuni și $\mathcal{F}_2$ -măsurabil $\{\hat{\psi}(t, z) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, T]\}$ se găsește ca soluția unică a următoarelor ecuații integrale cu salturi

$$(1.2.12) \quad \lambda = \hat{V}(t, z; \lambda) := F(-\tau(t, \lambda))[z], \quad t \in [0, T], \quad z \in \mathbb{R}^n.$$

Aici $\tau(t, \lambda) = (\tau_1(t, \lambda), \tau_2(t, \lambda))$ și $F(\sigma_1, \sigma_2)[z]$ sunt definite în (1.2.9).

Lema 1.2.1. În ipotezele (A1) and (A2), există o soluție unică

$$\left\{ \lambda = \hat{\psi}(t, z) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, T], \quad z \in \mathbb{R}^n \right\}$$

a ecuației (1.2.12), care este continuu diferențiabilă de ordinul 2 în raport cu $z \in \mathbb{R}^n$. În plus, sunt adevărate următoarele ecuații integrale cu salturi:

$$(1.2.13) \quad \begin{cases} \widehat{\psi}(t, z) = \widehat{V} \left(t, z; \widehat{\psi}(t-, z) \right), \quad t \in [0, T], \quad \widehat{\psi}(0, z) = z \in \mathbb{R}^n; \\ \widehat{\psi}(\theta_i, z) = \widehat{V} \left(\theta_i, z; \widehat{\psi}(\theta_i-, z) \right) = \\ \quad = F_2 \left[-\varphi_2 \left(\widehat{\psi}(\theta_i-, z) \right) \delta y(\theta_i) \right] \left(\widehat{\psi}(\theta_i-, z) \right), \end{cases}$$

unde $\left\{ \lambda = \widehat{\psi}(\theta_i-, z) \right\}$ este soluția unică a ecuațiilor integrale $\lambda = \widehat{V}(\theta_i-, z; \lambda)$, $i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$.

Demonstrație. Soluția unică $\left\{ \lambda = \widehat{\psi}(t, z) \right\}$ care satisface ecuațiile (1.2.13) se găsește ca limita șirului de aproximări standard $\{\lambda_k(t, z)\}_{k \geq 0}$ construit astfel:

Definim

$$(1.2.14) \quad \lambda_0(t, z) = z, \quad \lambda_{k+1}(t, z) = \widehat{V}(t, z; \lambda_k(t-, z)), \quad k \geq 0, \quad t \in [0, T], \\ z \in \mathbb{R}^n.$$

Utilizând ipoteza (A2), obținem că $\{\lambda_k(t, z)\}_{k \geq 0}$ este șir Cauchy care satisface

$$(1.2.15) \quad \begin{cases} |\lambda_{k+1}(t, z) - \lambda_k(t, z)| \leq \rho^k \cdot |\lambda_1(t-, z) - \lambda_0(t-, z)|; \\ \widehat{\psi}(t, z) = \lim_{k \rightarrow \infty} \lambda_k(t, z), \quad \widehat{\psi}(t-, z) = \lim_{k \rightarrow \infty} \lambda_k(t-, z), \end{cases}$$

pentru orice $k \geq 0$, $t \in [0, T]$ și $z \in \mathbb{R}^n$.

Ca o consecință directă a Lemei 2.2.1, obținem

Lema 1.2.2. În aceleași ipoteze (A1) și (A2), considerăm soluția unică

$$\left\{ \lambda = \widehat{\psi}(t, z) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, T], \quad z \in \mathbb{R}^n \right\},$$

care satisface ecuațiile integrale (1.2.13). Atunci

$$\left\{ \widehat{\psi}(t, z) \in \mathbb{R}^n : t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad z \in \mathbb{R}^n \right\}$$

este aplicație continuu diferențiabilă în raport cu $z \in \mathbb{R}^n$ (de ordinul doi) și respectiv cu $t \in [\theta_i, \theta_{i+1})$ (de ordinal întâi). În plus, sunt adevărate următoarele ecuații cvasiliniare (Hamilton-Jacobi) cu salturi

$$(1.2.16) \quad \begin{cases} \partial_t \widehat{\psi}(t, z) + \left[\partial_z \widehat{\psi}(t, z) f_1(z) \right] \varphi_1 \left(\widehat{\psi}(t, z) \right) = 0, \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}); \\ \widehat{\psi}(\theta_i, z) = F_2 \left[-\varphi_2 \left(\widehat{\psi}(\theta_i-, z) \right) \delta y(\theta_i) \right] \left(\widehat{\psi}(\theta_i-, z) \right); \\ \widehat{\psi}(0, z) = z \in \mathbb{R}^n, \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\}. \end{cases}$$

Observația 1.2.2. În ipotezele (A1) și (A2), soluția pentru Problema (I) va fi

$$(1.2.17) \quad \psi(t, x) = \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x)), \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\},$$

unde $\{\widehat{\psi}(t, z)\}$ este definită în Lema 2.2.2, iar procesul continuu și $\mathcal{F}_1^t$ -adaptat $\{\widehat{z}(t, x)\}$ este dat de

$$(1.2.18) \quad \widehat{z}(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} G(-w(t))[x] \stackrel{\text{not}}{=} H(w(t))[x], \quad t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^n.$$

Procesul continuu $\{\widehat{z}(t, x)\}$ satisface o ecuație cu derivate parțiale stochastice de tip parabolic descrisă în

Lema 1.2.3. Presupunem că $g \in (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ și definim procesul continuu $\widehat{z}(t, x) = G(-w(t))[x] \stackrel{\text{not}}{=} H(w(t))[x]$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$ (vezi (1.2.18)). Atunci următoarea ecuație cu derivate parțiale stochastice de tip parabolic este adevărată

$$(1.2.19) \quad \begin{cases} d_t \widehat{z}(t, x) + [\partial_x \widehat{z}(t, x) \cdot g(x)] \widehat{\circ} dw(t) = 0, & t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^n; \\ \widehat{z}(0, x) = x, \end{cases}$$

unde integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\circ}$ ” este calculată ca în formula (β).

Evoluția procesului $\psi(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x))$, $t \in [0, T]$ va fi descrisă în

Lema 1.2.4. În ipotezele (A1) și (A2), considerăm procesul continuu și $\mathcal{F}^t$ -adaptat

$$(1.2.20) \quad \left\{ \psi(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x)) : t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^n \right\},$$

unde $\{\widehat{\psi}(t, z)\}$ este construit în Lema 2.2.2 și $\{\widehat{z}(t, x)\}$ este descris în Lema 2.2.3.

Atunci va fi adevărat următorul sistem de ecuații cu derivate parțiale neliniare stochastice

$$(1.2.21) \quad \begin{cases} d_t \psi(t, x) + \partial_z \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x)) f_1(\widehat{z}(t, x)) \varphi_1(\psi(t, x)) dt + \\ \quad + [\partial_x \psi(t, x) \cdot g(x)] \widehat{\circ} dw(t) = 0, & t \in [\theta_i, \theta_{i+1}); \\ \psi(\theta_i, x) = \widehat{\psi}(\theta_i, \widehat{z}(\theta_i, x)) = \\ \quad = F_2[-\varphi_2(\psi(\theta_i-, x)) \delta y(\theta_i)](\psi(\theta_i-, x)); \\ \psi(0, x) = x \in \mathbb{R}^n, i \in \{1, 2, \dots, N-1\}, \end{cases}$$

unde integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\circ}$ ” este calculată ca în formula (β).

3.1.3. Soluții pentru Problemele (I) și (II)

Cu aceleași notații ca în paragraful 2, descrierea completă a procesului continuu pe porțiuni $\psi(t, x) \stackrel{\text{def}}{=} \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x))$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$ (vezi Lema 1.2.4) va fi dată asemănător ca în ecuațiile cu derivate parțiale stochastice din (1.2.2) menționată în Problema (I).

Teorema 1.3.1. *(soluție pentru Problema (I)). În aceleași ipoteze (A1) și (A2), considerăm procesul continuu pe porțiuni și $\mathcal{F}^t = \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$ - adaptat $\psi(t, x) = \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x))$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$, definit în Lema 1.2.4. Atunci sistemul de ecuații cu derivate parțiale neliniare stochastice dat în (1.2.21) este echivalent cu sistemul de ecuații cu derivate parțiale stochastice de tip parabolic definit de (1.2.2) din Problema (I).*

Demonstrație Concluziile teoremei rezultă din lema 1.2.4 și utilizând ipoteza (A1).

Soluția Problemei (II) se va baza pe reprezentarea integrală a soluțiilor care satisfac ecuația diferențială stochastica (1.2.7). Mai precis,

$$(1.3.1) \quad \begin{aligned} z_\psi(T; t, x) = & G(w(T) - w(t)) \circ F_2(\varphi_2(\psi(t, x)) [y(T) - y(t)]) \circ \\ & \circ F_1(\varphi_1(\psi(t, x)) (T - t)) [x], \end{aligned}$$

pentru orice $0 \leq t < T$, $x \in \mathbb{R}^n$, unde $\lambda = \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n$ a fost obținut în teorema 1.3.1.

Observația 1.3.1. . Observăm că $z_\psi(T; t, x)$ din (1.3.1) și $h(z_\psi(T; t, x))$, unde $h \in C_p^2(\mathbb{R}^n)$, sunt aplicații continue de vectorii aleatori independenți $z_1 := w(T) - w(t)$ (z_1 este independent de $\mathcal{F}^t = \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$) și respectiv $z_2 := \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n$ (z_2 este $\mathcal{F}^t$ - adaptat). Aceasta ne sugerează să calculăm valoarea medie condiționată

$$(1.3.2) \quad \begin{aligned} v_i(t, x) = & E_1 \{ h(z_\psi(T; t, x)) \mid \psi(t, x) \}, \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n, \\ & i \in \{0, 1, \dots, N-1\} \end{aligned}$$

(vezi (1.2.6) din Problema (II)), utilizând funcționala parametrizată $u_i(t, x; \lambda)$ dată de

$$(1.3.3) \quad u_i(t, x; \lambda) = E_1 h(z_\lambda(T; t, x)), \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad \lambda \in \mathbb{R}^n.$$

Aici $z_\lambda(T; t, x)$ se obține din (1.3.1) prin înlocuirea vectorului aleator $z_2 = \psi(t, x)$ cu $\lambda \in \mathbb{R}^n$.

Utilizând (1.3.3) scriem (1.3.2) astfel

$$(1.3.4) \quad v_i(t, x) = u_i(t, x; \psi(t, x)), \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\}.$$

În plus, $\{u_i(t, x; \lambda) : t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n\}$ satisface o ecuația parabolică de tip retrogradă (ecuație Kolmogorov) pentru fiecare parametru $\lambda \in \mathbb{R}^n$. În particular, pentru $i = N-1$ obținem

$$(1.3.5) \quad \begin{cases} u_{N-1}(T, x; \lambda) = h(x), \quad x \in \mathbb{R}^n; \\ \partial_t u_{N-1}(t, x; \lambda) + L_\lambda(u_{N-1})(t, x; \lambda) = 0, \quad t \in [\theta_{N-1}, T), \quad x \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Aici operatorul parabolic L_λ este definit de

$$(1.3.6) \quad \begin{aligned} L_\lambda(u)(x) = & \langle \partial_x u(x), \varphi_1(\lambda) f_1(x) \rangle + \\ & + \frac{1}{2} \langle [\partial_x < \partial_x u(x), g(x) \rangle], g(x) \rangle. \end{aligned}$$

În general $u_i(t, x; \lambda)$ satisface o ecuație Kolmogorov asemănătoare

$$(1.3.7) \quad \begin{cases} \partial_t u_i(t, x; \lambda) + L_\lambda(u_i)(t, x; \lambda) = 0, \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n; \\ u_i(\theta_{i+1}-, x; \lambda) = E_1 h(z_\lambda(T; \theta_{i+1}-, x)), \end{cases}$$

unde $z_\lambda(T; \theta_{i+1}-, x) = F_2(\delta y(\theta_{i+1}) \varphi_2(\lambda)) [z_\lambda(T; \theta_{i+1}, x)]$.

Putem concluziona observațiile și calculele obținute mai sus ca soluție a Problemei (II).

Teorema 1.3.2. (soluția Problemei (II).) În ipotezele (A1) și (A2), considerăm procesul continuu pe porțiuni și $\mathcal{F}^t = \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$ -adaptat $\{\psi(t, x)\}$ definit în teorema 1.3.1. Asociem funcționalele $\{v_i(t, x), i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$, ca în (1.2.6) (vezi Problema (II)). Considerăm șirul finit de ecuații parabolice de tip retrograd parametrizate și soluțiile lor $u_i(t, x; \lambda)$, $t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$, ca în (1.3.3), (1.3.5) și (1.3.6). Atunci soluția Problemei (II) este dată de (vezi (1.3.4))

$$(1.3.8) \quad v_i(t, x) = u_i(t, x; \psi(t, x)), \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\}.$$

Observația 1.3.2. Analiza prezentată aici se bazează pe presupunerea

$$\{g, f_1, f_2\} \subseteq C_b(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^n)$$

(g, f_1 și f_2 sunt funcții continue mărginite).

În cazul în care $g \in (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^n)$ și $g \notin C_b(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^n)$ atunci trebuie introdus un timp de oprire arbitrar $\hat{\tau} = \inf\{t \in [0, T] : |w(t)| \geq N\}$.

Soluția Problemei (I) va satisface o ecuație cu derivate parțiale neliniară stochastică utilizând un timp de oprire arbitrar $\hat{\tau}$ deoarece

$$h(t, x) \circ dw(t) = \chi_{\hat{\tau}}(t) h(t, x) \cdot dw(t) - \frac{1}{2} [\chi_{\hat{\tau}}(t) \partial_x h(t, x) g(x)] dt$$

unde $\chi_{\hat{\tau}}(t) = 1$ pentru $\hat{\tau} \geq t$, și $\chi_{\hat{\tau}}(t) = 0$ for $\hat{\tau} < t$.

3.2. Funcționale și curenți gradient stochasticu salturi nemărginite

3.2.1. Introducere

Subiectele analizate aici sunt legate de cele studiate în subcapitolul precedent unde au fost considerate numai salturi mărginite și câmpurile vectoriale din partea de difuzie erau mărginite.

Problemele ((III) și (IV)) pe care le studiem în acest subcapitol se bazează pe soluția fundamentală $\lambda = \hat{\psi}(t, z) \in \mathbb{R}^n$, $t \in [0, T]$, $z \in \mathbb{R}^n$, care satisface o ecuație Hamilton-Jacobi neliniară cu salturi nemărginite. Soluția clasică, $\{\psi(t, x)\}$, a ecuației cu derivate parțiale neliniară stochastică se construiește ca o compunere a soluției fundamentale $\{\hat{\psi}(t, z)\}$ cu procesul $z = \hat{z}(t, x)$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$ care este semimartingal local continuu.

Evoluția funcționalei $\{h(\psi(t, x)) : t \in [0, T], x \in \mathbb{R}^n\}$, $h \in (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n)$, introdusă în Problema (III), este descrisă în Teorema ?? din paragraful 3.2.3.

În Problema (IV) este analizată o problemă de filtrare, incluzând și parametrizarea funcționalelor. Această problemă de filtrare este rezolvată în Teorema 2.3.2 din paragraful 3.2.3.

3.2.2. Preliminarii și formularea problemelor

Considerăm două mulțimi de câmpuri vectoriale complete

$$\{f_1, \dots, f_m\} \subseteq (C_b \cap C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n), \quad \{g_1, \dots, g_m\} \subseteq (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$$

și funcțiile scalare netede $\{\varphi_1, \dots, \varphi_m\} \subseteq (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n)$. Pe spațiul de probabilitate $\{\Omega_2, \mathcal{F}_2, \mathbb{P}_2\}$, definim procesul constant pe porțiuni $y(t, \omega_2) : [0, T] \times \Omega_2 \rightarrow \mathbb{R}^m$ care satisface $y(0, \omega_2) = 0$, $y(t, \omega_2) = y(\theta_i(\omega_2), \omega_2)$, $t \in [\theta_i(\omega_2), \theta_{i+1}(\omega_2))$, $i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$. Aici $0 = \theta_0 < \theta_1 < \dots < \theta_N = T$ este o partiție astfel încât $y_i(\omega_2) := y(\theta_i(\omega_2), \omega_2)$ sunt vectori aleatori $\mathcal{F}_2$ -măsurabili.

Printr-un abuz de notație, în continuare, scriem simplu $y(t)$, $t \in [0, T]$.

Fie $\{\hat{x}_\varphi(t; \lambda) : t \in [0, T], \lambda \in \mathbb{R}^n\}$ curentul stocastic cu salturi nemărginite generat de următoarea ecuație diferențială stocastică, ce conține salturi

$$(2.2.1) \quad \begin{cases} d_t \hat{x} = \sum_{j=1}^m f_j(\hat{x}(t-)) [\varphi_j(\lambda) dt + \delta y_j(t)] + \sum_{j=1}^m g_j(\hat{x}(t-)) \circ dw_j(t); \\ \hat{x}(0) = \lambda \in \mathbb{R}^n, t \in [0, T], \delta y_j(t) = y_j(t) - y_j(t-), j \in \{1, \dots, m\}, \end{cases}$$

unde $\{w(t) \in \mathbb{R}^m : t \in [0, T]\}$ este procesul Wiener standard definit pe câmpul de probabilitate complet filtrat $\{\Omega_1, \mathcal{F}_1 \supseteq \{\mathcal{F}_1^t\}, \mathbb{P}_1\}$.

Integrala Fisk-Stratonovich „ $\circ$ ” se calculează astfel

$$g_j(\hat{x}(t-)) \circ dw_j(t) = \frac{1}{2} ([\partial_x g_j] g_j)(\hat{x}(t-)) dt + g_j(\hat{x}(t-)) \cdot dw_j(t)$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ ”.

Pentru rezolvarea problemelor (III) și (IV) (care vor fi formulate ulterior) avem nevoie de următoarele ipoteze:

$$(i1) \quad \{f_1, \dots, f_m, g_1, \dots, g_m\} \text{ comuta utilizând paranteza Lie.}$$

$$(i2) \quad mTVK = \rho \in (0, 1),$$

unde

$$\begin{aligned} V &= \sup \{|\partial_x \varphi_1(x)|, \dots, |\partial_x \varphi_m(x)| : x \in \mathbb{R}^n\} \text{ și} \\ K &= \sup \{|f_1(x)|, \dots, |f_m(x)| : x \in \mathbb{R}^n\}. \end{aligned}$$

În ipoteza (i1) soluția unică ce satisface ecuația diferențială stocastică (2.2.1) are reprezentarea gradient

$$\hat{x}_\varphi(t, \lambda) = G(w(t)) \circ F(\tau(t, \lambda))[\lambda].$$

Aici $G(p, x) = G_1(t_1) \circ \dots \circ G_m(t_m)[x]$, $F(p, x) = F_1(t_1) \circ \dots \circ F_m(t_m)[x]$, $p = (t_1, \dots, t_m) \in \mathbb{R}^m$, sunt aplicațiile difeomorfism corespunzătoare generate de curenții globali G_j , F_j . Am notat cu $F_j(\sigma_j)[z]$ și $G_j(\sigma_j)[z]$ curenții globali generați de câmpurile vectoriale $\{f_j\}$ și respectiv $\{g_j\}$, $j \in \{1, \dots, m\}$. În reprezentarea gradient de mai sus $\tau(t, \lambda) = (\tau_1(t, \lambda), \dots, \tau_m(t, \lambda))$, unde $\tau_j(t, \lambda) = \varphi_j(\lambda)t + y_j(t)$, $t \in [0, T]$.

În ipotezele (i1) și (i2) există o soluție unică $\mathcal{F}^t := \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$ - adaptată $\lambda = \psi(t, x)$ care satisface ecuația integrală $\hat{x}_\varphi(t; \lambda) = x$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$.

Această soluție este generată astfel încât să verifice următoarea ecuație cu derivate parțiale neliniară stocastică, ce conține salturi

$$(2.2.2) \quad \begin{cases} d_t \psi(t, x) + [\partial_x \psi(t, x)] \left[\sum_{j=1}^m \varphi_j(\psi(t, x)) f_j(x) \right] dt + \\ \quad + \sum_{j=1}^m \partial_x \psi(t, x) g_j(x) \widehat{dw}_j(t) = 0, \quad t \in (\theta_i, \theta_{i+1}); \\ \psi(\theta_i, x) = F(-\delta y(\theta_i)) [\psi(\theta_i-, x)], \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\}, \end{cases}$$

unde integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\cdot}$ ” se calculează astfel

$$h_j(t, x) \widehat{dw}_j(t) = -\frac{1}{2} \partial_x h_j(t, x) g_j(x) dt + h_j(t, x) \cdot dw_j(t)$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ ”. Problemele pe care le vom studia se bazează pe ecuațiile cu derivate parțiale (2.2.2) considerate, asociate cu soluțiile lor în sens slab (vezi Observația 2.2.3).

Problema (III)

(a) În ipotezele (i1) și (12) există o soluție unică și $\mathcal{F}^t := \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$ -adaptată $\lambda = \psi(t, x)$ care satisface ecuația curent

$$(2.2.3) \quad \begin{cases} \widehat{x}_\varphi(t, \lambda) = x, \\ t \in [0, T], \quad \psi(0, x) = x, \quad x \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

(b) Descriem evoluția funcționalei

$$u(t, x) = h(\psi(t, x)), \quad h \in (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n),$$

care include $u_k(t, x) = \psi_k(t, x)$, $k \in \{1, \dots, n\}$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$, în care sunt implicate soluțiile ecuațiilor (2.2.2) considerate în sens slab (vezi Observația 2.2.3).

Problema (IV)

Utilizând soluția fundamentală $\{\lambda = \psi(t, x)\}$, descriem evoluția valorii medii condiționate

$$(2.2.4) \quad v_i(t, x) = E_1 \{h(z_\psi(T; t, x)) \mid \psi(t, x)\}, \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad i = \overline{0, N-1},$$

unde $h \in C_p^2(\mathbb{R}^n)$, iar $C_p^2(\mathbb{R}^n)$ reprezintă spațiul funcțiilor continuu diferențiabile de ordinul doi astfel încât $h, \partial_{x_i} h, \partial_{x_i x_j}^2 h$, $i, j \in \{1, \dots, n\}$, satisfac o condiție de creștere polinomială.

Aici $\{z_\psi((s; t, x) : s \in [t, T])\}$ este soluția unică a ecuației diferențiale stochastice non-markoviene

$$(2.2.5) \quad \begin{cases} dz_s = \sum_{j=1}^m f_j(z(s-)) [\varphi_j(\psi(t, x)) ds + \delta y_j(s)] + \sum_{j=1}^m g_j(z(s-)) \circ dw_j(s); \\ z(t) = x, \quad s \in [t, T]. \end{cases}$$

Soluția unică a ecuațiilor curent (2.2.3) presupune reprezentarea gradient a lui $\{\hat{x}_\varphi(t, \lambda)\}$ și aceasta va fi stabilită în următoarea leamnă.

Lema 2.2.1. *Presupunem că ipoteza (i1) este adevărată. Atunci curentul stochastic $\{\hat{x}_\varphi(t, \lambda) : t \in [0, T]\}$ cu salturi nemărginite generat de ecuația diferențială stochastica (2.2.1) poate fi reprezentat astfel*

$$(2.2.6) \quad \hat{x}_\varphi(t, \lambda) = F(\tau(t, \lambda)) \circ G(w(t))[\lambda] = G(w(t)) \circ F(\tau(t, \lambda))[\lambda],$$

unde $\tau(t, \lambda) = (\tau_1(t, \lambda), \dots, \tau_m(t, \lambda))$, $\tau_j(t, \lambda) = t\varphi_j(\lambda) + y_j(t)$, $t \in [0, T]$.

Următorul pas constă în găsirea aplicației inverse a difeomorfismului $\lambda \rightarrow \hat{x}_\varphi(t, \lambda)$, adică să rezolvăm ecuația $\hat{x}_\varphi(t, \lambda) = x$ în raport cu necunoscuta λ . Ținând cont de formula (2.2.6) și de proprietățile curenților F_j , G_j (care sunt păstrate de F și G), aceasta este echivalentă cu ecuația

$$F(\tau(t, \lambda))[\lambda] = G(-w(t))(x) := \hat{z}(t, x).$$

Considerăm mai întâi ecuația $F(\tau(t, \lambda))[\lambda] = z$, pentru $t \in [0, T]$ arbitrar și $z \in \mathbb{R}^n$, care poate fi rescrisă astfel

$$(2.2.7) \quad F(-\tau(t, \lambda))[z] = \lambda.$$

Lema 2.2.2. *Preupunem că ipotezele (i1) și (i2) sunt îndeplinite. Atunci ecuația (2.2.7) admite soluție unică dată de aplicația netedă pe porțiuni*

$$\hat{\psi}(t, z) \in C^{1,2}([\theta_i, \theta_{i+1}) \times \mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n), \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\},$$

astfel încât

$$(2.2.8) \quad \left| \hat{\psi}(t, z) - z \right| \leq \frac{K}{1-\rho} \left(\sum_{j=1}^m |\varphi_j(z)| T + |y_j(t-)| \right), \quad t \in [0, T], \quad z \in \mathbb{R}^n.$$

În plus, sunt satisfăcute următoarele ecuații integrale

$$(2.2.9) \quad \begin{cases} \hat{\psi}(t, z) = \hat{V}(t, z; \hat{\psi}(t-, z)), \\ \hat{\psi}(t-, z) = \hat{V}(t-, z; \hat{\psi}(t-, z)), \quad t \in [0, T], \end{cases}$$

unde $\widehat{V}(t, z; \lambda) := F(-\tau(t, \lambda))[z]$ și $\{\widehat{\psi}(t, z)\}$ este unica soluție care satisface ecuațiile Hamilton-Jacobi

$$(2.2.10) \quad \begin{cases} \partial_t \widehat{\psi}(t, z) + [\partial_z \widehat{\psi}(t, z)] \left(\sum_{j=1}^m f_j(z) \varphi_j(\widehat{\psi}(t, z)) \right) = 0, & t \in (\theta_i, \theta_{i+1}); \\ \widehat{\psi}(\theta_i, z) = F(-\delta y(\theta_i)) [\widehat{\psi}(\theta_i-, z)], & i \in \{0, 1, \dots, N-1\}; \\ \widehat{\psi}(0, z) = z \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Demonstrație Construim șirul de aproximări

$\{\lambda_k(t, z)\}_{k \geq 0}$ astfel

$$(2.2.11) \quad \lambda_0(t, z) = z, \quad \lambda_{k+1}(t, z) = \widehat{V}(t, z; \lambda_k(t-, z))$$

cu proprietățile

$$\begin{aligned} |\lambda_{k+1}(t, z) - \lambda_k(t, z)| &\leq \rho^k |\lambda_1(t-, z) - \lambda_0(t-, z)|; \\ \lambda_{k+1}(t-, z) &= \widehat{V}(t-, z; \lambda_k(t-, z)), \quad k \geq 0, \quad t \in [0, T], \quad z \in \mathbb{R}^n. \end{aligned}$$

Soluția unică a ecuației (2.2.7) se obține prin trecere la limită în (2.2.11) după $k \rightarrow \infty$, adică $\widehat{\psi}(t, z) = \lim_{k \rightarrow \infty} \lambda_k(t, z)$.

Mai departe, ținând cont de ipoteza (12) se aplică teorema de punct fix a lui Banach.

Observația 2.2.1. Ecuația curent (2.2.2) (vezi Problema (III)) are soluție unică $\lambda = \psi(t, x)$ care poate fi reprezentată astfel $\psi(t, x) = \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x))$, unde reamintim că $\widehat{z}(t, x) := G(-w(t))[x]$, $t \in [0, T]$ este un process continuu și $\mathcal{F}_1^t$ -adaptat. Mai mult, aplicația $\psi(t, x)$ este netedă în raport cu $t \in (\theta_i, \theta_{i+1})$, $x \in \mathbb{R}^n$ și este $\mathcal{F}^t := \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$ -adaptată, pentru x fixat.

Observația 2.2.2. Observăm că

$$H(p, x) := G_1(-t_1) \circ \dots \circ G_m(-t_m)[x], \quad p = (t_1, \dots, t_m) \in \mathbb{R}^m$$

este soluție a următoarelor ecuații Hamilton-Jacobi

$$(2.2.12) \quad \partial_{t_i} H(p, x) + \partial_x H(p, x) g_i(x) = 0, \quad i \in \{1, \dots, m\}.$$

Demonstrăm această formulă pentru $m = 1$. Evident $H_1(t, G_1(t, x)) = x$ și diferențiind în raport cu t obținem

$$\partial_t H_1(t, G(t, x)) + [\partial_x H_1(t, G_1(t, x))] g_1(G_1(t, x)) = 0.$$

Înlocuind x cu $H_1(t, x)$ obținem ecuația (2.2.12).

Observația 2.2.3. Evoluția procesului $\widehat{z}(t, x) = G(-w(t))[x] \stackrel{\text{not}}{=} H(w(t), x)$, $t \in [0, T]$ se obține aplicând regula de derivare stohastică și utilizând (2.2.12).

Aplicând direct regula de derivare stohastică va rezulta procesul

$$(2.2.13) \quad \widehat{z}_N(t, x) = H(w(t \wedge \tau_N), x), \quad t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^n,$$

care este semimartingal și unde $\tau_N = \inf \{t \in (0, T] : |w(t)| \geq N\}$, $N \geq 1$, este un șir crescător de timpi de stopare care satisface $\lim_{N \rightarrow \infty} \tau_N = T$.

Obținem următoarea ecuație diferențială stohastică

$$\begin{cases} d_t \widehat{z}_N = \sum_{j=1}^m \chi_{\tau_N}(t) \partial_{t_j} H(w(t), x) \circ dw_j(t), \quad t \in [0, T]; \\ \widehat{z}_N(0, x) = x, \end{cases}$$

unde $\chi_{\tau_N}(t) = 1$ pentru $\tau_N \geq t$ și $\chi_{\tau_N}(t) = 0$, pentru $\tau_N < t$.

Aici integrala Fisk-Stratonovich „ $\circ$ ” se calculează astfel

$$h^N(w(t), x) \circ dw_j(t) = \frac{1}{2} \partial_{t_j} h^N(w(t), x) dt + h^N(w(t), x) \cdot dw_j(t)$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ ”.

Pe de altă parte, utilizând ecuațiile Hamilton-Jacobi (2.2.12) (vezi Remarca 2.2.2), ecuația diferențială stohastică satisfăcută de $\{\widehat{z}_N(t, x)\}$ se rescrie ca o ecuație cu derivate parțiale stohastică liniară

$$(2.2.14) \quad \begin{cases} d_t \widehat{z}_N(t, x) + \sum_{j=1}^m \chi_{\tau_N}(t) [\partial_x \widehat{z}_N(t, x) g_j(x)] \widehat{\circ} dw_j(t) = 0, \quad t \in [0, T]; \\ \widehat{z}_N(0, x) = x, \quad \lim_{N \rightarrow \infty} \widehat{z}_N(t, x) = \widehat{z}(t, x), \quad t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Aici integrala Fisk-Stratonovich „ $\widehat{\circ}$ ” este calculată astfel

$$h_j^N(t, x) \widehat{\circ} dw_j(t) = -\frac{1}{2} \partial_x h_j^N(t, x) g_j(x) dt + h_j^N(t, x) \cdot dw_j(t)$$

utilizând integrala Itô „ $\cdot$ ”.

Cum $h_j^N(t, x) := \chi_{\tau_N}(t) [\partial_x \widehat{z}_N(t, x) g_j(x)]$ și $\partial_x h_j^N(t, x)$, $t \in [0, T]$ sunt procese mărginite, integrala stohastică implicată în ecuația cu derivate parțiale stohastică (2.2.14) capătă sens pentru orice $N \geq 1$.

Reamintim că $\lim_{N \rightarrow \infty} \tau_N = T$, $\lim_{N \rightarrow \infty} \widehat{z}_N(t, x) = \widehat{z}(t, x)$ și bazându-ne pe ecuația cu derivate parțiale (2.2.14), rezultă că $\{\widehat{z}(t, x)\}$ satisface ecuația cu derivate

parțiale stocastică

$$(2.2.15) \quad \begin{cases} d_t \widehat{z}(t, x) + \sum_{j=1}^m [\partial_x \widehat{z}(t, x) g_j(x)] \widehat{dw}_j(t) = 0, \quad t \in [0, T]; \\ \widehat{z}(0, x) = x \end{cases}$$

în sens slab, unde $\{\partial_x \widehat{z}(t, x)\}$ și $\{\partial_x^2 \widehat{z}(t, x)\}$, $t \in [0, T]$ sunt doar semimartingale locale. Aceasta ne conduce la ecuația cu derivate parțiale neliniară stocastică (2.2.2) implicată în concluzia (2.2.3) a Problemei (III). Mai precis, soluția unică $\lambda = \psi(t, x)$ a ecuațiilor curent (2.2.3) va fi dată de $\psi(t, x) = \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x))$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$ (vezi Observația 2.2.1) unde

$$\{\widehat{\psi}(t, z)\} \in C^{1,2}([\theta_i, \theta_{i+1}] \times \mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n), \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$$

este găsită în Lema 2.2.2.

Definiția 2.2.1. Spunem că $\{\psi(t, x)\}$ satisface ecuația cu derivate parțiale neliniară stocastică (2.2.2) în sens slab dacă $\psi_N(t, x) := \widehat{\psi}(t, \widehat{z}_N(t, x))$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$ (vezi $\widehat{z}_N(t, x) = H(w(t \wedge \tau_N), x)$, $N \geq 1$) satisface (2.2.2) pentru orice $t \in [0, \tau_N]$ și fiecare $N \geq 1$.

Definiția 2.2.2. Spunem că $\widehat{z}(t, x) := H(w(t), x)$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$ satisface ecuația cu derivate parțiale stocastică (2.2.15) în sens slab dacă $\widehat{z}_N(t, x) = H(w(t \wedge \tau_N), x)$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$ satisface (2.2.15) pentru orice $t \in [0, \tau_N]$ și pentru fiecare $N \geq 1$, unde $\tau_N = \inf\{t \in (0, T] : |w(t)| \geq N\}$ și $\lim_{N \rightarrow \infty} \tau_N = T$.

3.2.3 Soluții pentru Problemele (III) și (IV)

În aceleași ipoteze ca în paragraful precedent construim soluția unică $\{\lambda = \psi(t, x)\}$ a Problemei (III) care se bazează pe Lema 2.2.1 și Observația 2.2.3 din paragraful anterior.

Teorema 2.3.1. Presupunem că ipotezele (i1) și (i2) sunt îndeplinite și considerăm aplicația netedă pe porțiuni $\{\widehat{\psi}(t, z) : t \in [0, T], z \in \mathbb{R}^n\}$ construită în Lema 2.2.2. Definim procesul neted pe porțiuni și $\mathcal{F}^t := \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$ -adaptat $\psi(t, x) := \widehat{\psi}(t, \widehat{z}(t, x))$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$, unde $\widehat{z}(t, x) := H(w(t), x)$, $t \in [0, T]$, satisface ecuația cu derivate parțiale stocastică (2.2.15) în sens slab. Atunci $\{\lambda = \psi(t, x)\}$ este soluția unică a ecuației curent (2.2.3) și satisface ecuația cu derivate parțiale neliniară stocastică (2.2.2) în sens slab.

În plus, funcționala $u(t, x) := h(\psi(t, x))$, $h \in (C_b^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n)$, este netedă și verifică următoarea ecuație cu derivate parțiale în sens slab (vezi $u_N(t, x) := h(\psi_N(t, x))$ satisface (2.3.1) pentru $t \in [0, T]$ și fiecare $N \geq 1$)

$$(2.3.1) \quad \begin{cases} d_t u(t, x) + \langle \partial_x u(t, x), \sum_{j=1}^m \varphi_j(\psi(t, x)) f_j(x) \rangle dt + \\ \quad + \sum_{j=1}^m \langle \partial_x u(t, x), g_j(x) \rangle \widehat{dw}_j(t) = 0; \\ u(0, x) = h(x), \quad x \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Demonstrație. Concluziile teoremei rezultă din Lema 2.2.2 și din condițiile Cauchy (vezi (2.2.10)).

Pentru a obține concluzia (b) a Problemei (III), avem nevoie să verificăm că $u(t, x) := h(\psi(t, x))$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$, satisface ecuația cu derivate parțiale stochastică (2.3.1) în sens slab. Acest lucru va fi realizat cu aceeași strategie folosită pentru a obține că $\{\lambda = \psi(t, x)\}$ satisface ecuația cu derivate parțiale stochastică (2.2.2) în sens slab.

Observația 2.3.1. *Soluția Problemei (IV) se obține utilizând soluția ecuației diferențiale stochastice non-Markoviane (2.2.5). Mai precis, în aceleași ipoteze (i1) și (i2), rezultă*

$$(2.3.2) \quad z_\psi(T; t, x) = G(w(T) - w(t)) \circ F[(T - t)\varphi(\psi(t, x)) + y(T) - y(t)] [x]$$

pentru orice $0 \leq t < T$, $x \in \mathbb{R}^n$, unde $\{\psi(t, x)\}$ este dat în Teorema 2.3.1

Observăm că $z_\psi(T; t, x)$ din (2.3.2) și $h(z_\psi(T; t, x))$, $h \in C_p^2(\mathbb{R}^n)$ sunt funcții continue de vectorii aleatori independenți $z_1 := w(T) - w(t)$ (z_1 este independent de $F^t := \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$) și $z_2 := \psi(t, x) \in \mathbb{R}^n$ care este $\mathcal{F}^t$ -adapted.

Aceasta sugerează să calculăm valorile medii condiționate

$$(2.3.3) \quad v_i(t, x) = E_1 \{h(z_\psi(T; t, x)) \mid \psi(t, x)\}, \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n,$$

$i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$ (vezi (2.2.4) din Problema (IV)) utilizând funcționala parametrizată $u_i(t, x; \lambda)$ dată de

$$(2.3.4) \quad u_i(t, x; \lambda) = E_1 h(z_\lambda(T; t, x)), \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad \lambda \in \mathbb{R}^n.$$

Aici $z_\lambda(T; t, x)$ se obține din (2.3.2) prin înlocuirea vectorului aleator $z_2 = \psi(t, x)$ cu $\lambda \in \mathbb{R}^n$.

Utilizând (2.3.4), scriem (2.3.3) astfel

$$(2.3.5) \quad v_i(t, x) = u_i(t, x; \psi(t, x)), \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\}.$$

În plus, $\{u_i(t, x; \lambda) : t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), x \in \mathbb{R}^n\}$ satisface o ecuație parabolică de tip retrograd (ecuație Kolmogorov) pentru fiecare parametru $\lambda \in \mathbb{R}^n$ și, în particular, pentru $i = N-1$, obținem

$$(2.3.6) \quad \begin{cases} u_{N-1}(T, x; \lambda) = h(x), \quad x \in \mathbb{R}^n; \\ \partial_t u_{N-1}(t, x; \lambda) + L_\lambda(u_{N-1})(t, x; \lambda) = 0, \quad t \in [\theta_{N-1}, T), \quad x \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Aici operatorul parabolic L_λ este definit astfel

$$(2.3.7) \quad \begin{aligned} L_\lambda(u)(x) = & \langle \partial_x u(x), \sum_{j=1}^m \varphi_j(\lambda) f_j(x) \rangle + \\ & + \frac{1}{2} \sum_{j=1}^m \langle [\partial_x < \partial_x u(x), g_j(x)], g_j(x) \rangle. \end{aligned}$$

În general, $u_i(t, x; \lambda)$ satisface o ecuație Kolmogorov de forma

$$(2.3.8) \quad \begin{cases} \partial_t u_i(t, x; \lambda) + L_\lambda(u_i)(t, x; \lambda) = 0, \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n; \\ u_i(\theta_{i+1}-, x; \lambda) = E_1 h(z_\lambda(T; \theta_{i+1}-, x)), \end{cases}$$

unde $z_\lambda(T; \theta_{i+1}-; x) = F(\delta y(\theta_{i+1})) [z_\lambda(T; \theta_{i+1}, x)]$.

Concluzionăm observațiile și calculele de mai sus ca soluție pentru Problema (IV) în următoarea teoremă

Teorema 2.3.2. *(soluție pentru Problema (IV)). În ipotezele (i1) și (i2), considerăm procesul continuu pe porțiuni și $\mathcal{F}^t := \mathcal{F}_1^t \times \mathcal{F}_2$ -adaptat $\{\psi(t, x)\}$ definit în Teorema 2.3.1. Asociem funcționalele $\{v_i(t, x)\}$, $i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$ ca în (2.2.4) (vezi Problema (IV)).*

Considerăm șirul finit de ecuații parabolice de tip retrograd parametrizate și soluțiile lor $\{u_i(t, x; \lambda)\}$, $i \in \{0, 1, \dots, N-1\}$ ca în (2.3.6) – (2.3.8). Atunci soluția Problemei (IV) este dată de (vezi (2.3.5))

$$v_i(t, x) = u_i(t, x; \psi(t, x)), \quad t \in [\theta_i, \theta_{i+1}), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad i \in \{0, 1, \dots, N-1\}.$$

CAPITOLUL 4

STRATEGII AUTOFINANȚATE PENTRU O OPȚIUNE DE TIP EUROPEAN

În acest capitol este dată o teoremă de reprezentare a valorii finale neterminate pentru soluțiile unui sistem de ecuații diferențiale stochastice cu ajutorul unei soluții slabe a ecuației de tip retrograd Kolmogorov și se prezintă o aplicație la o problemă de control optimal din matematici financiare, strategia optimă fiind derivată în sens slab a soluției Kolmogorov de-a lungul soluției $x(t)$. În subcapitolul 4.2 se demonstrează rezultate de același tip dar pentru o problemă mult mai complicată de filtrare stochastică neliniară.

4.1. Strategii admisibile sub formă de feed-back pentru o opțiune de tip European

Rezultatele din acest subcapitol sunt inspirate în principal din lucrarea [27]

4.1.1. Introducere

Pentru o funcție Lipschitz continuă $\varphi(x) : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ care admite gradient în sens slab $\partial_x \varphi(x) : \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}^d$ asociem variabila aleatoare $\varphi(x(T))$, unde $x(t)$, $t \in [0, T]$, este soluția unui sistem diferențial stochastic cu coeficienți funcții Lipschitz continue și coeficienții de difuzie funcții continuu diferențiabile de ordinul I. Aceasta arată că variabila aleatoare $\varphi(x(T))$ poate fi reprezentată ca valoare finală $S(T, x(T)) = \varphi(x(T))$ utilizând funcția continuă $S(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ care admite gradient în sens slab $\partial_x S(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}^d$ și $S(t, x(t))$, $t \in [0, T]$ satisface un sistem de ecuații diferențiale stochastice de ordinul 1 (diferențiala stochastică $d_t[S(t, x(t))] = \text{hamiltonian stochastic}$).

Autorii consideră un sistem markovian de forma:

$$(1.1.1) \quad \begin{cases} d_t x = f(t, x)dt + \sum_{k=1}^m g_k(t, x)dw_k(t), & t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^d \\ x(0) = x_0, \end{cases}$$

unde $w(t) = (w_1(t), \dots, w_m(t))$ este un proces Wiener standard m -dimensional peste spațiul de probabilitate filtrat $\{\Omega, \mathcal{F}, \mathbb{P}; \{\mathcal{F}_t\}, \uparrow\}$ și $f(t, \cdot)$, $g_k(t, \cdot)$, $k = \overline{1, m}$ sunt funcții Lipschitz continue pe $\mathbb{R}^d$.

Pentru o soluție $x(t)$, $t \in [0, T]$, a lui (1.1.1) consideră funcționala:

$$(1.1.2) \quad J(x(T)) = h(x(T))$$

ca variabilă aleatoare, unde $h(x) : \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ este o funcție Lipschitz continuă și

Problema pe care autorii încearcă să o rezolve este de a reprezenta funcționala din (1.1.2) ca valoare finală $S(T, x(T)) = h(x(T))$ utilizând o funcție $S(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ diferențiabilă în sens slab astfel încât procesul stocastic $S(t, x(t))$, $t \in [0, T]$ este obținut din următoarea ecuație diferențială stocastică liniară de ordinul 1:

$$(1.1.3) \quad \begin{aligned} S(t, x(t)) = S(0, x_0) &+ \int_0^t \langle \partial_x S(s, x(s)), f(s, x(s)) \rangle ds + \\ &+ \sum_{k=1}^m \int_0^t \langle \partial_x S(s, x(s)), g_k(s, x(s)) \rangle dw_k(s), \quad t \in [0, T]. \end{aligned}$$

Ecuația din (1.1.3) poate fi asociată cu funcția valoare $V_\theta(t)$, $t \in [0, T]$, scrisă pentru o strategie admisibilă în piața financiară și pentru exprimarea principiului Pontryagin de optimalitate pentru probleme de control stocastic unde driftul $f(t, x)$ depinde de parametrul $\omega \in \Omega$ implicat în funcțiile de control. O soluție pentru (1.1.3) se găsește cu condiția să rezolvăm în sens slab următorul sistem de ecuații retrograde Kolmogorov:

$$(1.1.4) \quad \begin{cases} \partial_t S(t, x) + \frac{1}{2} Tr \frac{\partial^2 S}{\partial x^2}(t, x) a(t, x) = 0, & t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^d \\ S(t, x) = h(x) \end{cases}$$

unde matricea $(d \times d)$, $a(t, x) = \sum_{k=1}^m (g_k g_k^*)(t, x)$ este pozitiv definită.

În cazul în care $h(x)$, $x \in \mathbb{R}^d$, este doar funcție Lipschitz și matricea $a(t, x)$ nu este strict pozitivă, rezolvăm ecuația (1.1.4) în sens slab și definim o familie de funcții netede $\{S^\varepsilon(\cdot)\}_{\varepsilon>0} \subseteq C^{1,2}([0, T] \times \mathbb{R}^d)$ care satisface ecuația parabolică:

$$(1.1.5) \quad \begin{cases} \partial_t S^\varepsilon(t, x) + \frac{1}{2} Tr \frac{\partial^2 S^\varepsilon}{\partial x^2}(t, x) a^\varepsilon(t, x) = 0, & t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^d, \\ S^\varepsilon(T, x) = h_\varepsilon(x), \\ a^\varepsilon(t, x) = \sum_{k=1}^m (g_k^\varepsilon (g_k^\varepsilon)^*)(t, x) \end{cases}$$

Aici, $g_k^\varepsilon(t, x)$, $h_t(x)$, $x \in \mathbb{R}^d$ sunt versiunile netede ale funcțiilor originale $g_k(t, x)$, $h(x)$, $x \in \mathbb{R}^d$, și ele induc existența gradientului în sens generalizat:

$$\partial_x S(t, x) = \lim_{\varepsilon \searrow 0} \partial_x S^\varepsilon(t, x), \quad (t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^d,$$

ca funcție măsurabilă Borel și care satisface o condiție de creștere polinomială în raport cu $x \in \mathbb{R}^d$. Se ține astfel că gradientul în sens slab $\partial_x S(t, x)$ poate fi calculat explicit utilizând gradientul în sens slab corespunzător $\partial_x h(x) = \lim_{\varepsilon \searrow 0} \partial_x h_\varepsilon(x)$.

4.1.2. Calcule auxiliare

În acest paragraf se reamintește definiția funcției de tip molifier $\omega_\varepsilon(x)$, $\omega_\varepsilon(x) = \varepsilon^{-d} \omega_1\left(\frac{x}{\varepsilon}\right)$, $x \in \mathbb{R}^d$, unde $\omega_1(y) = c_0 \exp\left(-\frac{1}{1-|y|^2}\right)$ pentru $|y| < 1$ și $\omega_1(y) = 0$ pentru $|y| \geq 1$. Constanta c_0 poate fi luată astfel încât $\int_{\mathbb{R}^d} \omega_1(y) dy = 1$.

Se definește, de asemenea, versiunea netedă a funcției Lipschitz continue h prin:

$$(1.2.1) \quad h_\varepsilon(x) = \int_{\mathbb{R}^d} h(x+z) \omega_\varepsilon(z) dz = \int_{\mathbb{R}^d} h(y) \omega_\varepsilon(y-x) dy = \int_{B(x, \varepsilon)} h(y) \omega_\varepsilon(y-x) dy,$$

unde funcția originală h îndeplinește condițiile:

$$(a_1) \quad \begin{cases} |h(x)| \leq L(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}^d \\ |h(x+z) - h(x)| \leq L(x)|z|, \quad \forall z \in B(0, 1) \subseteq \mathbb{R}^d, \end{cases}$$

unde $L(x) \leq C(1 + |x|^N)$ pentru orice $x \in \mathbb{R}^d$ și $N \geq 1$ un număr natural fixat.

Se fac următoarele presupuneri: câmpurile vectoriale de difuzie $g_k(t, x)$, $k \in \{1, \dots, m\}$, sunt funcții continue în ambele variabile și continuu diferențiabile de ordinul 1 în raport cu $x \in \mathbb{R}^d$ astfel încât:

$$(a_2) \quad |\partial_i g_k(t, x)| \leq M, \quad \forall (t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^d,$$

$$\text{unde } \partial_i \varphi(t, x) = \frac{\partial \varphi}{\partial x_i}(t, x), \quad i \in \{1, \dots, d\}.$$

Se asociază ecuația aproximantă de tip retrograd (Kolmogorov)

$$(1.2.2) \quad \begin{cases} \partial_t S^\varepsilon(t, x) + \frac{1}{2} Tr \frac{\partial^2 S^\varepsilon}{\partial x^2}(t, x) a^\varepsilon(t, x) = 0, & t \in [0, T], x \in \mathbb{R}^d \\ S^\varepsilon(T, x) = h_\varepsilon(x) \\ a^\varepsilon(t, x) = \sum_{k=1}^m [(g_k^\varepsilon (g_k^\varepsilon)^*) (t, x)], \end{cases}$$

iar soluția netedă corespunzătoare este reprezentată astfel:

$$(1.2.3) \quad S^\varepsilon(t, x) = E h_\varepsilon(y_{t,x}^\varepsilon(T)),$$

unde $y_{t,x}^\varepsilon(s)$, $s \in [t, T]$, este soluția următoarei ecuații diferențiale stochastice:

$$(1.2.4) \quad \begin{cases} d_s y = \sum_{k=1}^m g_k^\varepsilon(s, y) dw_k(s), & s \in [t, T] \\ y(t) = x \end{cases}$$

pentru fiecare $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^d$ fixat, unde $g_k^\varepsilon(t, x) = \int_{\mathbb{R}^d} g_k(t, y) \omega_\varepsilon(y - x) dy$.

Utilizând presupunerea (a_2) se obține că $y_{t,x}^\varepsilon(s)$ este continuu diferențiabilă în $L_2(\Omega, \mathbb{P})$ în raport cu $x \in \mathbb{R}^d$ și, în plus, $\partial_i y_{t,x}^\varepsilon(s) = \frac{\partial}{\partial x_i} y_{t,x}^\varepsilon(s) = v_{t,x}^i(s)$, $i = \{1, \dots, d\}$, $\left(v_{t,x}^{ij}(s) = \partial_{ij}^2 y_{t,x}^\varepsilon(s) = \frac{\partial^2}{\partial x_i \partial x_j} y_{t,x}^\varepsilon(s) \right)$ sunt mărginite în $L_2(\Omega, \mathbb{P})$ uniform în raport cu $s \in [t, T]$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^d$ și $\varepsilon \in (0, 1]$.

Ecuațiile diferențiale liniare stochastice asociate cu $v_{t,x}^i$ și $v_{t,x}^{ij}$ sunt:

$$(1.2.5) \quad \begin{cases} d_s v_{t,x}^i = \sum_{k=1}^m \partial_y g_k^s(s, y_{t,x}^\varepsilon(s)) v_{t,x}^i dw_k(s) \\ v_{t,x}^i(t) = e_i, \quad s \in [t, T], \quad i \in \{1, \dots, d\} \end{cases}$$

și respectiv:

$$(1.2.6) \quad \begin{cases} d_s v_{t,x}^{ij} = \sum_{k=1}^m [\partial_y g_k^\varepsilon(s, y_{t,x}^\varepsilon(s)) v_{t,x}^{ij} + \\ + \partial_y^2 g_k^\varepsilon(s, y_{t,x}^\varepsilon(s)) v_{t,x}^i v_{t,x}^j] dw_k(s) \\ v_{t,x}^{ij}(t) = 0 \in \mathbb{R}^d, \quad s \in [t, T] \end{cases}$$

unde $\{e_1, \dots, e_d\} \subseteq \mathbb{R}^d$ este baza canonică. Pe de altă parte, funcția netedă $h_\varepsilon \in C^\infty(\mathbb{R}^d)$ definită în (1.2.1) se supune următoarelor estimări:

$$(1.2.7) \quad |h_\varepsilon(x) - h(x)| \leq \int_{B(0, \varepsilon)} |h(x+y) - h(x)| \omega_\varepsilon(y) dy \leq L(x) \varepsilon, \quad x \in \mathbb{R}^d.$$

Prin calcul se obține:

$$(1.2.8) \quad \begin{aligned} \partial_i h_\varepsilon(x) &= \int_d h(y) \partial_{x_i} \omega_\varepsilon(y - x) dy = \\ &= \int_{\mathbb{R}^d} h(y) \omega_\varepsilon(y - x) \frac{\varepsilon^2}{(\varepsilon^2 - |y - x|^2)^2} (y_i - x_i) dy \\ &= \int_{B(0, \varepsilon)} h(x+y) \omega_\varepsilon(y) \frac{\varepsilon^2}{(\varepsilon^2 - |y|^2)^2} y_i dy, \end{aligned}$$

care cu substituția $z = \frac{y}{\varepsilon}$ se rescrie astfel:

$$(1.2.9) \quad \partial_i h_\varepsilon(x) = \frac{1}{\varepsilon} \int_{\mathbb{R}^d} z_i h(x + \varepsilon z) \omega_1(z) (1 - |z|^2)^{-2} dz$$

și utilizând $\int_{\mathbb{R}^d} z_i \omega_1(z) (1 - |z|^2)^{-2} dz = 0$ (integrandul este o funcție impară în raport cu z_i) rezultă:

$$(1.2.10) \quad \partial_i h_\varepsilon(x) = \int_{B(0,1)} z_i \left[\frac{h(x + \varepsilon z) - h(x)}{\varepsilon} \right] \omega_1(z) (1 - |z|^2)^{-2} dz$$

Existența gradientului în sens slab $\partial_x h(x)$ se bazează pe următoarea ipoteză:

(a₃) Există o funcție măsurabilă Borel $h^1(x, z)$, $z \in B(0, 1)$, $x \in \mathbb{R}^d$ astfel

încât $\lim_{\varepsilon \searrow 0} \frac{h(x + \varepsilon z) - h(x)}{\varepsilon} = h'(x; z)$ pentru fiecare $x \in \mathbb{R}^d$ și $z \in B(0, 1) \subseteq \mathbb{R}^d$.

Utilizând presupunerea (a₃) și luând $\varepsilon \geq 0$ în (1.2.10), rezultă că gradientul în sens slab $\partial_x h(x)$ poate fi exprimat astfel:

$$(1.2.11) \quad \partial_i h(x) = \lim_{\varepsilon \searrow 0} \partial_i h_\varepsilon(x) = \int_{B(0,1)} z_i h^1(x; z) \omega_1(z) (1 - |z|^2)^{-2} dz$$

pentru fiecare $x \in \mathbb{R}^d$, $i \in \{1, \dots, d\}$, unde $\partial_i h_\varepsilon(x)$ și $\partial_i h(x)$ îndeplinesc următoarele condiții de mărginire:

$$(1.2.12) \quad |\partial_i h_\varepsilon(x)|, |\partial_i h(x)| \leq L(x) \cdot M_i, \quad i \in \{1, \dots, d\}, \quad x \in \mathbb{R}^d$$

cu estimarea dată de $L(x) \leq C(1 + |x|^N)$.

Un calcul similar permite ca derivatele parțiale de ordinul al doilea $\partial_{ij}^2 h_\varepsilon(x)$ să fie calculate în felul următor:

$$(1.2.13) \quad \partial_{ij}^2 h_\varepsilon(x) = \frac{1}{\varepsilon^2} \int_{B(0,1)} h(x + \varepsilon z) \omega_1(z) \left[z_i z_j (1 - |z|^2)^{-4} + 4(1 - |z|^2)^{-3} \right] dz$$

și utilizând presupunerea (a₁) se obține:

$$(1.2.14) \quad |\partial_{ij}^2 h_\varepsilon(x)| \leq \frac{1}{\varepsilon^2} (2C) (1 + |x|^N) M$$

pentru orice $x \in \mathbb{R}^d$, unde $M = \int_{B(0,1)} \omega_1(z) \left[(1 - |z|^2)^{-4} + 4(1 - |z|^2)^{-3} \right] dz$.

Din calculele de mai sus rezultă că funcția netedă $S^\varepsilon(t, x) = Eh_\varepsilon(y_{t,x}^\varepsilon(T))$ definită în (1.2.3) satisface ecuația Kolmogorov din (1.2.2) și, în plus, regula de diferențiere stochastică aplicată lui $S^\varepsilon(t, x(t))$ conduce la:

$$(1.2.15) \quad h_\varepsilon(x(T)) = S^\varepsilon(T, x(T)) = S^\varepsilon(0, x_0) + \int_0^T \langle \partial_x S^\varepsilon(t, x^\varepsilon(t)), d_t x^\varepsilon \rangle$$

pentru fiecare $\varepsilon > 0$, unde $\partial_x S^\varepsilon(t, x) = E\{[\partial_y h_\varepsilon(y_{t,x}^\varepsilon(T))]^* \partial_x y_{t,x}^\varepsilon(T)\}$, și $x = x^\varepsilon(t)$ este soluție în (1.1.1) unde originalul $g_k(t, x)$ este înlocuit prin $g_k^\varepsilon(t, x)$.

Trecând la limită pentru $\varepsilon \rightarrow 0$ în (1.2.15) se obține gradientul în sens slab $\partial_x S(t, x) = \lim_{\varepsilon \downarrow 0} \partial_x S^\varepsilon(t, x)$ care se supune condiției de creștere polinomială în raport cu $x \in \mathbb{R}^d$ și ecuația integrală din (1.2.15) devine:

$$(1.2.16) \quad h(x(T)) = S(T, x(T)) = S(0, x_0) + \int_0^T \langle \partial_x S(t, x(t)), d_t x(t) \rangle.$$

Procesul continuu $x = x(t)$, $t \in [0, T]$, este soluția sistemului stochastic (1.1.1) și funcțiile măsurabile Borel $S(t, x)$, $\partial_x S(t, x)$ sunt calculate ținând cont de formulele:

$$(1.2.17) \quad \begin{cases} S(t, x) = Eh(y_{t,x}(T)) \\ \partial_x S(t, x) = E\{[\partial_y h(y_{t,x}(T))]^* \partial_x y_{t,x}(T)\} \end{cases}$$

unde gradientul în sens slab $\partial_y h(y)$ este dat în (1.2.11) și matricea stochastică nesară $\partial_x y_{t,x}(T)$ este determinată de soluțiile din (1.2.4) și (1.2.5) utilizând originalul $\{g_k(t, x)\}$. Calculele date mai sus sunt însumate în următoarea leamă.

Lema 1.2.1. *Fie $h(x) : \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ și $g_k(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}^d$, $k = \overline{1, m}$, funcții continue date care se supun ipotezelor (a_1) , (a_2) , (a_3) . Atunci există o soluție unică netedă $S^\varepsilon \in C^{1,2}([0, T] \times \mathbb{R}^d)$ care verifică ecuația Kolmogorov de tip retrograd:*

$$(1.2.18) \quad \begin{cases} \partial_t S(t, x) + \frac{1}{2} \text{Tr} \left[\frac{\partial^2 S^\varepsilon}{\partial x^2}(t, x) a(t, x) \left(\sum_{k=1}^m g_k^\varepsilon(t, x) (g_k^\varepsilon(t, x))^* \right) \right] = 0, \\ S^\varepsilon(t, x) = h_\varepsilon(x), \quad x \in \mathbb{R}^d, \quad t \in [0, T], \quad \varepsilon > 0 \end{cases}$$

și poate fi reprezentată ca $S^\varepsilon(t, x) = Eh_\varepsilon(y_{t,x}^\varepsilon(T))$, unde versiunea netedă $h_\varepsilon(\cdot)$ este dată de (1.2.1) și procesul stochastic $y_{t,x}^\varepsilon(s)$, $s \in [t, T]$, este soluția ecuației (1.2.4) pentru fiecare $t \in [0, T]$.

Teorema 1.2.1. Fie $h(x) : \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ și $f(t, x), g_k(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d$, $k \in \{1, \dots, m\}$ date astfel încât presupunerile (a_1) , (a_2) , (a_3) sunt îndeplinite. Scriem $S(t, x) = Eh(y_{t,x}(T))$, pentru $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^d$. Atunci:

$$(1.2.19) \quad h(x(T)) = S(T, x(T)) = S(0, x_0) + \int_0^T \langle \partial_x S(t, x(t)), d_t x(t) \rangle,$$

unde $x = x(t)$, $t \in [0, T]$, este soluția ecuației (1.1.1) și gradientul în sens slab $\partial_x S(t, x) = \lim_{\varepsilon \searrow 0} \partial_x S^\varepsilon(t, x)$ este calculat ținând cont de $S^\varepsilon(t, x) = Eh_\varepsilon(y_{t,x}^\varepsilon(T))$ și $\partial_x S(t, x) = E\{[\partial_y h(y_{t,x}(T))]^* \partial_x y_{t,x}(T)\}$.

4.1.3. O aplicație

De obicei, pe piața financiară, sistemul stochastic diferențial din (1.1.1) este asociat cu componenta scalară fără risc $\chi(t)$, $t \in [0, T]$, obținută din următoarea ecuație deterministă:

$$(1.3.1) \quad \begin{cases} \frac{d\chi}{dt} = \rho(t, x(t))\chi \\ \chi_0 = 1, \quad t \in [0, T], \end{cases}$$

unde $\rho(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ este o funcție continuă și mărginită și $x = x(t)$, $t \in [0, T]$ este soluția sistemului (1.1.1). Funcția valoare:

$$(1.3.2) \quad V_\theta(t) = \theta_0(t)\chi(t) + \langle \theta(t), x(t) \rangle, \quad \forall t \in [0, T]$$

depinde de procesul stochastic $\mathcal{F}_t$ -adaptat $(\theta_0(t), \theta(t)) \in \mathbb{R}^{d+1}$ în timp ce strategia autofinanțată $\{(\theta_0(t), \theta(t)) : t \in [1, T]\}$ verifică ecuația:

$$(1.3.3) \quad V_\theta(t) = V_\theta(0) + \int_0^t \theta_0(s) d_s \chi(s) + \int_0^t \langle \theta(s), d_s(s) \rangle, \quad \forall t \in [0, T].$$

Utilizând o piață financiară normalizată:

$$(1.3.4) \quad \begin{cases} (1, \bar{x}(t)) = \xi(t) (\chi(t), x(t)) \\ \xi(t) = \chi^{-1}(t), \quad \bar{x}(t) = \xi(t)x(t) \end{cases}$$

se asociază funcția valoare corespunzătoare:

$$(1.3.5) \quad \bar{V}_\theta(t) = \xi(t)V_\theta(t) = \theta_0(t) + \langle \theta(t), \bar{x}(t) \rangle, \quad \forall t \in [0, T]$$

și pentru o strategie autofinanțată $\{(\theta_0(t), \theta(t)) : t \in [1, T]\}$ rezultă că:

$$(1.3.6) \quad \bar{V}_\theta(t) = V_\theta(0) + \int_0^t \langle \theta(s), d_s \bar{x}(s) \rangle.$$

Un contingent European de cereri se obține găsind o strategie autofinanțată $\{(\theta_0(t), \theta(t)) : t \in [0, T]\}$ astfel încât:

$$(1.3.7) \quad V_\theta(T) \geq h(x(T)), \text{ a.p.t}(P)$$

unde $h(x) : \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ este o funcție local Lipschitz continuă și $x = x(t)$, $t \in [0, T]$, este soluția sistemului (1.1.1).

Inegalitatea dintre cele două variabile aleatoare ale pieței originale este transformată într-o altă inegalitate pentru o piață normalizată astfel:

$$(1.3.8) \quad \bar{V}_\theta(T) \geq \xi(T)h(x(T)), \text{ a.p.t}(P)$$

Pornind cu ecuația (1.3.6) se exprimă variabila aleatoare $h(x(T)) = S(T, x(T))$ ca valoare finală asociată cu funcția netedă în sens slab $S(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ astfel încât:

$$(1.3.9) \quad \xi(T)h(x(T)) = \xi(T)S(T, x(T)) = S(0, x_0) + \int_0^t \langle \partial_x S(t, x(t)), d_t \bar{x}(t) \rangle.$$

În acest caz, se alege $\theta(t) = \partial_x S(t, x(t))$, $t \in [0, T]$ și inegalitatea (1.3.8) este înlocuită prin $V_\theta(0) \geq S(0, x_0)$ care este o condiție deterministă impusă valorii inițiale $\theta_0(0) \geq S(0, x_0) - \langle \theta(0), x_0 \rangle$. În acest mod, strategia admisibilă $\{(\theta_0(t), \theta(t)) : t \in [0, T]\}$ este găsită impunând condiția (1.3.8) care este echivalentă cu condiția originală de admisibilitate (1.3.7). Pentru a rezolva problema asociată cu (1.3.9) se face următoarea presupunere:

(i) $\rho(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ este o funcție continuă și mărginită care admite subdiferențială $\rho(t, x; z) = \lim_{\varepsilon \searrow 0} \frac{\rho(t, x + \varepsilon z) - \rho(t, x)}{\varepsilon}$ care este o funcție continuă și mărginită în $(t, x, z) \in [0, T] \times \mathbb{R}^d \times B(0, 1)$;

(ii) Funcția continuă $h(x) : \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ care satisface condiția de creștere polinomială $|h(x)| \leq C(1 + |x|^N)$, $\forall x \in \mathbb{R}^d$, admite subdiferențiala $h'(x; z) = \lim_{\varepsilon \searrow 0} \frac{h(x + \varepsilon z) - h(x)}{\varepsilon}$ care este o funcție continuă și care se supune condiției de creștere polinomială $|h'(x; z)| \leq C(1 + |x|^N)$, $\forall x \in \mathbb{R}^d$, $z \in B(0, 1) \subset \mathbb{R}^d$;

(iii) Câmpul vectorial $f(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}^d$ este funcție global Lipschitz continuă în raport cu $x \in \mathbb{R}^d$.

(iv) Câmpurile vectoriale $g_k(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}^d$, $k \in \{1, \dots, m\}$, sunt funcții continue care admit derivate parțiale de ordinul 1 continue și mărginite $\partial_j g_k(t, x) = \frac{\partial g_k}{\partial x_j}(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}^d$, $j \in \{1, \dots, d\}$.

Teorema 1.3.1. *Se consideră funcțiile $h(x), \rho(t, x)$ și câmpurile vectoriale $\{f, g_1, \dots, g_m\}$ sunt date astfel încât ipotezele (i) – (iv) sunt satisfăcute.*

Atunci există o funcție continuă $S(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ care admite gradient în sens slab $\partial_x S(t, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}^d$ ca funcție măsurabilă Borel și care se supune condiției de creștere polinomială $|\partial_x S(t, x)| \leq C(1 + |x|^N)$ pentru orice $x \in \mathbb{R}^d$, astfel că ecuația (1.3.9) este satisfăcută.

4.2. O problemă de filtrare stochastică neliniară

O cunoaștere incompletă a stării $x(t)$, $t \in [0, T]$ a unui sistem neliniar diferențial stochastic implică media condiționată $E\{\varphi(x(T)) \mid y^T\}$ a variabilei aleatoare $\varphi(x(T))$ dată de observațiile trecute $y^T = \{y(s) : 0 \leq s \leq T\}$, unde $\varphi(x) : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ este funcție local Lipschitz continuă. Utilizând o nouă măsura de probabilitate $\hat{P}_y(A) = \hat{J}_y(T)P(A)$ și un nou sistem dinamic stochastic care descrie evoluția $\{(\hat{x}_y(t), \xi_y(t)) \in \mathbb{R}^{n+1}; t \in [0, T]\}$, reprezentăm $E\{\varphi(x(T)) \mid y^T\}$ ca $\hat{E}_y\{\varphi(\hat{x}_y(t)) [\exp y(T) \cdot h(\hat{x}_y(T))] \xi_y(t)\}$ pentru fiecare funcție $y(\cdot) \in \hat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ cu $y(0) = 0$. În plus, funcția continuă $S(t, x; y(\cdot)) : [0, T] \times \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ este construită astfel încât $S(T, x; y(\cdot)) = \varphi(x) \exp(y(T) \cdot h(x))$ și $\xi_y(t)S(t, \hat{x}_y(t); y(\cdot))$, $t \in [0, T]$, satisface o ecuație diferențială stochastică de ordinul 1 care permite definirea unei strategii admisibile sub formă de feed-back asociată cu o piață financiară sau cu o problemă de control stochastic sub cunoașterea incompletă a variabilei de stare.

Aceste probleme au fost rezolvate și publicate în [22] [M. Marinescu și C. Vărsan, 2004, pag. 27-37].

4.2.1. Introducere

Considerăm sistemul diferențial stochastic de forma

$$(2.1.1) \quad \begin{cases} d_t x = f(x)dt + \sum_{i=1}^m g_i(x)dw_i(t), & x(0) = x_0, \quad x \in \mathbb{R}^n \\ d_t y = h(x)dt + dv(t), & y(0) = 0, \quad y \in \mathbb{R}^d, \quad t \in [0, T] \end{cases}$$

unde $(w(t), v(t)) \in \mathbb{R}^{m+d}$ este procesul Wiener standard pe spațiul de probabilitate complet filtrat $\{\Omega, \mathcal{F}, \mathbb{P}; \{\mathcal{F}_t\} \uparrow\}$ și f, g_i, h sunt funcții Lipschitz continue, $i \in \{1, \dots, m\}$.

Dinamica procesului stochastic continuu $\hat{x}_y(t)$, $t \in [0, T]$, se calculează ca un estimator recursiv finit dimensional pentru $y \in \hat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ fixat descris de

$$(2.1.2) \quad d_t \hat{x} = \hat{f}(\hat{x}, y(t))dt + \sum_{i=1}^m g_i(\hat{x}) \cdot dw_i(t), \quad \hat{x}(0) = x_0, \quad \hat{x} \in \mathbb{R}^n, \quad t \in [0, T],$$

unde noul drift $\widehat{f}(x, y)$ este de forma

$$(2.1.3) \quad \widehat{f}(x, y) = f(x) - \sum_{i=1}^m (\alpha_i(x) \cdot y) g_i(x),$$

pentru $\alpha_i(x) = ((g_i(x) \cdot \partial_x h_1(x)), \dots, (g_i(x) \cdot \partial_x h_d(x)))$, $i \in \{1, \dots, m\}$, cu condiția $h \in C_0^4(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^d)$ (continuu diferențiabilă de ordinul patru cu suport compact). Aici spațiul $\widehat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ constă în funcțiile continue cu $y(0) = 0$. Ecuațiile (2.1.2) și (2.1.3) se bazează pe rescrierea mediei condiționate $E\{\varphi(x(t))|y^t\}$, $t \in [0, T]$, în raport cu o nouă măsură de probabilitate $\widehat{P}_y(A) = \widehat{J}_y(T)P(A)$ de forma (vezi [31])

$$(I) \quad E\{\varphi(x(t))|y^t\} = \widehat{E}_y \left\{ \varphi(\widehat{x}_y(t)) [\exp y(t) \cdot h(\widehat{x}_y(t))] \left[\exp \int_0^t e(y(s), \widehat{x}_y(s)) ds \right] \right\},$$

pentru fiecare $y \in \widehat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ și $t \in [0, T]$. Martingalul continuu $\widehat{J}_y(t)$, $t \in [0, T]$, și funcția scalară $e(y, x)$ sunt date de

$$\widehat{J}_y(t) = \exp - \left[\sum_{i=1}^d \int_0^t h_i(\widehat{x}_y(s)) dv_i(s) + \frac{1}{2} \int_0^t |h(\widehat{x}_y(s))|^2 ds \right],$$

$$e(y, x) = \frac{1}{2} \langle A(x) \partial_x (y \cdot h(x)), \partial_x (y \cdot h(x)) \rangle - (y \cdot Lh(x)) - \frac{1}{2} |h(x)|^2.$$

Aici operatorul diferențial de ordinul al doilea $Lh(x) = (Lh_1(x), \dots, Lh_d(x))$ este definit astfel

$$Lh_j(x) = (\partial_x h_j(x) \cdot f(x)) + \frac{1}{2} Tr \frac{\partial^2 h_j(x)}{\partial x^2}, \quad j \in \{1, \dots, d\},$$

și matricea $(n \times n)$, $A(x) = (GG^T)(x)$, pentru $G = (g_1 \dots g_m)$.

Problema pe care o considerăm constă în reprezentarea variabilei aleatoare

$$v_y(\widehat{x}_y(T)) = \varphi(\widehat{x}_y(T)) \cdot \exp(y(T) \cdot h(\widehat{x}_y(T))),$$

ca valoare finală $S(T, \widehat{x}_y(T); y(\cdot)) = v_y(\widehat{x}_y(T))$ pentru care se utilizează funcția continuă $S(t, x; y(\cdot)) : [0, T] \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, astfel încât procesul stochastic continuu $\xi_y(t)S(t, \widehat{x}_y(t); y(\cdot))$, $t \in [0, T]$ satisface următoarea ecuație diferențială stochastică de ordinul întâi

$$(II) \quad \begin{aligned} & \xi_y(t)S(t, \widehat{x}_y(t); y(\cdot)) = \\ & = S(0, x_0; y(\cdot)) + \int_0^t \langle \xi_y(s) \partial_x S(s, \widehat{x}_y(s); y(\cdot)), d_s \widehat{x}_y(s) \rangle, \quad t \in [0, T] \end{aligned}$$

unde $x = \hat{x}_y(t)$, $t \in [0, T]$, este soluția ecuației (2.1.2) pentru $y(\cdot) \in \widehat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ fixat și $\xi_y(t) = \exp \int_0^t e(y(s), \hat{x}_y(s)) ds$, $t \in [0, T]$. O soluție a ecuației (II) se găsește rezolvând în sens slab următoarea ecuație Kolmogorov de tip retrograd

$$(III) \quad \begin{cases} 0 = \partial_t S(t, x; y(\cdot)) + \frac{1}{2} Tr \left[\frac{\partial^2 S}{\partial x^2}(t, x; y(\cdot)) A(x) \right] + \\ \quad + e(y(t), x) S(t, x; y(\cdot)) \\ S(T, x; y(\cdot)) = \varphi(x) \exp(h(x) \cdot y(T)), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t \in [0, T] \end{cases}$$

pentru $y(\cdot) \in \widehat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ arbitrar fixat.

Răspunsul problemei în care sunt implicate ecuațiile (II) și (III) este dat în teoremele principale ale acestui subcapitol conținute în paragraful 4.2.3, în timp ce calculele auxiliare implicate în reprezentarea soluției în sens slab sunt date în paragraful 4.2.2.

Pentru formula explicită din (I) a se vedea referința bibliografică [31] [C. Vârsan, 1999], iar reprezentarea stochastică a soluției în sens slab care satisface ecuația parabolică (III) este dată în [9] [A. Friedman, 1975].

4.2.2. Calcule auxiliare

Pentru o funcție continuă dată $\varphi(x) : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ care satisface

$$(a_1) \quad \begin{cases} |\varphi(x)| \leq L(x) \leq C(1 + |x|^N), \quad (\forall) \quad x \in \mathbb{R}^n, \\ \text{pentru un număr natural oarecare } N, \\ |\varphi(x+z) - \varphi(x)| \leq L(x)|z|, \quad (\forall) \quad z \in B(0, 1), \quad x \in \mathbb{R}^n \end{cases}$$

asociem versiunea netedă corespunzătoare

$$(2.2.1) \quad \begin{aligned} \varphi_\varepsilon(x) &= \int_{\mathbb{R}^n} \varphi(x+z) \omega_\varepsilon(z) dz = \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} \varphi(y) \omega_\varepsilon(y-x) dy = \int_{B(x, \varepsilon)} \varphi(y) \omega_\varepsilon(y-x) dy \end{aligned}$$

Utilizând funcția de tip molifier standard $\omega_\varepsilon(x)$, $\omega_\varepsilon(x) = \varepsilon^{-n} \omega_1\left(\frac{x}{\varepsilon}\right)$, unde $\omega_1(y) = c_0 \exp \frac{1}{|y|^2 - 1}$ pentru $|y| < 1$ și $\omega_1(y) = 0$ pentru $|y| \geq 1$, iar c_0 este o constantă astfel încât $\int_{\mathbb{R}^n} \omega_1(y) dy = 1$.

Facem următoarea presupunere:

(P) câmpurile vectoriale $f(x)$, $g_k(x)$, $k \in \{1, \dots, m\}$, sunt funcții continue și continuu diferențiabile de ordinul întâi astfel încât

$$(a_2) \quad |\partial_i f(x)|, |\partial_i g_k(x)| \leq M \quad \text{pentru oricare } x \in \mathbb{R}^n.$$

Pentru fiecare $\varepsilon \in (0, 1]$ și $y(\cdot) \in \widehat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ asociem ecuația Kolmogorov de tip retrograd aproximantă

$$(2.2.2) \quad \begin{cases} \partial_t S(t, x; y(\cdot)) + \frac{1}{2} \text{Tr} \frac{\partial^2 S}{\partial x^2}(t, x; y(\cdot)) A(x) + \\ \quad + e(y(t), x) S(t, x; y(\cdot)) = 0 \\ S(T, x; y(\cdot)) = \varphi_\varepsilon(x) \exp(y(T) \cdot h(x)), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t \in [0, T] \end{cases}$$

unde matricea $(n \times n)$, $A(x)$ și funcția scalară $e(y, x)$ sunt definite în ecuația (I), iar funcția netedă h aparține lui $C_0^4(\mathbb{R}^n)$. Soluția netedă în sens slab a ecuației (2.2.2) este reprezentată astfel

$$(2.2.3) \quad S^\varepsilon(t, x; y(\cdot)) = E \left\{ \varphi_\varepsilon(z_{t,x}(T)) [\exp y(T) \cdot h(z_{t,x}(T))] \exp \int_t^T e(y(s), z_{t,x}(s)) ds \right\}$$

unde „ E ” reprezintă media în raport cu măsura de probabilitate originală $\mathbb{P}$ și $z_{t,x}(s)$, $s \in [t, T]$, este soluția următoarelor ecuații diferențiale stochastice

$$(2.2.4) \quad d_s z = \sum_{k=1}^m g_k(z) dw_k(s), \quad z(t) = x, \quad s \in [t, T],$$

pentru fiecare $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$ fixat.

Utilizând presupunerea (P) obținem că $z_{t,x}(x)$ este continuu diferențiabilă de ordinul întâi în $L_2(\Omega, \mathbb{P})$ în raport cu $x \in \mathbb{R}^n$ și, în plus,

$$\partial_i z_{t,x}(s) = \frac{\partial}{\partial x_i} z_{t,x}(s) = v_{t,x}^i(s), \quad i \in \{1, \dots, n\},$$

sunt mărginite în $L_2(\Omega, \mathbb{P})$ uniform în raport cu $s \in [t, T]$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$, și satisfac următoarele ecuații liniare

$$(2.2.5) \quad d_s v_{t,x}^i = \sum_{k=1}^m \partial_x g_k(z_{t,x}(s)) v_{t,x}^i dw_k(s), \quad v_{t,x}^i(t) = e_i, \quad s \in [t, T],$$

unde $\{e_1, \dots, e_n\} \subseteq \mathbb{R}^n$ este baza canonică.

Versiunea netedă $\varphi_\varepsilon \in C^2(\mathbb{R}^n)$ satisface estimările

$$(2.2.6) \quad |\varphi_\varepsilon(x) - \varphi(x)| \leq \int_{B(0, \varepsilon)} |\varphi(x+y) - \varphi(x)| \omega_\varepsilon(y) dy \leq L(x) \varepsilon, \quad x \in \mathbb{R}^n$$

$$(2.2.7) \quad \partial_i \varphi_\varepsilon(x) = \frac{1}{\varepsilon} \int_{\mathbb{R}^n} z_i \varphi(x + \varepsilon z) \omega_1(z) (1 - |z|^2)^{-2} dz, \quad i \in \{1, \dots, n\},$$

utilizând $\int_{\mathbb{R}^n} z_i \omega_1(z) (1 - |z|^2)^{-2} dz = 0$ (integrandul este funcție impară în raport cu z_i). Ținând cont de aceste estimări rescriem (2.2.7) astfel

$$(2.2.8) \quad \partial_i \varphi_\varepsilon(x) = \int_{B(0,1)} z_i \left[\frac{\varphi(x + \varepsilon z) - \varphi(x)}{\varepsilon} \right] \omega_1(z) (1 - |z|^2)^{-2} dz, \quad i \in \{1, \dots, n\}.$$

Existența gradientului în sens slab $\partial_i \varphi(x)$, $i \in \{1, \dots, n\}$, se bazează pe următoarea ipoteză

Există o funcție măsurabilă Borel $\varphi^1(x; z)$, $x \in \mathbb{R}^n$, $z \in B(0, 1)$, astfel încât $\lim_{\varepsilon \downarrow 0} \frac{\varphi(x + \varepsilon z) - \varphi(x)}{\varepsilon} = \varphi^1(x; z)$, pentru fiecare $(x, z) \in \mathbb{R}^n \times B(0, 1)$.

Utilizând această ipoteză și trecând la limită în (2.2.8) după $\varepsilon \rightarrow 0$ obținem gradientul în sens slab $\partial_x \varphi(x)$ exprimat astfel

$$(2.2.9) \quad \partial_i \varphi(x) = \lim_{\varepsilon \downarrow 0} \partial_i \varphi_\varepsilon(x) = \int_{B(0,1)} z_i \varphi^1(x; z) \omega_1(z) [1 - |z|^2]^{-2} dz,$$

pentru fiecare $x \in \mathbb{R}^n$, $i \in \{1, \dots, n\}$, și obținem următoarea condiție de creștere polinomială

$$(2.2.10) \quad |\partial_i \varphi_\varepsilon(x)|, |\partial_i \varphi(x)| \leq L(x) M_i, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad i \in \{1, \dots, n\},$$

unde $L(x) \leq C(1 + |x|^N)$ (vezi (a_1)).

Putem să formulăm calculele de mai sus ca

Lema 2.2.1. Fie $\varphi(x) : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ și $f(x)$, $g_k(x) : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$, $k \in \{1, \dots, m\}$, date astfel încât presupunerile $(a_1) - (a_3)$ sunt îndeplinite. Fie $h \in C_0^4(\mathbb{R}^n)$, $y(\cdot) \in \widehat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ fixat și definim funcția continuă $S^\varepsilon(t, x; y(\cdot))$, $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$, ca în (2.2.3) unde $e(y, x)$ este asociată cu ecuația (I). Atunci există o funcție continuă $\partial_x S^\varepsilon(t, x; y(\cdot)) : [0, T] \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ care satisface o condiție de creștere polinomială $|\partial_x S^\varepsilon(t, x; y(\cdot))| \leq C_1(1 + |x|^N)$ pentru oricare $t \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$, $\varepsilon \in (0, 1]$.

În plus, funcția gradient în sens slab

$$\partial_x S(t, x; y(\cdot)) = \lim_{\varepsilon \downarrow 0} \partial_x S^\varepsilon(t, x; y(\cdot)), \quad t \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^n.$$

asociată cu

$$S(t, x; y(\cdot)) = E \left\{ \varphi(z_{t,x}(T)) [\exp y(T) h(z_{t,x}(T))] \exp \int_t^T e(y(s), z_{t,x}(s)) ds \right\}$$

există ca funcție măsurabilă Borel și satisface o condiție de creștere polinomială $|\partial_x S(t, x; y(\cdot))| \leq C_2(1 + |x|^N)$.

Ecuția Kolmogorov de tip retrograd (2.2.2) a fost asociată cu soluția în sens slab exprimată în (2.2.3). Câmpurile vectoriale $f(x)$, $g_k(x)$, $k \in \{1, \dots, m\}$, sunt numai continuu diferențiabile de ordinul întâi (vezi (I)) și aceasta este principala restricție în asimilarea funcției $S^\varepsilon(t, x; y(\cdot))$ definită în (2.2.3) ca soluția clasică a ecuației (2.2.2). Semnificația soluției în sens slab asociată cu (2.2.2) este dată în următoarea leamnă.

Lema 2.2.2. Fie $\varphi, h \in C(\mathbb{R}^n; \mathbb{R})$ și $f, g_k \in C(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$, $k \in \{1, \dots, m\}$, date astfel încât presupunerile din lema 2.2.1 sunt satisfăcute. Pentru $\delta \in (0, 1]$ definim f^δ și g_k^δ , $k \in \{1, \dots, m\}$, versiunile netede ale funcțiilor f și g_k utilizând funcții de tip molifier standard $\omega_\delta(x)$, $x \in \mathbb{R}^n$. Notăm $e^\delta(y, x)$ și $z_{t,x}^\delta(s)$, $s \in [t, T]$, funcțiile corespunzătoare. Definim

$$S_\delta^\varepsilon(t, x; y(\cdot)) = E \left\{ \varphi_\varepsilon(z_{t,x}^\delta(T)) [\exp y(T) \cdot h(z_{t,x}^\delta(T))] \left[\exp \int_t^T e^\delta(y(s), z_{t,x}^\delta(s)) ds \right] \right\}$$

pentru $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$. Atunci $S_\delta^\varepsilon \in C^{1,2}([0, T] \times \mathbb{R}^n; \mathbb{R})$ și

$$(c_1) \quad \lim_{\delta \downarrow 0} S_\delta^\varepsilon(t, x; y(\cdot)) = S^\varepsilon(t, x; y(\cdot)), \quad \lim_{\delta \downarrow 0} \partial_x S_\delta^\varepsilon(t, x; y(\cdot)) = \partial_x S^\varepsilon(t, x; y(\cdot))$$

pentru orice $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$, unde $S^\varepsilon(t, x; y(\cdot))$ este definită în Lema 2.2.1;

$$(c_2) \quad \begin{cases} \partial_t S_\delta^\varepsilon(t, x; y(\cdot)) + \frac{1}{2} Tr \frac{\delta^2 S_\delta^\varepsilon}{\partial x^2}(t, x; y(\cdot)) A^\delta(x) + \\ \quad + e^\delta(y(t), x) S_\delta^\varepsilon(t, x; y(\cdot)) = 0 \\ S_\delta^\varepsilon(T, x; y(\cdot)) = \varphi_\varepsilon(x) \exp(y(T) \cdot h(x)), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t \in [0, T] \end{cases}$$

unde $A^\delta(x) = (G^\delta(G^{\delta,T})(x))$ și $G^\delta(x) = (g_1^\delta(x), \dots, g_m^\delta(x))$.

Scopul principal este să reprezentăm variabila aleatoare

$$\xi_y(T) \varphi(\hat{x}_y(T)) \cdot \exp y(T) \cdot h(\hat{x}_y(T)) = v_y(T)$$

care apare în (I), utilizând ecuația diferențială stochastică de ordinul întâi definită în (II). Această reprezentare se obține utilizând soluțiile în sens slab $S_\delta^\varepsilon(t, x; y(\cdot))$ introduse în Lema 2.2.2.

Lema 2.2.3. Fie $h \in C_0^4(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^d)$, $\varphi \in C(\mathbb{R}^n; \mathbb{R})$ și $f, g_k \in C(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ date astfel încât preupunerile $(a_1) - (a_3)$ sunt satisfăcute. Pentru fiecare $\varepsilon, \delta \in (0, 1]$ și $y \in \widehat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ fixat definim

$$S_\delta^\varepsilon(t, x; y(\cdot)) = EL_\varepsilon^\delta(t, z_{t,x}^\delta(\cdot)), \quad (t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$$

ca în Lema 2.2.2 și notăm $\xi_y^\delta(t) = \exp \int_0^t e^\delta(y(s), \widehat{x}_y(s)) ds$, $t \in [0, T]$. Atunci

$$\begin{aligned} \xi_y^\delta(T) \varphi_\varepsilon(\widehat{x}_y(T)) \cdot \exp y(T) \cdot h(\widehat{x}_y(T)) &= \xi_y^\delta(T) S_\delta^\varepsilon(T, \widehat{x}_y(T); y(\cdot)) = \\ &= S_\delta^\varepsilon(0, x_0; y(\cdot)) + \int_0^T \langle \xi_y^\delta(t) \cdot \partial_x S_\delta^\varepsilon(t, \widehat{x}_y(t); y(\cdot)), d_t \widehat{x}_y(t) \rangle, \end{aligned}$$

unde $\widehat{x}_y(t)$, $t \in [0, T]$, este soluția ecuației (2.1.2).

4.2.3. Rezultat principal

Bazându-ne pe concluzia lemei 2.2.3 se obține ecuația diferențială stochastică de ordinul întâi (II) și, în particular, media condiționată $E\{\varphi(x(T))|y^T\}$ care satisface ecuația (I) capătă expresia explicită corespunzătoare.

Teorema 2.3.1. Fie $h \in C_0^4(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^d)$, $\varphi \in C(\mathbb{R}^n; \mathbb{R})$ și $f, g_k \in C(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ date astfel încât presupunerile $(a_1) - (a_3)$ sunt satisfăcute. Notăm

$$S(t, x; y(\cdot)) = E\varphi(z_{t,x}(T))[\exp(y(T) \cdot h(z_{t,x}(T)))] \left[\exp \int_t^T e(y(s), z_{t,x}(s)) ds \right]$$

pentru fiecare $y(\cdot) \in \widehat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ fixat și $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$, unde $z_{t,x}(s)$, $s \in [t, T]$, este soluția ecuației (2.2.4). Atunci $S(t, x; y(\cdot)) : [0, T] \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ este funcție continuă care satisface

$$S(T, x; y(\cdot)) = \varphi(x) \exp(y(T) \cdot h(x)), \quad x \in \mathbb{R}^n$$

și

$$|S(t, x; y(\cdot))| \leq C_y^0(1 + |x|^N) \quad (\forall) x \in \mathbb{R}^n, \quad t \in [0, T],$$

unde $C_y^0 > 0$ depinde de $y(\cdot)$.

Gradientul în sens slab $\partial_x S(t, x; y(\cdot)) : [0, T] \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$, există ca funcție măsurabilă Borel, care satisface o condiție de creștere polinomială $|\partial_x S(t, x; y(\cdot))| \leq C_y^1(1 + |x|^N)$, $(\forall) x \in \mathbb{R}^n$, $t \in [0, T]$.

Obținem reprezentarea:

$$(2.3.1) \quad \begin{aligned} \xi_y(t)S(t, \hat{x}_y(t); y(\cdot)) &= S(0, x_0; y(\cdot)) + \\ &+ \int_0^t \langle \xi_y(s) \partial_x S(s, \hat{x}_y(s); y(\cdot)), d_s \hat{x}_y(s) \rangle, \end{aligned}$$

pentru orice $t \in [0, T]$, unde $\hat{x}_y(t)$, $t \in [0, T]$, este soluția ecuației (2.1.2) și $\xi_y(t) = \exp \int_0^t e(y(s), \hat{x}_y(s)) ds$, $t \in [0, T]$, pentru $e(y, x)$ definită în (I) și fiecare $y(\cdot) \in \hat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$ fixat.

Utilizând reprezentarea (I) pentru $t = T$, rescriem media condiționată $E\{\varphi(x(T))|y^T\}$ astfel

$$(2.3.2) \quad E\{\varphi(x(T))|y^T\} = \hat{E}_y \xi_y(T) S(T, \hat{x}_y(T); y(\cdot)),$$

unde $\xi_y(t)S(t, \hat{x}_y(t); y(\cdot))$, $t \in [0, T]$, satisface ecuația diferențială stochastică (2.3.1) din Teorema 2.3.1. Sistemul stochastic (2.1.1) poate descrie evoluția pentru o piață financiară. Concluziile din Teorema 2.3.1 și reprezentarea din (2.3.2) pot fi asociate cu funcția valoare

$$(2.3.3) \quad V_\theta^y(t) = \hat{E}_y[\theta_0^y(t) + \langle \theta^y(t), \hat{x}_y(t) \rangle],$$

pentru fiecare $y(\cdot) \in \hat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$, unde $\theta_0^y(t)$, $t \in [0, T]$, este definit astfel încât

$$(2.3.4) \quad V_\theta^y(t) = V_\theta^y(0) + \hat{E}_y \left[\int_0^t \langle \theta^y(s), d_s \hat{x}_y(s) \rangle \right], \quad t \in [0, T].$$

În plus, $\theta_0^y(0)$ și $\{\theta^y(t) \in \mathbb{R}^n : t \in [0, T]\}$ au fost determinate astfel încât funcția valoare la momentul $t = T$ satisface

$$(2.3.5) \quad V_\theta^y(T) \geq E\{\varphi(x(T))|y^T\} = \hat{E}_y \xi_y(T) S(T, \hat{x}_y(T); y(\cdot))$$

pentru fiecare $y(\cdot) \in \hat{C}([0, T]; \mathbb{R}^d)$, unde $V_\theta^y(T)$ este exprimat ca în (2.3.4).

Vom defini o strategie admisibilă $\{(\theta_0^y(t), \theta^y(t)) \in \mathbb{R}^{n+1} : t \in [0, T]\}$ asociată cu funcția valoare $V_\theta^y(t)$, $t \in [0, T]$, dată în (2.3.4) și pentru condiția Europeană exprimată ca în (2.3.5). Ca o consecință directă a teoremei 2.3.1 obținem

Teorema 2.3.2. *În ipotezele teoremei 2.3.1 există o strategie admisibilă $\{(\theta_0^y(t), \theta^y(t)) \in \mathbb{R}^{n+1} : t \in [0, T]\}$ asociată cu funcția valoare $\{V_\theta^y(t), t \in [0, T]\}$ astfel încât $\theta^y(t) = \xi_y(t) \partial_x S(t, \hat{x}_y(t); y(\cdot))$, $t \in [0, T]$, și $\theta_0^y(0)$ satisface*

$V_\theta^y(0) = \theta^y(0) + \langle \theta^y(0), x_0 \rangle \geq S(0, x_0; y(\cdot))$ unde funcția continuă $S(t, x; y(\cdot))$ este definită în teorema 2.3.1.

4.3. Strategii admisibile pentru ecuații diferențiale stochastice non-Markoviene

Considerăm câmpurile vectoriale netede $\{g_1, \dots, g_m\} \subseteq (C_0^1 \cap C^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n)$ și procesul Wiener m -dimensional standard $w(t) = (w_1(t), \dots, w_m(t)) \in \mathbb{R}^m$, $t \in [0, T]$, pe spațiul de probabilitate complet filtrat $\{\Omega, F \supseteq \{\mathcal{F}_t\}, \mathbb{P}\}$.

Pentru fiecare $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$ fixed, considerăm soluția unică $\mathcal{F}_s$ -adaptată și continuă $\{\hat{x}(s; t, x) \in \mathbb{R}^n : s \in [t, T]\}$ care satisface ecuațiile diferențiale stochastice non-Markoviene

$$(3.1) \quad \begin{cases} d_s \hat{x} = f(\hat{x}, s, x) ds + \sum_{i=1}^m g_i(\hat{x}) dw_i(s), & s \in [t, T] \\ \hat{x}(t) = x \in \mathbb{R}^n. \end{cases}$$

Aici utilizăm integrala Itô „ $\cdot$ ”.

Aplicația $f(z; s, x) : \mathbb{R}^n \times [0, T] \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ este mărginită și $\mathcal{F}_s$ -adaptată pentru fiecare $(z, x) \in \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n$ și satisface

(α) pentru fiecare $t \in [0, T]$ și $x \in \mathbb{R}^n$ fixat, $f_{x,x}(z) \stackrel{\text{def}}{=} f(z; t, x)$ este Lipschitz continuă în raport cu $z \in \mathbb{R}^n$, adică $|f_{x,x}(z'') - f_{x,x}(z')| \leq L|z'' - z'|$, pentru $z', z'' \in \mathbb{R}^n$, $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$, unde $L > 0$ este o constantă care nu depinde de $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$ și $z', z'' \in \mathbb{R}^n$.

Observația 3.1. În ipoteza (α), ecuația diferențială stochastică non-Markoviană (3.1) are soluție unică $\{\hat{x}(s; t, x) \in \mathbb{R}^n : [t, T]\} \rightarrow \mathbb{R}^n$, continuă și $\mathcal{F}_s$ -adaptată, pentru fiecare $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$.

O strategie $\theta = \{\nu_0(s; t, x), \nu(s; t, x)\} \in \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n$, $s \in [t, T]$ este o pereche de procese continue și $\mathcal{F}_s$ -adaptate pentru care funcția valoare corespunzătoare este definită astfel

$$(3.2) \quad V_\theta(s; t, x) = \nu_0(s; t, x) + \langle \theta(t, w), x(t, w) \rangle, \quad s \in [t, T].$$

Pentru $\varphi \in C(\mathbb{R}^n)$ fixat, o strategie $\{\theta\}$ satisface condiția Europeană dacă

$$(3.3) \quad V_\theta(T; t, x) \geq \varphi(\hat{x}(T, t, x)), \quad x \in (P)$$

O strategie $\{\theta\}$ este admisibilă (vezi $\theta \in A_\varphi$) dacă îndeplinește condiția Europeană (3.3) pentru fiecare $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$

Căutăm o strategie admisibilă $\theta \in A_\varphi$, pentru care componenta scalară $\{\nu_0(s; t, x)\}$, $s \in [t, T]$ este aleasă astfel încât sunt verificate următoarele ecuații

$$(3.4) \quad V_\theta(s; t, x) = V_\theta(t; t, x) + \int_t^x \langle \nu(\sigma; t, x); d_\sigma \widehat{x}(\sigma; t, x) \rangle, \quad s \in [t, T]$$

pentru fiecare $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$ fixat.

Ecuațiile integrale (3.4) sunt adevărate dacă și numai dacă $\{\nu_0\}$ satisface ecuațiile integrale corespunzătoare

$$(3.5) \quad \begin{aligned} \nu_0(s; t, x) &= \nu_0(t; t, x) + \langle \nu(t; t, x), x \rangle + \\ &+ \int_x^s \langle \nu(\sigma; t, x); d_\sigma \widehat{x}(\sigma; t, x) \rangle - \langle \nu(s; t, x); \widehat{x}(s; t, x) \rangle, \quad s \in [t, T] \end{aligned}$$

pentru fiecare $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$ fixat.

Observația 3.2. Ecuațiile integrale (3.4) sugerează că $\{\nu \in \mathbb{R}^n\}$ (componenta vectorială aleatoare a strategiei admisibile $\theta \in A_\varphi$) poate fi determinată utilizând inegalitățile integrale (3.4) și (3.5).

În plus, aceasta poate fi determinată utilizând componenta admisibilă $\{\nu \in \mathbb{R}^n\}$ in forma feed-back

$$(3.6) \quad \nu_0(s; t, x) = v(s, \widehat{x}(s; t, x)), \quad s \in [t, T], \quad (t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n,$$

unde $v(s, x) = \partial_x u(s, x)$ și $\{u(s, x), s \in]0, T], x \in \mathbb{R}^n\}$ satisface următoarea ecuație parabolică de tip retrograd (ecuația Kolmogorov)

$$(3.7) \quad \begin{cases} \partial_s u(s, x) + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m \langle \partial_x^2 u(s, x) g_i(x), g_i(x) \rangle = 0, & s \in [0, T], x \in \mathbb{R}^n, \\ u(t, x) = \varphi(x). \end{cases}$$

O soluție a ecuației Kolmogorov $\{u(s, x), s \in]0, T], x \in \mathbb{R}^n\}$ poate fi definită astfel

$$(3.8) \quad u(s, x) = E\varphi(z(T; s, x)), \quad s \in [0, T], \quad x \in \mathbb{R}^n,$$

unde $\{z(\sigma; s, x); \sigma \in [s, T]\}$ este soluția unică a ecuației diferențiale stochastice Markoviană redusă

$$(3.9) \quad \begin{cases} d_\sigma(z) = \sum_{i=1}^m g_i(z) \cdot dw_i(\sigma), & \sigma \in [s, T] \\ z(s) = x \in \mathbb{R}^n \end{cases}$$

Funcționala din (3.8) va fi soluție a ecuației parabolice (3.7) dacă ținem cont de condițiile teoremei 6.1., pag.124 din [9] [A. Friedman, 1975].

Presupunem că

$$(β) \quad \varphi \in C_p^2(\mathbb{R}^n) \text{ și } g_i \in (C_b^1 \cap C_p^2)(\mathbb{R}^n; \mathbb{R}^n), \quad i \in \{1, \dots, m\}.$$

Aici spațiul $C_p^2(\mathbb{R}^n)$ constă din toate funcțiile scalare $\varphi \in C^2(\mathbb{R}^n)$ care satisfac o condiție de creștere polinomială împreună cu derivatele sale parțiale de ordinul doi. În plus, utilizând funcționala din (3.8), putem să rescriem condiția Europeană din (3.3) sub forma următoare

$$(3.10) \quad V_\theta(T; t, x) \geq u(T, \hat{x}(T; t, x)) \quad (\text{vezi } u(T, x) = \varphi(x)).$$

Aplicând regula standard de derivare stohastică, partea dreaptă din (3.10) devine

$$(3.11) \quad \begin{aligned} \varphi(\hat{x}(T; t, x)) &= u(T, \hat{x}(T; t, x)) = u(t, x) + \\ &+ \int_t^T \langle \partial_x u(s, \hat{x}(s; t, x)), d_s \hat{x}(s; t, x) \rangle + \int_t^T \partial_s u(s, \hat{x}(s; t, x)) + \\ &+ \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n \langle \partial_x^2 u(s, \hat{x}(s; t, x)) g_i(\hat{x}(s; t, x)), g_i(\hat{x}(s; t, x)) \rangle ds. \end{aligned}$$

Utilizând ecuația Kolmogorov (3.7), din (3.11), obținem

$$(3.12) \quad \varphi(\hat{x}(T; t, x)) = u(t, x) + \int_t^T \langle \partial_x u(s, \hat{x}(s; t, x)); d_s \hat{x}(s; t, x) \rangle$$

și inegalitățile funcționale (3.3) vor fi îndeplinite (vezi de asemenea (3.4) pentru $V_\theta(T, t, x)$) cu condiția

$$(3.13) \quad V_\theta(t; t, x) \geq u(t, x) \text{ și } \nu(s; t, x) = \partial_x u(s, \hat{x}(s; t, x)), \quad s \in [t, T]$$

Observația 3.3. Inegalitățile (3.13) combinate cu ecuația (3.5) ne conduc la o strategie admisibilă $\theta = \{(\nu_0(s; t, x), \nu(s; t, x)); s \in [t, T], (t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n\}$ care satisface

$$(3.14) \quad \nu_0(s; t, x) = v(s, \hat{x}(s; t, x)),$$

unde $v(s, x) \stackrel{\text{def}}{=} \partial_x u(s, x)$, $(s, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$ și

$$(3.15) \quad \begin{cases} V_\theta(t; t, x) = \nu_0(t; t, x) + \langle \partial_x u(t, x), x \rangle, & (t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n \\ \nu_0(t; t, x) \geq u(t, x) - \langle x, \partial_x u(t, x) \rangle, & (t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n \end{cases}$$

(vezi $V_\theta(t; t, x) \geq u(t, x)$ în (3.13)).

Ecuațiile integrale (3.5) devin

$$(3.16) \quad \begin{aligned} \nu_0(s; t, x) &= \nu_0(t; t, x) + \langle x, \partial_x u(t, x) \rangle + \\ &+ \int_t^s \langle v(\sigma, \widehat{x}(\sigma; t, x); d_\sigma \widehat{x}(\sigma; t, x)) - \langle v(s, \widehat{x}(s; t, x)); \widehat{x}(s; t, x) \rangle, \end{aligned}$$

unde $s \in [t, T]$ și $\nu_0(t; t, x) + \langle x, \partial_x u(t, x) \rangle \geq u(t, x)$ trebuie îndeplinită pentru orice $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$ (vezi (3.15)).

Observațiile și calculele de mai sus le formulăm în următoarea

Propoziția 3.2. *Presupunem că ipotezele (α) și (β) sunt îndeplinite. Considerăm funcționala $u(s, x) = E\varphi(z(T; t, x))$, $s \in [0, T]$, $x \in \mathbb{R}^n$ (definită în (3.8)) care satisface ecuația Kolmogorov (3.7). Definim o strategie admisibilă*

$$\theta = \{(\nu_0(s; t, x), \nu(s; t, x)); s \in [t, T], (t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n\}$$

astfel

$$(3.17) \quad \nu(s; t, x) = \partial_x u(s, \widehat{x}(s; t, x)), \quad s \in [t, T],$$

iar $\nu_0(s; t, x)$, $s \in [t, T]$, satisface (3.1), unde $\nu_0(t; t, x) + \langle x, \partial_x u(t, x) \rangle \geq u(t, x)$, pentru orice $(t, x) \in [0, T] \times \mathbb{R}^n$ fixat.

Observația 3.4. *Ținând cont de condiția $\varphi \in C_p^2(\mathbb{R}^n)$, soluția clasică $\{u(s, x); s \in [0, T], x \in \mathbb{R}^n\}$ a ecuației Kolmogorov (3.7) este utilizată pentru a defini strategia admisibilă $\theta \in A_\varphi$ ca în (3.17) din Propoziția 3.2. Presupunem că φ este doar local Lipschitz continuă (vezi [22]) atunci soluția în sens slab a ecuației Kolmogorov (3.7) poate fi definită (vezi $\{u(s, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n\}$ este continuă, iar $\partial_x u(s, x) : [0, T] \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ este măsurabilă Borel), astfel încât $\theta \in A_\varphi$ (definită în (3.17)) este admisibilă.*

Concluzii

Începând cu ultimele două decenii, dezvoltarea și aplicarea metodelor matematice avansate din domeniul stochastic au avut un rol din ce în ce mai determinant în studiul instrumentelor financiare și a burselor în care acestea își găsesc aplicabilitatea. Astfel, procedee matematice complexe, cum ar fi teoria ecuațiilor diferențiale, ecuații cu derivate parțiale deterministe sau stochastice, teoria controlului optimal determinist sau stochastic (în care se dorește maximizarea unei

funcții valoare, ce se definește în funcție de modelul ales), calculul stochastic neanticipativ (de tip Itô) sau anticipativ (de tip Malliavin), analiza numerică, analiza funcțională, teoria proceselor stochastice (de tip Wiener pentru modele continue, Poisson pentru modele discontinue ce prezintă salturi la momente aleatoare de timp datorate unor cauze exogene sau procese generale de tip Levy, adică procese cu creșteri independente și staționare, cu traiectorii continue sau discontinue).

Rezultatele obținute în această lucrare pot constitui un răspuns științific la numeroasele provocări de pe piața financiară în cadrul căreia apar extrem de des produse noi. Subiectele abordate permit aplicații atât teoretice cât și practice, iar rezultatele obținute pot fi utile potențialilor beneficiari ca: bănci, bursa de valori, trezoreriile diverselor firme, societățile de asigurări etc.

Bibliografie

- [1] P. Barrieu, N. El Karoui, *Optimal design of derivatives under dynamic risk measures*, Mathematics of Finance. Contemporary Mathematics (Proceedings of the AMS), 13-26 (2004).
- [2] A. Bensoussan, *Some existence results for stochastic partial differential equations*, in *Stochastic Partial Differential Equations and Applications*, G. Da Prato and L. Tubaro, eds., Pitman Res. Notes Math. Ser. **268** (1992), 37–53.
- [3] L. Bertini, N. Cancrini, G. Jona-Lasinio, The Stochastic Burgers Equation, *Commun. Math. Phys.* **165**, 1994, 211–232.
- [4] R. Buchdan, Ma. I., *Stochastic viscosity solution for nonlinear stochastic partial differential equations, Part I*, Stochastic Processes Appl., 93, 181-204 (2001).
- [5] G. Da Prato, J. Zabczyk, *Stochastic Differential Equations in Infinite Dimensions*. Encyclopedia of Mathematics and Its Applications (Cambridge University Press, Cambridge, 1992).
- [6] G. Da Prato, L. Tubaro, *Fully nonlinear stochastic partial differential equations*. SIAM J. Math. Anal. 27(1), 40-55 (1996).
- [7] G. Da Prato, L. Tubaro, *Stochastic Partial Differential Equations and Applications*. Lecture Notes in Pure and Applied Mathematics 227 (2002).
- [8] Y. L. Dalecky, N.Y. Goncharuk, *On a quasilinear stochastic equation of parabolic type*. Stochastic Analysis Applications, 12, 103-129 (1994).
- [9] A. Friedman, *Stochastic Differential Equations and Applications*, vol I (Academic press, San Diego, 1975).
- [10] Gyöngy, I, Nualart, D. (1999) On the Stochastic Burgers Equation in the Real Line, *The Annals of Probability* **27**, No. 2, 782–202.
- [11] B. Iftimie, M. Marinescu and C. Vârșan, *Functionals associated with gradient stochastic flows and nonlinear SPDEs*. Advanced Mathematical Methods for Finance, Eds. Giulia Di Nunno, Bernt Oksendal, 1st. edn, VIII, 397-417 (2011).
- [12] B. Iftimie, C. Vârșan, *A pathwise solution for nonlinear parabolic equations with stochastic perturbations*. Central European Journal of Mathematics 3, 367-381 (2003).
- [13] D. Ijacu, M. Marinescu, *Filtering for non-Markovian SDE involving nonlinear SPDE and backward parabolic equations*, under review.....
- [14] I. Karatzas, S. Shreve, *Brownian Motion and Stochastic Calculus*, 2nd edn. (Springer, Berlin, 1991).
- [15] N. El Karoui, S. Peng, M. Quene, *Backward stochastic differential equations in finance* 7(1). Mathematical Finance, 1-71 (1997).
- [16] H. Kunita, *On decomposition of solution of stochastic differential equations*. Proc. Durham Conf. Stochastic Integrals. Lecture Notes, vol.851, 213-255 (1980).
- [17] H. Kunita, *First order stochastic partial differential equations*. Proc. Taniguchi Int. Sym on Stochastic Analysis, Japan, 1982. North Holland Math Libr, vol.32, 249-269, (1986)
- [18] H. Kunita, *Stochastic Flows and Stochastic Differential Equations*, Vol. 24, Cambridge University Press, Cambridge, 1990).

- [19] P.-L. Lions, P.E. Souganidis, *Fully nonlinear stochastic partial differential equations 1*, Tome 326, C. R. Acad. Sci. Paris, 1085-1092 (1998)
- [20] M. Marinescu, D. Ijacu, *Reversible stochastic flows associated with nonlinear SPDs*, under review Nonlinear Differential Equations and Applications.
- [21] M. Marinescu, M. Nica, *Functionals and gradient stochastic flows with jumps associated with nonlinear SPDEs*, to appear in Mathematical Reports (2012)
- [22] M. Marinescu, C. Vârșan, *Stochastic hamiltonians associated with finite dimensional nonlinear fillters and non-smooth final value*, Rev. Roumaine Math. Pures Appl. 1, 28-37 (2004)
- [23] I. Molnar, C. Varsan, *Functionals Associated with Gradient Stochastic Flows and Nonlinear Parabolic Equations*, Preprint nr.12/2009 ISSN 02503638, IMAR, Bucharest.
- [24] I. Molnar, M. Nica, V. Vârșan, *Two problems for stochastic flows associated with nonlinear parabolic equations*, to appear in Mathematical Reports.
- [25] Pardoux, E. (1979), Stochastic partial differential equations and filtering of diffusion processes, *Stochastics* **3**, No. 2, 127–167.
- [26] E. Pardoux, S. Peng, *Backward doubly stochastic differential equations and systems of quasilinear SPDEs* (Probab. Theory Relat. Fields 98, 209-227 (1994).
- [27] N. Popescu-Bodorin, V. Vârșan, *Stochastic Hamiltonians asociated with stochastic diferential equations and non-smooth final value*, Mathematical Reports, Editura Academiei, vol.5 (55), no.4, 399-411, 2003
- [28] P. E. Protter, *Stochastic Integration and Differential Equations*, 2nd edn. (Springer, Berlin, 2005)
- [29] S. Shreve, *Stochastic Calculus for Finance II. Continuous-Time Models*, Springer Finance (Springer, Berlin, 2004).
- [30] I. Tubaro, *Some results on stochastic partial differential equations by the stochastic characteristic method* (Stochastic Analysis Applications, 62, 217-230 (1988).
- [31] C. Vârșan, *Applications of Lie Algebras to Hyperbolic and Stochastic Diferential Equations* (Kluwer Academic, Dordrecht, 1999)